THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 24th February 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Increase of taxes by Quilandy Panchayat Board, North Malabar.

* 5 *Q.*—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any protests and representations direct or through the Inspector of Municipal Councils and Local Boards against the increase of taxes by Quilandy Panchayat Board, North Malabar; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" (*a*) yes, Sir.

" (*b*) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has been requested to enquire into the complaints and to submit a report early in the matter. The receipt of his report is awaited."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know when the complaint or representation was made and why there is such a long delay? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The complaint was received in December and it was forwarded to the Inspector of Local Boards."

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—" Wherever the Government are convinced that the taxes levied by a panchayat board are abnormally high, will the Government take necessary steps to bring down the taxes? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" If the Government are convinced, they will take necessary action."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" What is the nature of the taxes proposed to be increased? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Taxes coming within the purview of the Madras Village Panchayats Act."

SRI K. VINAYAKAM :—" Pending enquiry by the Inspector of Local Boards into the allegation of increase of taxes by the Panchayat Board, what direction was given to the Executive Officer of the Panchayat Board, to collect the taxes at the old rate or to give effect to the enhanced rate? "

[24th February 1954

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The maximum and the minimum rates of tax are laid down in the Village Panchayats Act and it is within the power of the panchayat board to adopt any rate between the minimum and the maximum. The Government cannot interfere without enquiring into the matter."

SRI K. P. GOPALAN :—" Is it not the general policy of this Government to increase the taxes in the panchayat and municipal areas? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" It is not the policy of the Government; it may be the policy of the respective panchayats."

SRI S. RAMALINGAM :—" திருத்துறைப்பூண்டி பஞ்சாயத்துப் போர்டானது இருக்கக் கூடிய வரியை உயர்த்தின போது, அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் உடனடியாக அவ்விஷயத்தில் தலையிட்டு அந்த வரி உயர்வை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருக்கிறார். அதே மாதிரியாக இந்த குயிலாண்டி பஞ்சாயத்துப் போர்டு விவகாரத்திலும் அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் தலையிட்டு உடனடியாக வரி உயர்வை தடுத்து நிறுத்தி வைக்க முயற்சி செய்யக்கூடாதா ? அல்லது சர்க்காரே அவருக்கு அம்மாதிரி தலையிடும்படி உத்திரவு போடக்கூடாதா ? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Government cannot interfere so easily. If the Collector thinks that there will be disturbance to law and order, he can interfere."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—" சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் குறுக்கிடக் கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக நான் சொல்லுகின்றேன். சில பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கும் வரியைக் குறைத்த போது, குறைந்த பட்சம் என்ன வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அதற்குக் கீழே குறைக்கக் கூடாதென்று, ஜில்லா அதிகாரிகள் குறைத்த வரியையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான தலையீட்டையும் சர்க்கார் தடுக்குமா என்று, நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன் ? "

THE HON SRI K. RAJARAM :—" That will be only in the nature of advice. Panchayat boards will be advised to increase the taxes to the extent necessary to meet the expenditure."

SRI K. VINAYAKAM :—" When were elections held to this Panchayat Board? Is the enhancement of taxes due to any change in the party in power in the panchayat or, in other words, is there any political affiliation behind this move to increase the taxes? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" A separate question may be put."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" பஞ்சாயத்துப் போர்டு செலவைப் பற்றிய கவலை இருப்பதால் தான் அப்படி யோசனை சொல்வதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் சில பஞ்சாயத்து போர்டுகளுடைய அனுபவத்திலிருந்து தான் நான் சொல்லுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வது போல பஞ்சாயத்துப் போர்டின் செலவில் அக்கறை கொண்டு அவர்கள் அம்மாதிரி செய்யவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பஞ்சாயத்துப் போர்டு நிர்வாகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தைக் கொண்டே தலையிடுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இது உண்மையா, இல்லையா என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா ? "

24th February 1954]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" It is not so."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Are the increased taxes in conformity with the standard rates prevailing in other parts of the Madras State? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Yes, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The increased tax is sometimes as much as ten or fifteen times the original rate. One of the conditions to be fulfilled before filing an appeal is that the taxes levied must be paid. On account of the extreme poverty of the traders there, will the Government consider the waiving of this condition so that the persons who have got a grievance may file an appeal without making the payment? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" After the receipt of the report of the Inspector of Local Boards, the Government will consider the question."

SRI T. S. ARDHANARI:—" மக்களின்மேல் சர்க்கார் நேரிடையாக வரி போடுவதற்குப் பயந்து கொண்டே இம்மாதிரி பஞ்சாயத்து போர்டுகள் மூலம் அதிக வரி போடுகிறது என்று ஜனங்கள் எண்ணுகிறார்கள். இம்மாதிரி மறைமுகமாக அதிக வரி போடுவதற்காகவே சர்க்கார் பஞ்சாயத்து போர்டுகளைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று ஜனங்கள் சொல்வதை கனம் மந்திரி அவர்கள் மறுக்க முடியுமா ? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" The Government will not be afraid of levying any tax if it is necessary."

SRI C. H. KANARAN :—" By how many times the original rate were the taxes increased? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" I do not know. A separate question may be put."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—" മററു വല്ല പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളിൽനിന്നും ഇത്തരം വല്ല ആക്ഷേപങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ ? "

THE HON. SRI K. RAJARAM :—" Not many."

MR. SPEAKER :—" Question No. 6."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I want to put a supplementary question. There are only three questions for to-day."

MR. SPEAKER :—" I have allowed enough number of supplementary questions. Simply because there are only three questions, it does not follow that I should allow fifteen or twenty minutes for each question."

Opening of an Oil Technological Institute.

* 6 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(*a*) whether there is any Government Oil Technological Institute in the State; and

[24th February 1954

(*b*) if not, whether the Government have any proposal to open **one at least** in this State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (*a*) & (*b*) No Sir."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I suggest to the Hon. Minister whether we cannot consider the opening of one such institute, preferably in South Arcot district? "

MR. SPEAKER :—" It is a suggestion and not a question."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Financial stringency seems to stand in the way of opening one such institute. When we decide upon an institute, the question of location can be gone into. Perhaps the hon. Member will put in his suggestion then and we shall consider it."

SRI K. PARTHASARATHY :—" There is an Oil Technological Institute in Anantapur. Are the people of this State given the facility of taking advantage of that Institute and, if not, will the Government enter into an agreement with the Andhra Government for the provision of the facility? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Anantapur Technological Institute was for the composite State, and there were twelve students in it from both the States, the residuary and the Andhra States. The suggestion of the hon. Member will be considered, but I cannot give an off-hand answer. The matter will have to be taken up at a higher level."

SRI S. RAMALINGAM :—" தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள சில தனிப்பட்ட நபர்கள் இம்மாதிரியான ஒரு எண்ணெய் டெக்னலாஜிகல் இன்ஸ்டிட்யூட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வந்தால் அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவியை சர்க்கார் அவர்களுக்கு அளிக்குமா ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid I cannot give an assurance on the question of finance. Short of finance, any help that I can give is at the disposal of the hon. Members from South Arcot."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the fact that Malabar produces a large quantity of coconut oil, will the Hon. Minister consider the feasibility of opening an oil technological institute in Malabar? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The answer that I gave to the supplementary question of Sri V. R. Nagarajan will apply to this question also. When finances are available, we shall consider the question of location. Then the suggestion of the hon. Member will be looked into."

SRI K. VINAYAKAM :—" Since the Oil Technological Institute intended for the entire composite State is now in the Andhra area and as there are no similar institutes in the residuary Madras State, will this Government contact the Andhra Government and get the benefit of the use of that institute for the students of the

24th February 1954]

Madras State also, especially when we are giving such a facility to the students of the Andhra State in the King Institute, Guindy, and some other institutions in the Madras State?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"When partition took place, it was agreed that certain institutions should be treated as common institutions for the purpose of training students and the legislature also agreed to it. I am not sure whether this is one of such institutions. I shall look into the suggestion."

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—"May I know whether the Government considered the desirability of starting an oil technological institute in the recent past?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"All such desires are of course modified by financial stringency. But for financial stringency, we can agree to the hon. Member's suggestion."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—"இம்மாதிரி எண்ணெய் டெக்னலாஜிகல் இன்ஸ்டிட்யூட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எதாவது இடமிருக்கிறதா ?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I do not think there is any provision for it."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Sir, in view of the vast oil-seed potentialities of our State, may I know what exactly are the financial implications and whether they are so forbidding as to outweigh the possible advantages that we may get by opening such an institute?" 11-10 a.m.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The Andhra State was formed on the 1st of October 1953. We have got to examine what exactly are the possibilities. An institute of this type will cost Rs. 10 lakhs at least."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Sir, are there any American or any other foreign oil experts in the State of Madras?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"A separate question may be put. If the hon. Member knows of any expert, he may communicate his name to me."

Ceramic factories in the State.

* 7 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of ceramic factories managed by the Government in the Composite and the Residuary Madras State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"There was a Ceramic Factory in the Composite State at Gudur, now included in the Andhra State. There is no Ceramic Factory in Madras State."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Sir, in view of the fact that in North Malabar and South Kanara we have got clay which is very suitable for ceramic factories, may I ask the Government

[24th February 1954

to start one factory in North Malabar or South Kanara, particularly because the proprietor of the ceramic factory there is on the rocks? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I have seen the ceramic factory the hon. Member refers to. But the clay available there, I am told, is neither of the superior variety nor available in sufficient quantity. I can tell the hon. Member that at Neyveli (South Arcot) we are getting very good clay. When the Neyveli Scheme is completed, there is every possibility that the clay there, which is very suitable for making ceramics will enable the opening of a ceramic factory. This question will be considered when the Neyveli Scheme is completed."

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, Sir, whether the Government have given financial aid to any ceramic factories run by private individuals in this State? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Notice."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" May I ask the Hon. Minister, Sir, whether the Government will consider the desirability of opening a ceramic factory in Tamilnad and may I also tell the Hon. Minister that there are ample facilities and scope for a ceramic factory in Manamadurai in Ramanathapuram district? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I am not aware of the availability of suitable clay in the area suggested by the hon. Member. I thought Neyveli was in Tamilnad, and therefore Tamilnad would be satisfied if a ceramic factory was opened therein. If the Neyveli Scheme works successfully, we shall have a first class ceramic factory there."

SRI K. VINAYAKAM :—" Are the Government aware, Sir, that the Stoneware Pipe Construction Company in Tiruvellore applied to the Government of the day some three years ago for financial aid for starting a ceramic factory and the then Government could not come forward to give them aid? Will the present Government take up this issue, if an application should come from the Stoneware Pipe Company for the starting of this factory in Tiruvellore? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" All industries, if they want any help from Government, have got to put in an application. That will be considered by the Board of Industries if the amount of aid sought is less than Rs. 50,000 and by the Industrial Corporation if the aid sought is more than Rs. 50,000. On the recommendations of the board, the Government will come to a decision whether any financial aid can be given, to those who seek help up to Rs. 50,000."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. Minister in answer to a supplementary question stated that the clay used in the ceramic factories in North Malabar was not of a

24th February 1954]

superior quality. Will the Hon. Minister be pleased to state the source of his information? As one coming from that place, I can say that the quality of the clay there is not inferior? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I take the information from the hon. Member."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, if the Government are not prepared to start ceramic factories, may I ask the Government to encourage cottage industries dealings in ceramic stuff especially because they have got an expert trained at Government expense but without a job? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The hon. Member may put this question to my hon. colleague Mr. M. Bhaktavatsalam."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, instead of awaiting private initiative in the matter of opening ceramic factories and then giving them aid if they apply for it, will the Government be pleased to institute an enquiry, by appointing an expert, to find out the possibilities of opening flourishing ceramic industries in our State? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I have already said, the Government are firmly convinced that Neyveli has got the right type of clay of the purest variety. Therefore, when the Neyveli Scheme is completed, that will be the ideal place to spend money on and open a ceramic factory."

MR. SPEAKER :—" Questions over."

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION *RE* SUPPLY OF GOVERNMENT REPORTS TO OUTSIDE BODIES BEFORE PRESENTATION TO THE HOUSE.

MR. SPEAKER :—" I believe the House will remember that the hon. Member Sri K. P. Gopalan raised a point of order yesterday. The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of a Privilege Motion, which reads as follows :—

' I give notice of the following motion for reference to the Committee of Privileges :—

" The Annual Report of the Public Services Commission for the year 1952–53 with connected memorandum was placed on the table of this House on 23rd February 1954 in accordance with Article 323 (2) of the Constitution. In the Government Order No. 310 of 26th November 1953 it is noted that copies of this report and memorandum have been sent to the Consul for the United States of America, Madras, and Chief of the Exchange and Gift Division of the Library of the Congress, Wäshington, who have nothing to do either with the Government or the legislature of our State. According to the Constitution it was the privilege of the Members of this House to know the contents of the report before any outsider could get. Under these circumstances a definite breach of privilege has occurred and it is moved that the matter be referred to the Committee of Privileges." '

I may tell the House that this is not the first time that this matter has been brought to the notice of this House. If my memory serves me aright, last year such a one hon. Member (I think it is Mr. K. Krishna Rao) brought matter to the notice of the

House during the budget discussion. A question also was put on this matter by Sri Potha Raju last year though that was not about this report but about the Jail Administration Report. That question read as follows :—

'Supply of copies of Jail Administration Reports to foreign Embassies.

656. SRI T. POTHA RAJU: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether the Government have supplied copies of Jail Administration Reports to any foreign Embassies or Counsulates; and

(b) if so, their names and the reasons for such action ?'

"So this is not the first time that this subject has come up. I cannot see how this constitutes a question of privilege at all and how this motion can be admitted as a privilege motion."

11-15 a.m

*** SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"கனம் சபாநாயகர்அவர்களே, இந்தப்பிரச்னையை இச்சபை முன்பு கொண்டுவருவது இது முதல் முறை அல்ல என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு முன்பே இதே பிரச்னையை இந்தச் சபையில் எழுப்பியவர்களில் நானும் ஒருவன் தான். அவ்விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஒரு கேள்வியும் போட்டிருக்கிறேன். அந்தச் சமயத்தில் கனம் சட்ட மந்திரி அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லும் போது 'அப்படி அனுப்பினும் கூட அது இந்த உத்திரவில் இனிமேல் குறிப்பிடப்பட மாட்டாது,' என்று சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அனேகமாக அந்த ஞாபகம் சரியாக இருக்குமென்றே நான் நினைக்கிறேன். சர்க்கார் உத்திரவு நெ. 3109, 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 26-நதேதி என்ற முத்திரையோடு இந்த சர்விஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்திரவே அமெரிக்க தூதுவர் காரியாலத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறது. இது வெறும் நிர்வாக அறிக்கை என்று நாம் கொள்ளமுடியாது. சர்க்கார் செய்திருக்கும் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்தும் பிரசார வெளியீடும் இல்லை இது. இது சர்க்காரின் உத்திரவு. சர்க்கார் இலாக்காக்களுக்கு ஆட்கள் பொறுக்கும் முறைகளைபற்றியும், அவர்கள் திறமைகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றியும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்களின் தரம், பரீட்சையில் கேட்கப்பட்ட வினாக்கள் போன்றவைகளும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே இது நமது உள் நாட்டு நிர்வாகத்தைப்பற்றியதொரு ரிப்போர்ட்டே தவிர பிரசாரத் தன்மை இதில் சிறிதளவும் இல்லை. சர்விஸ் கமிஷன் அங்கத்தினர்களே இந்திய அரசியல் சட்டப்படி நியமிக்கப்பட்டவர்கள். அரசியல் அமைப்பு 323ம் ஷரத்து, இரண்டாவது பிரிவுப்படி. இவர்கள் தாங்கள் செய்திருக்கும் காரியங்களை எல்லாம் குறிப்பிட்டு ராஜ்யத்தின் தலைவருக்கும், பின்னர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் சட்டசபை மூலமாக சமர்ப்பிக்க வேண்டும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு முன்பாக வாஷிங்டனில் உள்ள சர்க்காரின் வெளிநாட்டு இலாகாவின் பிரிவாக உள்ள சென்னை அமெரிக்க கான்ஸலுக்கு கொடுக்கக்கூடாது. முதலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் அளிக்கப்படவேண்டும்."

MR. SPEAKER :—"முதலில் சட்டசபை அங்கத்தினருக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்பில் எங்கே இருக்கிறது ?"

*** SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"சட்டசபைக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் போதாதா ? சட்டசபைக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலேயே சட்டசபைக்குக் கொடுப்பதற்கு முன்பாக வெளியில் யாருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று தான் அர்த்தம்.

"ஆகவே, நம்முடைய ராஜ்யத்து சர்விஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அன்னிய நாட்டு தூதுவர் காரியாலயத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமே

24th February 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

கிடையாது. அவர்களும் இவ்விஷயத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று அக்கரை காட்டுவது நியாயமானது அல்ல. அவசியமும் என்ன இருக்கிறது என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படியே அனுப்பினாலும் இதில் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? மேலும் இந்திய அரசியல் அமைப்பு 323-ம் ஷரத்து இரண்டாம் பிரிவுப்படி சர்விஸ் கமிஷன் தனது 1952–53-ம் வருஷத்திய யாதாஸ்தை ராஜயத்தின் தலைவர் கவர்னரிடம் சமர்ப்பித்ததாகவும், கவர்னரின் பார்வைக்குப்பின் சர்க்கார் உத்திரவு 3109, 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 26-ந் தேதி என்ற முத்திரையுடன்கூட இப்பொழுது சட்டசபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் இதைப் பார்த்தாலேயே தெரியும். ஆகவே இது வெறும் உள்நாட்டு விவகாரம். இதை சட்டசபையில் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாக அமெரிக்க தூதுவர் காரியாலயத்திற்கு அனுப்பக் கூடாது. ஆதலால் இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன். இது நம் நாட்டு சொந்த விவகாரம் என்ற முறையில் இதை வெளிநாட்டு தூதுவர் காரியாலயத்திற்கு அனுப்புவது ரொம்பவும் தப்பு. இது இந்த மாகாணத்தையே காட்டிக்கொடுக்கும் செயலையாகும் என்ற முறையில் இதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். சபையின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது சபாநாயகரின் பொறுப்பாகும். இந்த விஷயம் சபையின் உரிமையை பட்டவர்த்தனமாகப் பாதிப்பதாகவே இருக்கிறது."

MR. SPEAKER :—" If it is the Budget speech or Budget Memorandum, I can understand the point. In that case, it should be first placed before this House. But no such thing is mentioned in the Article in the constitution relating to the Reports of the Public Service Commission. Article 323 (2) says that the Government shall only 'cause a copy thereof together with a memorandum explaining, as respects the cases, if any, where the advice of the Commission was not accepted, the reasons for such non-acceptance to be laid before the Legislature of the State'. All that is said there is that the Government should simply place a copy of the Report before the House. It is not said that the House alone has the privilege to have it." 11-20 a.m.

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know what is the glamour attached to the American Consul to whom a copy of this Report has been sent? Are similar copies sent to other *Charges d'affaires* or Consuls in the City of Madras?"

MR. SPEAKER :—" On the 18th July 1953 a question was asked in this regard and was answered."

SRI K. VINAYAKAM :—" It was answered, of course. I am asking whether copies of this Report were sent to other Consuls or *Charges de'affaires* or Ambassadors who have got offices in Madras. What was the glamour attached to the American Consul alone?"

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Will the Government give an assurance in this House that in future they will supply copies of such Reports not only to the American Consul but also to the Russian Consul?" (Laughter.)

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—"நம்முடைய நண்பர் ஸ்ரீ ஆர். வி. ஸ்வாமி நாதன் அவர்கள் ஒரு பெரிய வெற்றியை அடைந்துவிட்டதாக எண்ணி திருப்தியோடு உட்கார்ந்துகொள்ளுகிறார். அவருக்கு நான் சொல்ல

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1954

விரும்புவது, அமெரிக்க கான்ஸலுக்கு அனுப்பியதைப்போல, ரஷ்ய கான்ஸலுக்கும் அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்வதற்காக நாங்கள் இந்தப் பிரச்னையை எழுப்பவில்லை. நம் நாட்டின் உள்விவகாரத்தை எந்த நாட்டவருக்கும் தெரிவிக்கக்கூடாது. "அமெரிக்க கான்ஸலுக்கு அனுப்ப வேண்டும்; சோவியத் கான்சலுக்கு அனுப்பக்கூடாது" என்பது ஆர். வி. சாமிநாதனின் அபிப்பிராயம். ஆனால் ரஷ்யக் கான்ஸலாக இருந்தாலும் சரி, அமெரிக்க கான்ஸலாக இருந்தாலும் சரி, எந்த நாட்டு கான்ஸலுக்கும் அனுப்பக்கூடாது என்பதே எனது அபிப்பிராயம் ஆகும் (கை தட்டல்).

"ஆகவே கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் சொல்வதையும் நான் புரிந்துகொண்டேன். பட்ஜெட் போன்றதொரு யாதாஸ்தில்லை இது என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், பட்ஜெட்டைப் போலவே இது மிகவும் முக்கியமானதாகும். மற்ற சாதாரண ரிப்போர்ட்டுக்களைப்போன்றதொரு சாதாரண ரிப்போர்ட்டும் இல்லை இது. இது நமது உள்நாட்டு விவகாரம். சர்விஸ் கமிஷன் ராஜ்யத்தின் தலைவருக்கு அனுப்பி, பின்னர் சர்க்காரின் கடிதத்தோடு சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு அறிக்கை. ஆகவே முதலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் இதை ஆலோசனை செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. பட்ஜெட் காப்பிகள் போன்றவைகளை பணம் கொடுத்து வெளியில் வாங்கலாம். ஆனால் இந்த சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அனுமதி பெற்றுத்தான் பெறமுடியுமே தவிர வெளியில் வாங்க முடியாது."

Mr. SPEAKER :—"இதன் காப்பி வெளியிலும் கிடைக்கும்."

* **Sri M. KALYANASUNDARAM** :—"கிடைக்குமென்பதாக தாங்கள் அபிப்பிராயபடலாம். ஆனால் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது அதில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இது பிரசாரத் தன்மை வாய்ந்த அறிக்கை இல்லை. நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட அறிக்கை. ஆகவே இதை சபையில் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாக வாஷிங்டனிலுள்ள ஒரு சர்க்காரின் அயல் நாட்டு தூதுவராக சென்னையில் இருக்கும் அதிகாரிக்கு அனுப்பி வைத்தது இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் உரிமையை, பொறுப்பை பறிப்பது போலத்தான் ஆகும். ஆகவே இதைப்பற்றி விசாரிக்க உடனடியாக ஒரு உரிமைக் கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நீங்களும் ஒத்துக்கொள்வீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்."

Sri K. P. GOPALAN :—"Sir, according to the Government Order the Report relates to internal administration. It cannot be sent to any foreign embassy."

* **The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM** :—"The point for consideration is whether there is a breach of privilege as far as this House is concerned. The question whether it is proper or improper to supply copies of such Reports to foreign embassies is quite a different thing as far as this House is concerned. Now, breach of privilege of the House can arise only if this House is entitled to receive any information on any subject for the first time, that is, before anybody else gets that information. In that case only, if any information has been supplied to anybody else without that information being first supplied to this House, there will be a question of privilege which the Hon. Speaker will have to consider. But this is a Report copies of which, even according to the arguments put forward by the hon. Gentleman Sri Kalyanasundaram, should be supplied to the various departments of Government.

24th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

Therefore, that Report could be circulated and, in fact, it has already appeared in the newspapers also. It may, therefore, be taken that it has been supplied to the public. In these circumstances, there is no question of breach of privilege as far as this House is concerned, because it is not necessary that this Report should first be placed on the table of this House and then only supplied to others.

The next question is whether we should supply copies of such Reports to foreign embassies or not. It is under a reciprocal arrangement as between two Governments that we supply such information. If some Governments are not prepared to disclose their Administration Reports and what is going on in their own countries, we cannot help it. But if some countries come forward and say that they will exchange information, we shall only be too glad to be guided by what is happening in other places and to supply to others also information about what is happening in our State. Therefore, it is simply a question of reciprocal arrangement that is involved here.

"As far as the suggestion of my hon. Friend Sri Swaminathan is concerned, if Russia is really interested in getting this information and supplies similar information to us, certainly the question will be considered. But that question does not arise now. There is no question of even propriety involved in this matter. We are doing the most proper thing with reference to international affairs and we are guided by the conventions that have already been laid down. Therefore, there is no breach of propriety even, in this case."

MR. SPEAKER :—"A small correction I want to make in regard to what the Hon. the Finance Minister has said. He said that it is not necessary that the Report should first be placed on the table of this House. A distinction list has to be made between such reports and Reports of the Committee of the House. If it is a Report of a Committee of this House, it should first be placed on the table of this House. In other words, this House should be given priority in regard to supply of that Report. But, in the present case, it is not a Report of this House or of a Committee appointed by this House. Nothing is mentioned in the Article of the Constitution referred to to show that this House shall have priority in the matter of supply of copies of the Report. So, no *prima facie* case has been made out."

III.—ADJOURNMENT MOTIONS RE..

MR. SPEAKER :—"A number of adjournment motions have been given notice of by certain hon. Members. As a general rule, during the discussion on the Governor's Address or during the general discussion on the Budget, adjournment motions are not admitted because hon. Members have an opportunity to ventilate their grievances, whatever they may be, before the House during such

[Mr. Speaker] [24th February 1954 K

discussion. Secondly, I must tell the House that lock-outs and strikes generally cannot properly form subject-matters of adjournment motions.

"Hon. Members Sri K. P. Gopalan, Sri P. K. Gopalakrishnan and Sri T. C. Narayanan Nambiar have given notice of adjournment motions about strikes. I will read them one by one and give my ruling in regard to all of them together. The adjournment motion given notice of by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar reads as follows :—

'This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz., the failure of the Government to take suitable and timely action on the repeated representations made to the Government by the local M.L.A. and M.P. the Workers' Union of Pappinisseri Aaron Spinning and Weaving Mills, North Malabar, the Citizens Committee to defend the industry and workers and the public organizations of Malabar, inviting the urgent attention and timely action of the Government to prevent collapse and ruin of the concern inasmuch as the Factories Act being violated, the Payment of Wages Act nullified, awards not implemented, wages for the workers and taxes to the Government not paid, etc. But it was due to callous neglect of the Government that the mills were closed with effect from 12th January 1954 inasmuch as stocks were piled up for want of market and financial aid or loan from the Government resulting in the unemployment of 1,300 workers and distress to thousands of people and also financial loss to Government, workers and shareholders inasmuch as the management had closed the mills which has become insolvent.'

The point is whether there is any other remedy for this? I think the Industrial Disputes Act provides some remedy for this.

11-30 a.m. (1) LOCK-OUT IN RAJAH REDDI FACTORY TALIKULAM BRANCH.

"(1) The motion given notice of by hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan reads as follows :—

'This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz.,

"the failure of the Government to intervene and reopen Talikulam Branch of the Rajah Beedi Factory, the only factory in famine-stricken Nattika Firka which is locked out from 13th of February onwards thus driving the workers and their families to unemployment and starvation and forcing the 104 workers to resort to stay-in-strike."'

"I am told by the Hon. Minister that this Beedi Factory is not a Government Factory. So, the Government are not responsible for the lock-out.

(2) CLOSURE OF AARON SPINNING AND WEAVING MILLS, UNEMPLOYMENT DUE TO—

"(2) The adjournment motion of the hon. Member Sri K. P. Gopalan reads as follows :—

'This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely the sudden, uninformed and illegal closure of the Pappiniserri Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappiniseri, Malabar, on 12th January 1954 violating the Industrial Disputes Act and Factories Act and throwing away 1,300 workers and their families on the streets and refusal of the management to pay about Rs. 2 lakhs to the workers as arrears of wages violating the Payment of Wages Act and the failure of the Governmnet to take effective steps to save the workers from this calamity and to enforce even the existing trade union laws on the management and to give relief to the workers and their families who are starving amongst the people causing anxiety and also in not taking effective measures to see that the mill is opened.'

This motion is the same as the one given notice of by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar."

All these three adjournment motions are out of order.

24th February 1954] [Mr. Speaker]

(3) Arrest of workers of the Mohanram Weaving Mills and Kothandaram Spinning Mills, Madurai.

"(3) Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of another adjournment motion. It reads as follows :—

'This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz.,

"the Government's action in ordering the arrest of the workers of the Mohanram Weaving Mills and Kothandaram Spinning Mills, Madurai, who were agitating against the illegal closure of the Mills."'

If those workers are arrested, there is the remedy in a Court of Law. I am not able to understand how this is a matter of urgent public importance."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைகளைப்பற்றி தாங்கள் குறிப்பிடும்போது, 'அதில் சர்க்காருக்கு நேரடியான பொறுப்பு இல்லை' என்று தாங்கள் அபிப்பிராயப்பட்டீர்கள். ஆனால், நான் கொடுத்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைப் பொறுத்தவரையில் 'சர்க்காருக்கு அதில் நேரடியான பொறுப்பு இருக்கிறது. குறிப்பிடப்பட்ட மில்கள் மூடப்பட்டதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. மூடப்பட்டிருக்கும் மில்கள் திறக்கப்படவேண்டும் என்று தொழிலாளிகள் இளர்ச்சி செய்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் அமைதியான முறையில், அந்த மில்களுக்கு முன்பாக நின்று மறியல் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்படுவதன் மூலம் அந்த மில்கள் மூடப்பட்டிருப்பதற்கு அரசாங்கம் முதலாளிகளுக்கு ஒரு தைரியத்தைக்கொடுக்கிறது. இந்தக் கொள்கை தொடர்ந்து நடக்குமேயானால், இன்னும் பல மில்கள் மூடப்படலாம். அதனால், ஏற்கனவே இருந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இன்னும் அதிகரிக்கும். ஆகையால், இது ஏதோ ஒரு சில தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னையென்றும், கைது செய்யப்பட்ட தொழிலாளிகளை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை நான் கொண்டுவந்திருப்பதாகவும் தாங்கள் கருதக்கூடாது. சர்க்காருடைய கொள்கையில் ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி விவாதிக்க இந்தச் சபையின் அலுவலகளை அரை மணி நேரம் ஒத்திவைத்து, இதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்றும், அதற்குத் தாங்கள் இணங்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்."

MR. SPEAKER :—" I am sorry I am not able to concede the request of the hon. Member. We must follow certain rules. It is not a question of friendship. I must be just to all hon. Members alike. In this case, the hon. Member's adjournment motion is clearly out of order.

"Now, let us resume the discussion on the Governor's Address."

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

* SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போன பிற்பாடு முதன் முறையாக எஞ்சியுள்ள இந்த ராஜ்யத்தின் இரு சபைகளையும் கூட்டிவைத்து தனது பேருரையை நிகழ்த்திய கவர்னர் அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் இந்தச் சர்க்கார் சாதித்திருக்கும் காரியங்களையும், சாதிக்கப் போகும் காரியங்களையும் தனது ராஜ தந்திர பாஷையில், மறைப்பதை மறைத்து, ஒளிப்பதை ஒளித்து தோல்வியையும் வெற்றியாக மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் பேசியதை நாம் எல்லோரும் கேட்டோம். 11-33 a m.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954

"அவர் தனதுரையில் ஆந்திர ராஜ்யம் சுமுகமான முறையில், சௌஜன்யமான முறையில் பிரிந்துவிட்டதாக மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்ளும்போது, ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சித்தூர் தமிழ் பிரதேசங்களையும் சேர்த்து விட்டார்களே என மனம் கொதித்துக்கொண்டிருப்போர்களுக்கு ஆறுதலைக் கக்கூடியவகையில் அந்தத் தமிழ் பிரதேசங்களை திரும்பவும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க ஆந்திர சர்க்காருடன் இந்தச் சர்க்கார் சமரச முறையில் பேசி ஒரு முடிவுகாண எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக அனுதாபத்தோடு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

"ஆந்திர மாகாணம் அமைதியான முறையில், சுமுகமான முறையில் வந்துவிட்டதாக கவர்னர்பிரான் மகிழ்ச்சியுற்றாரே. உண்மையில் அமைதியான முறையிலா வந்தது? சுமுகமான முறையில் வருவதற்குத்தான் இவர்கள் உதவினார்களா? இருதரப்பார்களும் விட்டுக்கொடுக்கும் மனோபாவத்தோடு இப்பிரச்னையை எங்கே அணுகினார்கள் என்று நான் கேட்கின்றேன். மொழிவழியாக ராஜ்யங்களை அமைக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை ஏற்கெனவே அஹிம்சாவாதிகளாகிய காங்கிரஸ்காரர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதானே? அதன் வழிப்படி தானே இவர்கள் பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டிகளை அமைத்தார்கள். அப்படியிருக்க தெலுங்கு பேசும் ஆந்திர மக்கள் ஆந்திர ராஜ்யம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது காலாகாலத்தில், பலாத்கார முறைகள் கையாளப்படுவதற்கு முன்னால், தடியடி தர்பாரும், துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் நடப்பதற்கு முன்னால், சாகும்வரையில் உணவுவிரதமிருந்து தியாகி பொட்டி ஸ்ரீராமுலு பிராணத்தியாகம் செய்துகொள்வதற்கு முன்னால், அதைத் தொடர்ந்து நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர்கள் சிறைபுகுமுன்னால் (அவர்களை எல்லாம் குற்றவாளிகள் எனச் சிறையில் அடைத்தது போலவே அவர்களை எல்லாம் தியாகிகள் என்று செல்லி சிறையிலிருந்து பூமாலைபோட்டு விடுதலை செய்வதையும் நாம் இப்பொழுது பார்த்தோம்) தெலுங்குபேசும் பிரதேசங்களை ஒன்றுகூடி ஆந்திரமாகாணத்தைக் கொடுத்தார்களா? இந்த அஹிம்சாவாதிகள், பலாத்கார விரோதிகள் கடைசியிலாவது சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டார்களா? இல்லையே. பலாத்காரத்திற்குத்தானே அடிபணிந்தார்கள். இப்படி புனித காந்திய வாழ்வையே, பலாத்காரத்தை உபயோகித்து பலாத்காரத்திற்கு அடிபணிந்து, மாசுபடுத்திவிட்டதை வருங்காலச்சந்ததியார் சரித்திரத்தைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளாமலா இருக்கப்போகிறார்கள்.

"ஆந்திர மக்களது நியாயமான கோரிக்கைகளையும் புறக்கணிக்க, அவ்வப்போது ஏதாவது காரணம் காட்டி முட்டுக்கட்டைப்போட்டுக்கொண்டே காலம் கடத்தி வந்து கடைசியில் தமிழர்களுக்கும், ஆந்திரர்களுக்கும் பகைமையுணர்ச்சி வளரும்படி, சண்டையும் மனக்கசப்பும் ஏற்படும்படி செய்து பலாத்காரம் உச்சநிலையை அடைந்தபிறகு இனிமேல் ஆந்திர ராஜ்யம் கொடுக்காவிட்டால் இந்த ராஜ்யமே அழிந்துவிடுமென்ற நிலைமையில் தங்கள் உயிர் தொண்டாங்குழிக்கு வந்ததினாலே மரணவஸ்தை தாளமாட்டாமல் அவசரம் அவசரமாக அள்ளித்தெளித்த கோலத்தைப் போல ஆந்திர மாகாணத்தை அமைத்தார்கள். அப்பொழுதாவது எல்லாமொழிவாரி மாகாணங்களையும் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்களா? ஆந்திரமாகாணத்தை மாத்திரம் தாற்காலிக ஏற்பாடாக வைத்து அவசரம் அவசரமாக பிரித்ததினால் இந்த இரு ராஜ்யங்களுக்குமிடையே நீடித்த சுமுகமான உறவு நிலைக்கவேண்டியதற்குப் பதிலாக பகைமை உணர்ச்சியே இன்றையதினம் வளர்ந்திருக்கிறது. பிரிவினையில் இவர்கள் செய்திருக்கும் தவறுகள் எல்லாவற்றிலும் சிகரமானது சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள தமிழ் பிரதேசங்களையும் ஒரேயடியாக ஆந்திரமாகாணத்தோடு யாரையும் கேளாமல், எவருடைய யோசனையும் கேளாமல் சேரும்படி அறிவித்தது. அதனால் எவ்வளவோ கொந்தளிப்புகள், எவ்வளவோ கிளர்ச்சிகள் நாட்டில் நடந்திருக்கின்றன. இந்தக் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்ட பின்னாவது சர்க்கார் நேர்மையான கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப்பிரச்னையை அணுகிற்று என்றால் இல்லை என்பது வெட்டவெளிச்சமாகத் தெரிகிறது. தாயகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று நியாயமான முறையில் தமிழர்கள் செய்த கிளர்ச்சியை முட்டாள்தனமானது என்று, தானே அறிவாளி என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் இந்திய முதல் அமைச்சர் சொல்லுகிறார். நம்

24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

ராஜ்யத்திலும் தானே அறிவாளி என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் முதலமைச்சர் இப்பொழுது கிளர்ச்சி செய்ய அவசியம் இல்லை, எல்லைக் கமிஷன் வரும்போது இவைகள் சுமுகமாக தீர்க்கப்படுமென்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இவர் அளித்த வாக்குறுதி என்னவாயிற்று ? இவர் தான் தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்தவராயிற்றே. எல்லைக் கமிஷன் ஏற்பட்டாலும் இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி அது விசாரிக்குமா, விசாரிக்காதா என்று அப்பொழுதே இவருக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டாமா ? தெரிந்திருந்தால் அன்றையதினம் கிளர்ச்சி செய்த தமிழ் மக்களுக்கு எல்லைக் கமிஷன் விசாரணை செய்யும். ஆகவே, உங்கள் நடவடிக்கைகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருப்பாரா ? அப்படிச் சொன்னார்களென்றால் தெரிந்தும் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகவே இந்த சத்தியசந்தர் அவ்வாறு சொல்லியிருப்பார் என்றுதானே நாம் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. பட்டவர்த்தனமாக நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் எல்லைக் கமிஷன் இப்பிரச்னை பற்றி விசாரணை நடத்தாது என்று தெரிந்துபோன பிற்பாடு 'ஆந்திர சர்க்காரோடு பேசிக்கலந்த இவ்விஷயத்தில் நியாயமான ஒரு முடிவுக்கு இந்தச் சர்க்கார் சீக்கிரமே வரும்' என்பதாக இன்றையதினம் கவர்னர்பிரான் தனது உரையில் சொல்லுகின்றார்.

"அவரிடத்திலிருந்து நாம் அந்தச் சமாசாரத்தை எதிர்ப்பார்க்கவேயில்லை. சித்தூர் பிராந்தியம் ஒன்று தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டும் அல்லது அந்தப் பிரச்னைக்கே இடமில்லாத நிலைமையில் அப்பிரதேசங்கள் ஆந்திரத்தோடு சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்றாவது அறிவிக்கவேண்டும். இந்த இரண்டில் ஒன்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டுவிடுமேயானால் பலருடைய கஷ்டங்களும், நஷ்டங்களும், மனக்கசப்பும், சச்சரவுகளும் நீங்குவதற்காவது ஒரு வழியேற்படும். அதுவுமில்லை. ஆந்திர சர்க்காரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆந்திர சர்க்காரோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி இந்தச் சர்க்கார் அவ்விஷயத்தில் வெற்றி காணுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கெல்லாம் இல்லை. சித்தூர் இல்லா மக்களுக்கும் கொஞ்சம்கூட இருக்குமென்றும் நாங்கள் எண்ணவில்லை. ஆந்திரர்களை ஒரு நேர்மையான உடன்பாட்டுக்குப் பணியச் செய்யக்கூடிய வலுவு, உறுதி, முதுகெலும்பில்லாத இந்தச்சர்க்காரிடம் கொஞ்சம்கூட இருக்கும் என்று யாரும் எதிர் பார்க்கவில்லை. கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளும் இதைத்தான் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. அமைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லைக் கமிஷன் ஏதோ சாதித்துவிடப்போவதாக இன்னமும் சிலர் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லைக் கமிஷன் தனது பரிசீலனையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே சித்தூர் பகுதிகளில் என்ன நடக்கிறது என்று பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அங்கேயுள்ள தமிழ் போர்டுகள் எல்லாம் தெலுங்கிலே மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் தெலுங்கு பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன. அந்தத் தமிழ் பிரதேசங்களை ஒரேயடியாக தெலுங்கு பிரதேசங்களாக மாற்றுவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் துரிதமாக நடைபெற்றுவிட்டன என்பதை நான் உங்களுக்கு எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சத்தியத்தின்போரால், அஹிம்சையின்போரால் ஆட்சி செலுத்துகிறோம் என்று பறைசாற்றிக்கொள்ளுகிறார்களே அந்த காங்கிரஸ் வர்க்கத்தில் வந்தவர்கள்தான் அங்கேயும் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

11-40 a.m.

"தர்மத்திற்காக, நியாயத்திற்காக, தமிழகத்தோடு தங்கள் தாயகம் சேர்ந்திருக்கவேணடுமென்பதற்காக நியாயமான முறையில் கிளர்ச்சி செய்கின்ற தமிழ் மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் அதனை ஆளுகின்ற இந்த புண்யாத்மாக்கள் உதவி செய்யாவிட்டாலும், ஊக்கமளிக்காவிட்டாலும் அவர்கள் செய்யும் காரியங்களையாவது மக்கள் உள்ளத்தில் விஷமாகத் தோன்றும்படி தப்பான பிராசாரம் செய்யாமலாவது இருக்கிறார்களோ என்றால் அதுவுமில்லை. இந்த தர்மாத்மாக்களை, அஹிம்ஸா மூர்த்திகளை, சத்திய நெறியில் வாழ்கிறோம் என்று பித்தலாட்டமே செய்து வரும் புண்ணியவான்களை மிகத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"ஆந்திரர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் இடையே அவிந்துபோகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கும், சாம்பல் பூத்துப் போய் கிடக்கும் நெருப்புபோன்ற பகைமை உணர்ச்சியை, பழைய அறுவருப்பு உணர்ச்சியை மறுபடியும் ஊதிவிடாமல், விசிறி விடாமல் ஒரேடியாக இவ்விஷயத்தையே இளப்பாதவாறு இருந்துவிடுங்கள். அதுதான் இந்த நாட்டிற்கும் நல்லது, உங்களுக்கும் நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு அஹிம்சையையும், சத்தியத்தையுமே கடைப்பிடிப்பதாக சொல்லிக்கொள்ளும் காங்கிரஸ் வாதிகளே, நேர்மையற்ற முறையில், நீதியற்ற தன்மையில் இந்த நாட்டிலிருந்தே அஹிம்சையையும், சத்தியத்தையும் விடாமல் கொஞ்சம் கிருபை சாதியுங்கள் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அதற்கடுத்தாற்போல கவர்னர்பிரான் இவ்வாண்டு நல்ல மழை பெய்திருப்பதாகவும், உணவுப்பொருளுக்கள் அதிகம் உற்பத்தியாயிருப்பதாகவும் மகிழ்ச்சி ததும்பப் பேசியிருக்கிறார். மழை கொஞ்சம் பெய்தது என்பது எண்ணவோ வாஸ்தவம். ஆனால் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் உண்மையான நிலவரம் என்ன? எங்குபார்த்தாலும் பூச்சிகள் விழுந்து பயிர்கள் சர்வநாசம் அடைந்துவிட்டன. அறுத்துப்போட்ட கண்டு முதல் செய்திருக்கும் பல விவசாயிகள் அளந்து பார்க்கும்போது தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். சொல்லமுடியாத சேதமும் அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அல்லலும், தொந்தரவும் இந்தச் சர்க்காருக்குத் தெரியாதா? தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தால் இவைகள் அவர்கள் கவனத்திற்குத்தான் வந்திருக்காதா? பஞ்சப் பிரதேசங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து தேவையான இடங்களுக்கெல்லாம் வரிவிலா செய்யப்படுமென்ற தோரணையில் இந்தச் சர்க்காரால் முன்பு நம்பிக்கை அளிக்கப்பட்டது. அதன்பேரில் பஞ்சப் பிரதேசங்களை எல்லாம் ரெவினியூ போர்டு மெம்பர்கள் சுற்றிப்பார்த்தார்கள். ஹெஜ்மாடி போன்ற பிரமுகர்கள் அப்பொழுது சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். இல்லை உல்லாசப் பிரயாணம் செய்தார்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் அவர்கள் சுற்றிப்பார்த்ததில் என்ன பலன் ஏற்பட்டது? ஆங்காங்கே மந்திரிமார்களும் வந்தார்கள். பஞ்சப்பிரதேசங்களைப் பார்த்து, அங்குள்ள விவசாயிகளைப் பார்த்து அனுதாபம் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதன் முடிவு என்னவாயிற்று? 100 ரூபாய்க்கு கீழ் வரி செலுத்தும் விவசாயிகளுக்கு ஏதோ அனுதாபம் காட்டி உதவி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதனால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு உண்மையில் பலன் ஏற்பட்டது என்று கேட்கிறேன்? 100 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வரிசெலுத்தும் விவசாயிகள் எல்லோரும் பெரிய தனவந்தர்களா? பொதுவாக இந்தச் சர்க்கார் நாட்டிலுள்ள மக்களை ஏமாற்றும் வகையில், நாட்டிலுள்ள ஜனங்களுக்கும் பொய்யாக நம்பிக்கை அளித்து ஊக்கம் கொடுப்பது போல் பாவனை செய்யும் வகையில், தங்களுக்குத் தெரிந்த சாதுர்யத்தையெல்லாம் காட்டி, "ஏமாற்றுவதிலும் நாங்கள் நாகர்கமாக ஏமாற்றுவோம். இதையாரும் கண்டுபிடிக்க முடியாது" என்று தன்னிறமாப்பு அடையும் தோரணையில் எந்தத் திட்டத்தையும் கொண்டு வருகிறீர்களே தவிர உண்மையில் மக்களின் நலனை எண்ணி, மக்களின் க்ஷேமத்தை எண்ணி, மக்களின் நல்வாழ்வை எண்ணி ஒரு திட்டத்தையும் கொண்டுவரவில்லையென்று நான் உறுதியாகக் கூறமுடியும். ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடிய காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்துவிட்டால் பெரிய நன்மையைச் செய்துவிடப் போகிறோம் என்று ஆசைவார்த்தைகளைக் காட்டி, தொழிலாளிகளுக்குச் சுதந்திரம் வந்தபின்னர் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் நாங்கள் நிறைவேற்றித்தரப் போகிறோம் என்று உறுதிமொழி அளித்து அவர்கள் எல்லோருடைய உதவியையும்கொண்டு அன்னியனை இந்த நாட்டிலிருந்து விரட்டி, வெற்றி அடைந்து வாகை மாலை சூட்டிக்கொண்டு அதிகாரத்துக்கு வந்திருக்கும் இந்தக் காங்கிரஸ் வீரர்கள் அன்றையதினம் தாங்கள் மக்களுக்கு என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தோம் என்பதை இன்றையதினம் மறந்து, அன்றையதினம் தாங்கள் மக்களுக்கு என்ன உறுதிமொழிகளை அளித்தோம் என்பதை இன்றையதினம் மறந்து மாடுப்பெண்ணாக இருந்தபோது

24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

மாமியாரின் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் உள்ளாகி கண்ணீர் உகுத்ததை மறந்து தனக்கு மாமியார் ஸ்தானம் வந்தபிறகு மற்றவர்களையெல்லாம் மாட்டுப்பெண்ணுக எண்ணி தான்பட்ட கொடுமைகளைப்போல பல மடங்கு அதிகமாகக் கொடுமை செய்யும் நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்றால் இதைப் பற்றி மேலும் நான் என்ன சொல்வது என்றுதான் எனக்குத் தெரிய வில்லை. அவர்கள் செய்துவரும் ஒவ்வொரு காரியங்களிலிருந்தும் பல விதமான தீமைகள், தொல்லைகள், அல்லல்கள், சங்கடங்கள் போன்றவை கள் தான் உண்டாகியிருக்கின்றதே தவிர ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்பட வில்லையென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். கடந்தகால காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும், தற்காலத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் ஆட்சியி லும் மக்களுக்குத் தொந்தரவுகள்தான் அதிகமாகியிருக்கின்றன.

"அதற்கடுத்தபடியாக இந்தச் சுதந்திரவீரர்கள் தாங்கள் பெற்ற சுதந் திரத்தை நினைவு கூர்ந்து விழாக்கொண்டாடினார்கள். இவ்வாண்டு, ஜனவரி மாதம் 26-ந்தேதி அன்று கொண்டாடப்பட்ட சுதந்திரவிழாவில் இந்த ராஜ்யத்தின் கவர்னர் பெயரால் ஒரு நீசத்தனமான காரியத்தைச் செய் திருக்கிறார்கள். அதாவது சென்னையில் இருக்கப்பட்ட சிலைகளுக்கெல்லாம் பூமாலைகள் போட்டு அலங்கரிக்கச் செய்தார்கள். அந்தச் சிலைகள் பெரும் பாலும் ஆங்கிலேயருடையது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்த நாட்டு மக்களை அடிமையாகி, அவர்களுக்குப் பல இன்னல்களை இழைத்து, இந்நாட்டுப் பெண்களை கற்பழித்து அவமானப்படுத்திய அந்த ஆங்கிலேயர் களுடைய சிலைகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் அலங்காரம் செய்யச் சொன்னார் கள் என்றுசொன்னால் இது ஒரு சுதந்திர அரசாங்கமா? தன்மான முள்ள அரசாங்கமா என்று தான் நான் கேட்கின்றேன். இது தன் மான முள்ள அரசாங்கமாக இருந்திருந்தால், உண்மையாகவே சுதந்திரத்தில் அபிமானம் கொண்ட அரசாங்கமாக இருந்திருந்தால், நம்மை அடிமை படுத்தி, இழிவுபடுத்திய அன்னியர்களுடைய சிலைகளுக்கு சுதந்திர விழாவின்போது அலங்காரங்கள் செய்திருக்கமாட்டார்கள். அவைகளை யெல்லாம் அவ்விடங்களிலிருந்து பெயர்தெடுத்துக்கொண்டு போய் மியூஸியத்திலே போட்டிருப்பார்கள். அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவில்லை, இந்த சுதந்திர வீரர்கள். அவமானச் சின்னமாக சென்னையிலே இருக்கும் சிலைகளுக்கு அலங்கரித்தது இந்தச் சர்க்கார் என்று சொன்னால், இது சுதந்திர சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியமா? இது மனிதத்தன்மைக்கு ஏற்றதா? தன்மானமுள்ளவர்கள் செய்யக்கூடிய செயலா என்று மட்டும் கேட்டுவிட்டு இது சட்டசபையாக இருப்பதால் வேறு எப்பதத்தை யும் மேற்கொண்டு உபயோகிக்காமல் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

"அதற்கடுத்தாற்போல 'கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம். விவசாயிகளுக்கு பெரிய நன்மையை இது அளிக்கப் போகிறது' என்பதாக இவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு தாற்காலிக நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதேசமயத்தில் மறுபடியும் அவர்கள் கடன்வாங்கு வதற்கு குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கும் பாங்கு வசதிகளை நிறுவு வதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? அப்படிச் செய்திருந் தால் இந்தச் சட்டத்தால் உண்மையான பலன் ஏற்படலாம். அப்படியில்லா மல் இந்தச் சட்டத்தை மாத்திரம் கொண்டுவந்திருப்பதால் ஏற்பட்ட நன்மை இன்றையதினம், விவசாயிகள் கடன் கிடைக்காமல் தெருத்தெருவாக அல்லற்படுவது தான். மேலும் கடன்காரர்களின் தொல்லையிலிருந்து ஒரு வருஷ காலத்திற்குப் பிறகு இவர்களுடைய தானியங்களும், சாமா ன்களும் லேவாதேவிக்காரர்களால் ஜப்தி செய்யப்படும் ஒரு நிலைதான் ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு நிவாரணம் அளிக்க முன் வராத வரையில் அவர்கள் ஒரு நாளும் நிம்மதி யாக வாழமுடியாது.

"விவசாயிகளுக்கு நன்மைசெய்யவேண்டுமென்ற கருத்தோடு விவசாயக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று ஒரு புறம் பறை சாற்றிக்கொள்ளும் இந்தச் சர்க்கார் மறுபுறம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றும் பாருங்கள். நெல்லு வெட்டுவதற்காக விவசாயி களுக்குப் பலவிடங்களில் மானியங்கள் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த 11-50 a.m.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954

விவசாயிகள் சரியாக கிணறுகளை வெட்டவில்லையென்ற காரணத்தைச் சொல்லி அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மானியத்தை திருப்பி வசூல் செய்து வருகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட முறையில் வசூலிக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதுதான் முக்கியமானது. இந்தப் புண்ணியாத்மாக்களால் ஆளப் படுகின்ற சர்க்காரின் அதிகாரிகள் அந்தக் கடன்களை மிகவும் கேவலமான முறையில் பலவந்தமான முறையில் விவசாயிகளைத் தொந்தரவு செய்து வசூலித்து வருகிறார்கள். மிகவும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த ஏழை விவசாயிகளிடம் கொஞ்சம்கூட இரக்கம் காட்டாமல் அவர்கள் பேரில் கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் போட்டு அவர்களது சொத்துக்களை ஜப்தி செய்து, குழந்தைகுட்டிகளோடு அவர்களை நடுத்தெருவில் நிற்க வைத்திருக் கிறார்கள். இது தான் இந்தச் சர்க்கார் ஏழை மக்களிடம் கொண்டிருக்கும் அனுதாபத்தை விளக்கும் நல்ல காரியமா? வரி வசூலும் இம்முறை யில்தான் நடைபெறுகின்றது.

"'நாட்டிலே மக்கள் உண்ண உணவின்றித் தவிக்கிறார்கள். பல ஏழை கள் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று நாங்கள் சொன் னால் உடனே அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், 'பட்டினியால் யாருமே இந்த ராஜ்யத்தில் உயிரைவிடவில்லை. இது எதிர்கட்சிகாரர்களின் பொய் பிரசாரங்களில் ஒன்று' என்று உண்மையை ஆராயாமலேயே எங்கள் மேல் சீற்றம் கொள்வது முந்தைய வழக்கம். ஆனால் நேற்றையதினம் கவர் னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்து முதன் முதலாகப் பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஒருவர், தன்னையும் மறந்து, தன் கட்சியையும் மறந்து நாட்டில் வேலையில்லாத்திண் டாட்டம் அதிகரித்து வருவதாயும், பட்டினிச்சாவுகள் ஏற்பட்டுவருவதாயும், கிட்டத்தட்ட நாங்கள் சொல்லும் உண்மையையே ஊர்ஜிதம் செய்யும்வகை யில் பேசினார். அதைக் கேட்டு நான் வியப்பு எய்தினேன். ஆனால் அவர் பேரில் குற்றமில்லை. உள்ளத்திலுள்ளது வெளியில் வராது என்ன செய் யும்? தன் இருதய உணர்ச்சியை யாராலும் மறைக்க முடியாது என்ப தையே அந்தக் காங்கிரஸ் மெம்பரின் பிரசங்கம் நன்கு தெளிவுபடுத்து கிறது. படிப்பின் பெயரால் பொய்மை சாமர்த்தியமாகச் சொல்வது என்பது இனி நடக்காத காரியம். ராஜதந்திரம் (diplomacy) என்றால் என்ன? பெரிய குழப்பமான காலங்களில், நாட்டிலுள்ள குற்றமற்ற மக்களுக்கு துன்பம் ஏற்படாத வகையில், வயதானவர்களும், தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் அவதிப்படாத வகையில், நாட்டில் நிரந்தர அமைதியும், சமாதானமும் நிலவச் செய்யும் வகையில் இரு பெரிய தேசங்களிடையே ஏற்படவிருக்கும் யுத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தும் சாமர்த்தியத்தை ராஜதந் திரம் என்பார்கள். ஆனால் பொய்களுக்கெல்லாம் ராஜதந்திரம்; செய்யும் அநியாயச் செயல்களுக்கு எல்லாம் ராஜதந்திரம் என்று தற்காலத்தில் இவர்கள் சொல்லிச் சொல்லி அந்தப்புனித வார்த்தையையே மாசுபடுத்தி விட்டார்கள். கனம் ஆச்சாரியார் ஆட்சியில் பொய்யெல்லாம் மெய்யாகி வரு கிறது. அநியாயமெல்லாம் நியாயமாகி வருகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் கட வுளின் பெயரைச் சொல்லி அதர்மமும், அநியாயமும், அநீதியும் பய மின்றி செய்யப்பட்டு வருகிறதைத்தான் நாம் காண்கிறோம். தப்பைத் தப்பு என்று எடுத்துச் சொல்லும் தலைவனை மோசக்காரன், அநியாயக் காரன் என்று அழைக்கும்படி செய்து வஞ்சகக்காரனை, நீதியற்றவனை, நேர்மையற்றவனை, 'பெரிய தலைவன், சத்தியவான், தீர்க்கத்தரிசி,' என் றெல்லாம் கொண்டாடும்படியாக மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார் கள். எல்லோரும் அரசியல் வாதிகளாக ஆகிவிடமுடியுமா? 'பலனை எதிர் பார்க்காமலே நாட்டிற்குச் சேவை செய்வது ஒன்றே என் பொறுப்பு' என்றும் உலகை ஏமாற்றிக்கொண்டு வரமுடியுமா என்று நான் கேட்கி றேன். அரசியல் வாதியைப் பற்றி ஒரு மேதை என்ன சொல்கிறார் என்று பாருங்கள்.

'All are not statesmen. Statesmen are those who give something to the country and politicians are those who expect something from the country.' Most of the Congressmen come under the latter category including the leaders.

"நமது அரசியல்வாதிகள் எதையும் எதிர்பார்க்காமல் நாட்டின் நலனை எண்ணியே உழைப்பதாக நடித்து உலகை ஏமாற்றுகிறார்கள். தாங்கள் கடைபிடிப்பது அஹிம்ஸா தர்மமாகும் என்று சொல்லும் இந்தப்

24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

புண்யவான்கள் நாட்டில் நியாயத்திற்காக, நேர்மையாக, நீதிக்காக, அமைதியான முறையில் கிளர்ச்சி செய்பவர்களை போலீஸ் உதவியைக் கொண்டு பலாத்காரமாக சுட்டுத்தள்ளியும், தடியடிப்பிரயோகம் செய்தும் அடக்கிவருவதை நாம் பார்க்காமலா இருக்கிறோம். சத்தியமே பேசுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மக்கள் எல்லோரையும் உண்மையே பேசவேண்டுமென்றும் வெட்கமின்றி வேண்டுகோள் விடுத்துவரும் இந்த அரிச்சந்திரர்கள் சட்டசபையிலே ஒவ்வொருநாளும் தனது பேச்சு சாதுர்யத்தால், வாதாடும் திறமையால், அறிவுக் கூர்மையால் பிறர் அறியாதவாறு சொல்லிக்கொண்டுவரும் அளவற்ற பொய்யை நாம் அறியாமலா இருக்கிறோம். அறிவில் சிறந்த பல அங்கத்தினர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்தச் சபை சாதாரணமான இடமில்லை. This is not a debating society, Sir. இங்கே வந்திருக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தனது தொகுதி மக்கள் படும் அல்லல்களை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணத்தை உடனடியாக அளிப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திலே தன் புத்தி சாதுர்யத்தைக் காட்டிப் பேசி பிறரை சிரிக்க வைப்பது தானா முறை? அதற்காகவா நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். அப்படி யிருந்தால் நாம் இவ்விடத்தில் கூடுவதற்குப் பதிலாக வேறு இடத்தில் கூடியிருக்கலாமே. பல தொகுதி அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சபையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மக்கள் படும் அல்லல்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது அவ்வாறு சொல்லுகிறவர் அங்கத்தினர் யார், அவர் எந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர் என்றெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு, அவர் எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் அவர் சொல்வது அத்தனையும் பொய்யென்று யோசனையில்லாமலே ய, விசாரணையில்லாமலேயே பதிலளித்துவிடுவதும், காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினரே சொல்லியிருந்தால் அவர் கட்சிக்கட்டுப்பாட்டை மீறி சர்க்காரை குறைகூறினார் என்பதற்காக அவர் மேல் ஒழுங்கு நடவடிக்கையை எடுப்பதையும் தவிர இவர்களில் யார் சொல்லும் குறைகளையும் நீக்குவதற்கு முன்வருவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சொல்லுக்குச் சொல் யுக்திவாதத்தையும், ஞாபகம் இல்லை, ஞாபகம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லி தான் செய்யும் தப்புக்களையெல்லாம் தனது ஞாபகம், ஞாபகமறதி இவைகளின் மேல் போட்டுவிடு அலங்கோலமான முறையில் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டு போனால் கடைசியில் இது எந்த இடத்தில் கொண்டுபோய்விடுமென்று இன்று என்னால் சொல்ல முடியாது. வரி வசூல் விவசாயிகளிடம் கர்ண கடூரமாக நடத்தப்படுகிறது. தள்ளிக்கொடுத்த இடங்களெல்லாம் மீண்டும் ஜப்தி முதலிய கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறது. பர்டோலியில் அன்று ஆங்கிலேயன் செய்த கொடுமையை மிஞ்சுகிறது காங்கிரஸ் அமுல்.

"கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். கொண்டுவரட்டும். வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வாங்குவதற்கும் கிராமங்களில் பாங்குகள் வசதி செய்து கொடுத்தால் தானே அந்தச் சட்டத்தினால் உண்மையிலேயே பயன் ஏற்படும்? அப்படிச்செய்யாவிட்டால் ஜெய் ஹிந்த், ஜெய் ஹிந்த் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஐ. என். ஏ. க்காரர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமலும், அவர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியையும் செய்யாமல் பட்டினியால் தவித்துச் சாகும்படி விடுகின்ற இந்த காருண்யமூர்த்தி விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்கிறோம், நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று உதட்டளவில் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களை அடியோடு குழிதோண்டி புதைக்கும் காரியத்தில்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று தானே நாம் கொள்ள முடியும்? ஜெய் ஹிந்த் என்பது தான் அரசியலுக்கு சகாயம். அதே நேரத்தில் அதற்குக் காரண புருஷர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள்.

"கடைசியாக கல்வித்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆச்சாரியார் புதுக்கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது அதை பல பெற்றோர்கள் எதிர்த்தார்கள். குழந்தைகளுக்குப் பாடம் போதித்துக்கொண்டிருக்கும் பல ஆசிரியர்கள் எதிர்த்தார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எதிர்த்தார்கள். அவர்கள், கட்சிக்காரர்களே எதிர்த்தார்கள், ஆனால் வெளியிட

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954

முடியாமல் கட்சிக்கட்டுப்பாடு அவர்கள் பிராணனை வாங்கிற்று. நாட்டிலுள்ள கல்வி நிபுணர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் அவ்வளவு பேர் சொல்வதும் தப்பு. தாம் ஒருவர் சொல்வதுதான் சரியானது என்ற அகந்தையில், இறுமாப்பில் தாந்தோணித்தனமாக ஸ்ரீ ஆச்சாரியார் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து புகுத்தினார்கள். அதனால் கொதிப்படைந்த பல கட்சிகள் தங்களது எதிர்ப்பைக் காட்டிக்கொள்ளும் முறையில், நியாயமான வகையில் சட்டத்திற்கு உட்பட்டே கிளர்ச்சிகள் நடத்தியும் கூட நமது ஆச்சாரியார் அவர்கள் மேல் பலாத்காரமாக போலீஸ் படையை ஏவி தடியால் அடிக்கச் செய்து, துப்பாக்கியால் சுடச்செய்து 'நீர் செய்தது தப்பு,' என்றவனை எல்லாம் இழுத்து சிறையில் போட்டுவிட்டு 'எனது திட்டத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள். பருளேகர் கமிட்டியும் இதை அங்கீகரித்துவிட்டது. மத்திய கல்வி ஆலோசனை போர்டும் பருளேகர் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டது' என்று பெருமைப் படுகிறார்கள் என்றால் நெருப்புக்கோழி கண்ணை மூடிக்கொண்டு உலக்மே அஸ்தமித்து விட்டது என்று எண்ணிக்கொள்ளும் தன்மையைப் போலத்தான் இது இருக்கிறது என்று சொல்லத்தோன்றுகிறது. இந்தப் புதுக்கல்வித் திட்டத்தை கனம் ஆச்சாரியார் கொண்டுவந்து புகுத்திய போது நாட்டில் எற்பட்ட வாதப் பிரதிவாதங்கள் எதிலும் நான் சம்பந் தப்படாமல் நடுநிலைமையிலே இருந்துகொண்டு என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்து வந்தேன். இந்திய தேசத்திலிருந்து பாகிஸ்தான் பிரிந்த போது நாட்டில் முஸ்லிம்களால் செய்யப்பட்டது அவ்வளவும் சரியானது. அவர்களை சகோதரர்களாகவே பாவித்து நன்மை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிய காந்தியார், அதனால் நாட்டில் எற்பட்ட அநீதிகளுக்கு எல்லாம் எப்படிக் காரணமாக இருந்தாரோ, அதனால் எப்படி உயர்ந்து இருந்த தனது ஸ்தானத்திலிருந்து வழுக்கி சரசரவென கீழே விழுந்தாரோ அதைப்போலவும், காஷ்மீரைப் பற்றிய விஷயத்தில் எப்படி இந்தியப் பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு ஷேக் அப்துல்லாவை நம்பி முழுக்க முழுக்க மோசம் போய் நாசம் அடைந்தாரோ அதைப் போலவும், ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் தனது சொந்த மூளையினால் சிருஷ்டி செய்யப்பட்ட திட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு புதுக் கல்வித்திட்டத்தை கொண்டு வந்து என்றும் அழியா மாசைத் தேடிக்கொண்டுவிட்டார் என்று மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் உண்மையிலேயே நல்ல திட்டமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் அதைக் கொண்டுவரவேண்டிய முறை என்னவென்று ஜனநாயகத்தில் ரொம்பவும் பண்பட்டவரைப்போலப் பேசும் கனம் ஆச்சாரியாருக்குத் தெரியாதா? தெரிந்தும் ஏன் இந்தச் சபையோரைக் கலந்து கொள்ளாமல், கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்துகொள் ளாமல், தங்கள் குழந்தைகளின் படிப்பில் முதன்மையான அக்கரையைப் பெற்று இருக்கின்ற இந்த நாட்டுப் பெற்றோர்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் கொண்டுவந்தார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். இங்கேதான் கனம் ஆச்சாரியாரின் உண்மை ஸ்வரூபம் வெளி வருகிறது. 'என்னிஷ்டப்படி சர்வாதிகாரம் செய்வேன். யதேச்சாதிகாரம் செய்வேன். அதை யாரும் தடுக்க முடியாது' என்று சொல்லும் வெறித் தன்மை வெளிப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு நன்மை செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு குழந்தைகளுக்கும் சொல்லமுடியாத தீமையைத்தான் செய்திருக்கிறார் ஆச்சாரியார். இந்தத் திட்டம் நன்மையைப் பயக்கும் ஒரு திட்டமாகவே இருந்தாலும்கூட, யாரையும் கேட்காமல் ஏன் கொண்டுவந்தீர்கள் என்று கேட்டால் சங்கரரும், புத்தரும் யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த உலகத்திற்கு நன்மையைச் செய்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார் கனம் முதல் அமைச்சர். சங்கரரும், புத்தரும் இவரைப் போன்று அரசியல் வாதிகளா? அல்லது ஜனநாயக வாதிகளா என்று நான் கேட்கிறேன். அது போகட்டும். சங்கரரையும், புத்தரையும் போல நாட்டுக்கு நன்மையை நான் செய்கிறேன் என்று தன்னைப்பற்றி தானே தம்பட்டம் போட்டுக் கொள்ளுகிறாரே. இது சரியா. அப்படியே நடந்துகொண்டாலும் இவர் சங்கரரைப் போல, புத்தரைப் போல நடந்துகொள்ளுகிறார் என்று சொல்லி நாமல்லவா புகழவேண்டும். சங்கரரையும், புத்தரையும் போன்ற சிறந்த தத்துவ ஞானிகளை, மதாசாரியார்களை தன்னுடன் சேர்த்து இவர் ஒப்பிட்டுக் கொள்வதன் மூலம் இவர் ஹிந்து தர்மத்தையே, ஹிந்து மதத்தையே அவமானப்படுத்துகிறார், பழிக்கிறார் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

"இந்தக் கல்வித் திட்டத்தால் மாணவர்களுக்குக் கெடுதியே ஏற்படும். ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பெற்றோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அறிவாளிகள் சொல்லுகிறார்கள்—இந்தச் சர்க்காரைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்று எண்ணம்கொண்ட சில சுயநலக் கட்சிக்காரர்களும் சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் இல்லையெனக்கவில்லை—ஆனால் பெரும்பான்மையோரால் உண்மையாகவே ஒருமுகமாக எதிர்க்கப்படுகின்ற இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை இவ்வாண்டு நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது - எனக்கு என்ன சொல்வது என்று தான் புரியவில்லை. குதிரை கீழே தள்ளியதோடு அல்லாமல் குழியும் தோண்டிற்றும் என்ற பழமொழிக்கேற்ப இவர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்னுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. 'அன்றைக்கு நான் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்தேன். அதை அப்போதும் பலர் எதித்தார்கள். இப்போதும் இந்தக் காரியத்தை எதிர்க்கிறார்கள். இதன் அருமை பின்பு தான் தெரியும்' என்கிறார் ஆச்சாரியார். முன்பு ஆலயப் பிரவேச சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தீர்கள். எதிர்த்தவர்கள் நாங்களா ? அல்லது இன்றைக்கு நீங்கள் சொல்வதற்கு எல்லாம் தாளம் போடும் சநாதிநிகளா என்று நான் அவரைக் கேட்கின்றேன். அன்றைக்கு மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து நீங்கள் கொண்டுவந்ததை எல்லாம் ஆதரித்த நாங்கள் இன்றைக்கு உங்களை எதிர்க்கிறோம் என்றால் மக்களால் விரும்பப்படாத காரியங்களை நீங்கள் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் செய்யும் தவறுகளுக்கு நாங்கள் உப்படமாட்டோம் என்பதை உங்களுக்கு உணர்த்தத்தான் எதிர்க்கிறோம் என்பதை உங்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையா?

"தனக்குள்ள பதவி, அதிகாரம், போலீஸ், ராணுவம் ஆகியவற்றை யாரும் ரொம்ப நாள் நம்பி நாட்டை ஆண்டு விடமுடியாது.

'அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை'

என்றபடி மக்கள் படுகின்ற அல்லல், அவர்கள் விடும் கண்ணீர் நிச்சயம் இந்தச் சர்க்காரை அழித்துவிடும் என்று அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே இனியாகிலும் உடனடியாக இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு மற்ற காரியங்களையும், நேர்மையான முறையில், சத்தியத்திற்கு கட்டுப்பட்டு ராஜதந்திரம் என்ற முறையில் பித்தலாட்டத்தனம் எதுவும் செய்யாமல் நடந்துகொள்வார்களா ? நடந்துகொள்ளும்படியாக இந்தச் ராஜ்யத் தலைவராவது இவர்களுக்குப் புத்தி சொல்வார்களா ? இரண்டும் நடக்கக்கூடிய காரியமாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே இவர்கள் எல்லோருக்குமே ஆண்டவன்தான் புத்தி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—"I now reduce the time-limit from 15 minutes to 10 minutes."

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Mr. Deputy Speaker, I wonder whether a formal resolution of thanks to His Excellency the Governor of Madras for his Address to the Joint Sessions of the Legislature is absolutely necessary in a democratic set-up like ours. I consider that the motion of thanks is tantamount to thanking the Executive. His Excellency the Governor was not a free agent when he delivered that speech. Because, his speech had got to be placed before the Cabinet and it had to get the seal of approval of the Cabinet. Such being the case, I would submit that it is not necessary to adopt this resolution of thanks to him. The framers of the rules and regulations to be followed by this House should go into this aspect of the question and amend the rules suitably.

[Sri S. Deivasigamany] [24th February 1954

"Sir, I was expecting His Excellency to refer to a very important question which has been agitating the minds of the public of this State. There has been a widespread rumour in the State of Madras that the Hon. Chief Minister will be retiring after this budget session. That has been a public secret which has been agitating the mind of everybody. As the Head of the State, I expected the Governor to make a reference to this subject in his Address. But, unfortunately, nothing has been said by him on this matter. Therefore, I humbly request the Hon. Chief Minister, who is present here now, to let us know whether there is any foundation frr the rumour that is afloat in this State. By answering this question, he will be doing a great public service in setting the people's minds at rest.

"Sir, I should say that this Government have done very many good things in the interests of the public of the State. But, they have also done certain things which have not been approved by the public and against which they have lodged their emphatic protest. Certain proposals of this Government have not been well received by the public. For instance, in the matter of the introduction of the modified scheme of elementary education, there has been widespread protest everywhere against it. There have been protests not only from the teachers but also from the public and other sources. But, the Government have not paid any heed to these protests. I understand that the Government are proceeding with the scheme, that they have introduced in the panchayat areas and villages, by extending it to municipal towns and also to the City of Madras. From the little experience that I have gained through my visits to some of the schools where this scheme has been introduced, I find that this scheme has not been working properly and that it will not work properly. Some individuals may think that it will be beneficial to the pupils and also to the coming generation. But it has got to be tested by experience. What is being done now? It is the unanimous opinion of all concerned that this scheme is a failure. I request the Government to reconsider this question and withdraw the scheme.

"I am glad that the Government have come with a proposal to open a Medical College at Madurai. It is a very good proposal. It may produce more number of medical graduates, but with what result? They will be only adding more number of graduates to the already existing vast number of unemployed graduates, and the unemployment problem will be more intensified. The Government must do something to give work for all these graduates and this is very important. Mr. Deputy Speaker, there are a number of medical graduates who are now without employment. At one time, the Government had a proposal to introduce a shortened course in medicine. But I understand that that proposal has now been abandoned. Whatever it is, I request the Government to see that all these persons are absorbed in suitable jobs, as otherwise, we will have to face a more intensified unemployment problem.

24th February 1954] [Sri S. Deivasigamany]

" There is one other matter that has been referred to in the Governor's Speech, namely, the opening of elementary schools in every village which has got a population of over thousand persons. Sir, the House may know that in almost all firkas there is no village which has got a population of a thousand persons, or more. In my own firka, the Perunthur firka, there are about 200 villages. In each village, the population would be only about 400 or 500. The villages are dispersed here and there, so much so a school will not be available for these villages in the near future. What are the Government going to do in such cases? In giving education to the poor boys and girls, we cannot expect them to go from one village to another, for, the distance between two villages is nearly 2 or 3 miles or even more. It should be the aim of the Government to make education reach the homes of the children. That must be the policy of the Government and education should be given free at all stages, from the elementary stage up to the college stage. That has been the ideal of all countries in the world. Therefore, I submit to Government that they must come out with a scheme or a proposal to interconnect these villages and then start or establish a school which will be common to the villages so grouped. Government should not say that they would open schools only in villages which have got a population of thousand persons or more. 12 noon.

" Then, with regard to the villages themselves, the set-up of the villages is such that it is impossible to give them adequate amenities. People in villages are living even today in conditions which probably obtained about 2,000 years ago. They are living in small hovels; they are ill-clad, half-starved and most of them are landless labourers, working for absentee landlords. Such are the people who are living in villages. How are the Government going to improve their living conditions? I can only suggest that many of the villages should be scrapped off and new colonies should be established; the villagers should be housed there with proper amenities—modern amenities such as good houses, schools, hospitals and even attractions like cinemas should be provided. Then only we will be attaining the conditions somewhat similar to those prevailing in other parts of the world. That is the way the Government should approach the problem for solving it. I would humbly submit that the Minister in charge of Co-operation and Building Societies should go into these questions. He should also start multi-purpose societies and co-operative farms which will be beneficial to villages.

" There are certain villages in my own firka which are owned by rich landlords—there is a Mutt called the Ahobilam Mutt which owns an entire village called Arimbakkam which is a ryotwari village. The landlords through their agents very often try to eject the peasants. The condition of these ryots, the House will be surprised to know, is rather very very bad. In such cases, the Government should study their conditions, find out how best they can help them and do what is necessary. I suggest that in cases

where the land is held on ryotwari basis, the Government should acquire the lands and redistribute the lands to the actual tillers of the soil.''

DEPUTY SPEAKER :—'' The hon. Member's time is over.''

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—'' I am sorry I am exceeding my time. Thank you, Sir.''

* SRI V. BALAKRISHNAN :—'' கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே: கவர்னர் அவர்களது பிரசங்கம் சம்பிரதாய முறைப்படி இருக்கிறது. அவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தை நான் குறைகூற முன் வரவில்லை. இதில் இதுவரை செய்த நன்மைகளை இறுமாப்புடன் சொல்லாமலும், செய்யப் போவதை கண்யமாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி சர்க்கார் செய்த சில நன்மைகளைப்பற்றியும் பேசினார். இவைகள் பாராட்டுக்குரியன. நாம் சர்க்காரை ஆதரித்துக் கொண்டேபோனால்தான் அவர்களும் சீக்கிரம் ஜனங்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய மகிழ்ச்சியோடு முன்வருவார்கள். வண்டி பூட்டிய மாடு பொதியைச் சுமந்துக்கொண்டு போகிறது. வண்டியை நன்றாக வேலைப்படுத்தி, மாட்டுக்கு நல்ல உணவு அளித்து, அன்பாக நடத்தி ஆதரவு காட்டினால் தான் அதுவும் தளர்ச்சியில்லாமல் மகிழ்ச்சியோடு பொதியைச் சுமந்துக் கொண்டுபோகும். அவ்வாறின்றி மாட்டை எந்நேரமும் அடித்துக்கொண்டு சரியானபடி அதற்கு வேண்டிய தீனியையும் கொடுக்காமல் வேலையை மாத்திரம் வாங்கி அலட்சியம் செய்தால் மாட்டுக்குச் சோர்வு - கண்டு வண்டியை நன்றாய் இழுக்காது. அதனால் ஒருவித நன்மையும் ஏற்படாது. இந்த நிலைமையில்தான் சர்க்காரும் இருக்கிறது. சர்க்கார் நம்மை நல்ல வழியில் செலுத்தவேண்டுமானால், நமக்கு நன்மைகள் பல செய்ய வேண்டுமானால், நம் மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமானால், அதனால் நம் நாட்டிற்கு பெருமை ஏற்படவேண்டுமானால், அவர்கள் நல்ல சட்ட திட்டத்தைச் செய்ய முன்வரும்போது அதற்கு நாமும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

'' கவர்னர் அவர்களது பிரசங்கத்தில் முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகப்படியாக ஏற்படுத் தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் இரண்டும் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை தரக்கூடியவை தான்.

'' ராமநாதபுரம், திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாக்களில் சில பகுதிகள் வானம்பார்த்த பூமியாக இருக்கின்றன. மழை பெய்தால் இங்கு ஏதாவது விளைச்சல் காணலாம். மழை பெய்தால்தான் விமோசனம். இல்லையேல் ஒரு வித விளைச்சலையும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. எதிரிகளுக்கு ஏதாவது கெடுதல் செய்யவேண்டுமென்றால் இந்த இடங்களில் நிலங்களை வாங்கி, பட்டா கொடுத்துவிட்டால் தங்கள் மானம் மரியாதைகளையிழந்து இந்த உலகை விட்டு சீக்கிரம் வெளியேறிவிடுவார்கள். வானம்பார்த்த பிரதேசத்தில் விவசாயிகளின் நிலை இது. நீர்ப்பாசன வசதி மிகமிகக் குறைவான இந்த ஜில்லாவில் எந்தவிதமான சட்டம் போட்டும், திட்டம் தீட்டியும் ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. பல திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமானால் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். சர்க்காரில் சில திட்டங்கள் தீட்டுவதற்காக, சில செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் 100-க்கு 100 ஜனங்களுக்காக பயன்படுவதாகத் தெரியவில்லை. பொது மக்கள் வாழ வழிசெய்வதற்கு சட்டத்தை திருத்த அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. பழுதுபார்க்கும் வேலைகளையும் மராமத்து வேலைகளையும் கண்டிராக்டர்களிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவர் லாபம் சம்பாதிப்பதற்குத்தான் அரசாங்கம் செய்யும் காரியம் ஒவ்வொன்றும் ஏதுவாயிருக்கிறது. இவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்காக மிகக் குறைந்த விலையில் மட்டமான பொருள்களை வாங்கி கட்டடத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதுபோன்ற வேலைகளை ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்கு தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கும்போது, இந்த வேலைகளை தாசில்தார் தனிப்பட்ட கண்டிராக்டர்களிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள்.

24th February 1954] [Sri V. Balakrishnan]

அதனால்தான் சர்க்காரால் ஒதுக்கப்படும் பணம் நூற்றுக்கு நூறு ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படுவதில்லையென்று சொன்னேன். உத்தியோகஸ்தர்கள் கைலஞ்சமாகவும், இனாமாகவும், கண்டிராக்டர்களிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு இவர்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆதலால் இவைகளை நன்றாகப் பரிசீலனைச் செய்து செலவிடும் பணம் சரியாகப் பயன்படும்படி தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"பள்ளிக்கூடங்களை அதிகமாக ஆக்கப் போகிறார்கள் என்ற செய்தி மிக்க மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. கிராமங்களில் பள்ளிக் கூட உபாத்தியாயர்கள் 10, 15 நாட்கள் லீவு எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டால் ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகள் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை மூடி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களை போடுவதும் கிடையாது. லீவு எடுக்கின்ற உபாத்தியாயர்களும் தங்களுக்கு லீவு நாட்களை அதிகப்படுத்தவேண்டுமானால் வீட்டிலிருந்தே மனுச் செய்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறாக பள்ளிக் கூடங்கள் சில வேளைகளில், 3, 4 மாதங்கள் மூடப்படுகின்றன. திரும்பவும் பள்ளிக்களைத் துவக்க வேண்டுமானால் ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகட்கு மனுச் செய்து கொண்டு, உத்தரவை எதிர்ப்பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் பள்ளி ஆசிரியர் லீவில் போவதற்கு முன்பே அந்த இடத்தில் ஒரு உபாத்தியாயரை நியமித்துவிட்டு பிறகு அவரை லீவில் போகச் செய்யவேண்டும். அப்புறம் அவர் லீவில் இருந்து வந்த பிறகுதான் புதிய உபாத்தியாயரை அனுப்பிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பள்ளிகள் மூடப்படாமல் பள்ளி மாணவர்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படாமல் இருக்கும். ஆதலால் இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தப்படியாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதில் புதிய உணர்ச்சி அதிகம் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஆனால் இப் புதிய உணர்ச்சி மந்திரிகளிடத்திலும், உத்யோகஸ்தர்களிடத்திலும் தான் காணப்படுகிறதே தவிர காரியத்தில் விவசாயிகளிடத்தில் காணப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் உத்யோகஸ்தர்களும், மந்திரிகளும் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நல்ல திட்டங்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதற்காக உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் ஓடித்திரிகிறார்கள். ஆனால் பலன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ஏன்? அவைகளெல்லாம் பேச்சளவில் தான் இருக்கிறதே தவிர விவசாயிகளுக்குப் பலன் தரக் கூடியதாகவே இல்லை. அவர்களுடைய புத்திமதிகளைக் கேட்டு விவசாயிகள் பலன் அடைவது இல்லை. விவசாயிகள் பயன் பெறுவதற்கு வேண்டிய அமைப்பு சரியாக இல்லை. அவர்கள் விவசாயக் கருவிகள் வேண்டுமென்று கேட்டால் அவைகள் சுலபத்தில் கிடைப்பது இல்லை. அவைகளை வாங்குவதற்கு 20 அல்லது 25 மைலுக்கு அப்பால் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் வந்தும் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் காத்திருந்து தான் தங்களுக்கு வேண்டிய உரத்தைப் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. உரம் தருவது கொஞ்சமாக இருந்தாலும், உரத்தின் விலை கொஞ்சமாக இருந்தாலும் கூட இரண்டு மூன்று நாட்கள் காத்திருந்து படிச் செலவு செய்து இன்னும் பல சிரமங்களை அடைந்து உரம் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் வீடுகளுக்குப் போவதற்குள் ஏன் இந்த வேதனையான விவசாய முறையைப் பின் பற்ற வேண்டுமென்று மனச் சோர்வு அடைகிறார்கள். சென்ற கூட்டத்தில் கூட சர்க்கார் டிப் போக்களில் அமோனியா சல்பேட் உரம் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்றும், சொசைட்டிகளில் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்றும், அது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்றும் கேட்டதற்கு அப்படி இருக்காது என்று மந்திரி பதில் சொன்னார். இப்பொழுது அதைப் பற்றி எனக்கு வந்திருக்கும் லெட்டரை வாசிக்கிறேன். அதன் காப்பியும் மந்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அக்ரிகல்சரல் டிப்போவில் ஒரு மூட்டை உரம் ரூ. 37-10-0என்றும், பி.சி.சி. டிப்போவில் ஒரு மூட்டையின் விலை ரூ. 40-9-6 என்றும் விற்கப்படுகிறது. அதன் வித்தியாசம் ரூ. 3 ஆக இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசம் ஏன்? கிட்டத் தட்ட 100 கெஜத்தின் இடையில் இருக்கும் இந்த இரண்டு டிப் போக்களிலும் ஏன் இந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி கேட்டபோது மந்திரி அவர்கள்

12-12 p.m.

[Sri V. Balakrishnan] [24th February 1954

அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது ' என்று சொல்லுகிறார். அப்படி இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுக்கும்போது ஒரே விலையிலும், ஒரே இடத்திலும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இரண்டு இடங்களில் பிரித்து, ஒரு இடத்தில் ஒரு விலையும், மற்றொரு இடத்தில் மற்றொரு விலையும் வைத்துக்கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு சௌகர்யம் இல்லை. கூடுமான வரைக்கும் ஒரே விலையில் கொடுப்பது தான் நல்லது. அப்பொழுது தான் விவசாயிகள் நன்மை அடைவார்கள்.

"மேலும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டு மென்றால் இன்னும் அதிகப் படியான டிமான்ஸ்டிரேட்டர்களையும், விவசாயி ஆபீசர்களையும் நியமித்து டிப்போக்களை கிட்டத் தட்ட 5, அல்லது 6, அல்லது 10 மைலுக்குள் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் வந்தவுடன் அவர்கள் தங்களுடைய காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு உடனே வீட்டிற்குப் போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். பிறகு அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளில் ஈடுபடும்படி செய்யவேண்டும். அது இல்லாமல் பெரிய திட்டங்களைப் போட்டு விட்டு மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்து உணர்ச்சி உண்டாக்கும்படியான பிரசங்கங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தால் பிரயோசனமில்லை. அதிகாரிகள் அங்கும் இங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும் பலன் ஏற்படப் போவதில்லை. மக்களுடைய பணம் தான் அதிகமாக செலவழிக்கப்படும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—"One minute more for the hon. Member."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"ஒரே ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்து வருஷ திட்டம் அதிக வேகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பணத்தை உடனடியாகச் செலவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் ஜனங்கள் தங்களுடைய பங்குப் பணத்தைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சரீரப் பிரயாசை செய்யத்தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பணம் செலவு செய்ய அவர்களுடைய நிலைமை சரியாக இல்லாததால் சர்க்கார் செலவு செய்ய வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை சர்க்கார் தவறவிடாமல் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய பங்கு பணத்தை வாங்கி அதைக் கொண்டு நமது மக்களின் பங்கை முன் பணமாகப்போட்டு அதை மக்களிடமிருந்து இரண்டு, மூன்று தவணைகளில் கிஸ்தி வசூல் செய்வதைப் போல் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அவ்விதம் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற சர்க்கார் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

12-17 p.m. * **SRI S. N. SOMAYAJULU :—**"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை பாராட்டும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரசங்கம் உண்மையில் இங்கு இருக்கக்கூடிய நிலவரத்தை துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதில் அழகான வார்த்தைகள் காணப்படாவிட்டாலும் சர்க்கார் என்னி செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஆந்திர தேசம் பிரிந்த பிற்பாடு நாம் இன்றைய தினம் கண்யமாகவும், சமாதானமாகவும், நியாயமாகவும் வாழ்ந்து வருகிறோம். அது நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். இதையேதான் கவர்னர் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையில் கலவரம் நடந்ததை வைத்துக்கொண்டு அதனால் தான் பிரிவினை ஏற்பட்டது என்று பேசுபவர்கள் நல்ல சூழ்நிலையில் பேசுவதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு தனி தேசம் வேண்டும். அதுவும் ஒரு பாஷாவாரியான மாகாணம் வேண்டும் என்று சொல்லி வருவது ஒருவருடைய உயர்ந்த கருத்துக்களாக இருக்கலாம். தீர்க்கமான திட்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்ணா விரதத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தி விடலாம் என்று நினைத்தால் அது ஒரு தப்பான காரியம் என்பதை உபவாச கர்த்தாவாகிய மகாத்மா காந்தி தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார். ஆந்திர ராஜ்யம் வேண்டும் என்று உபவாசம் இருந்தவருடைய உபவாசத்தை சிலர் நிறுத்த முயற்சித்தார்கள். அது பலிக்கவில்லை. அவருடைய உண்ணா விரதத்தினால் ஏற்பட்ட விபரீதத்தினால் கலவரம் உண்டாயிற்று. அந்த கலவரத்தினால் தான் மாகாணம் பிரிந்தது என்று

24th February 1954] [Sri S. N. Somayajulu]

சொன்னால் அவர் ஒரு அதிசய மனிதராகத் தான் இருக்க வேண்டும். அவர் கற்பனை உலகத்தில் சஞ்சரிக்கக்கூடியவராகத் தான் இருக்க வேண்டும். ராஜ்ய நிர்வாகத்தை உண்ணா விரதத்தினால் கைப்பற்றலாம் என்று நினைத்தால் உலகத்தில் அரசியலை நடத்த முடியாது. உண்ணா விரதம் இருந்தும், கலவரம் நடந்தும் அதற்குப் பின்னால் இத்தகைய ஆஸ்தியை அடைந்து, இவ்வளவிற்கும் பின்னால் சுமுகமாக சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் அதன் பெருமை இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரி ராஜாஜிக்கும், கவர்னருக்கும் தான் சாரும். அதற்கு அவர்களை பாராட்ட வேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சமீபத்தில் பாகிஸ்தான் பிரிந்த பிற்பாடு கூட விவகாரம் தீர்ந்தபாடில்லை. இன்னும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அவர்களுக்கு வர வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நமக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வர வேண்டும் என்று நாம் கணக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் செவ்வழிக்கப்பட்ட பணம் என்ன வாயிற்று என்று தெரியவில்லை. நாட்டில் கலவரம் வந்தபோது அதை சமாளிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இப்போது அது நின்று அதற்குப் பின் சாதாரண சகஜ நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே இப்பொழுது சுமுக சகஜ நிலைமை ஏற்பட்ட பின் அதனைப் பாராட்டாமல் குற்றம் குறை கூறுவது நியாயத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் உகந்ததாக இல்லை. இதை எல்லோரும் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சுமுகமான சூழ் நிலையில் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? கிட்டத் தட்ட 2½ லட்சம் டன் அரிசி நமக்குக் கொடுப்பதாக ஆந்திரர்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்றும் அதுவும் இப்பொழுது வரக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்றும் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கண்டு நாம் அரசாங்கத்தை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

" தமிழர்கள் வாழக் கூடிய இடங்களை ஒன்று சேர்த்து அதை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க ஒரு எல்லைக் கமிஷனையும் சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எல்லைக் கமிஷனை சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களை சர்க்கார் சேகரிக்க ஆரம்ப வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. இதை கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சித்தூர் தமிழர்களையும் அவர்கள் வாழும் ஒவ்வொரு தமிழ் பிரதேசத்தையும் சேர்க்கப் போகிறார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப் போகிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் இதை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் நாஞ்சில் திருவாங்கூர் எல்லையிலுள்ள தமிழர்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இப்பொழுது பாஷாவாரி மாகாணக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தமிழ் பிரதேசத்தையும் பரிசீலிக்க எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தமிழ் பிரதேசத்தையும் இந்த எல்லைக் கமிஷன் தமிழ் மாகாணத்துடன் சேர்க்காமல் தனியாக விட்டு விட மாட்டார்கள். சேர்க்கத்தான் சேர்ப்பார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமையில் அரசாங்கத்தை இது சம்பந்தமாக குற்றம் குறை சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. இதைச் செய்யவில்லை; அதைச் செய்யவில்லை; என்று சொல்வதிலும் அர்த்தம் இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

" இப்பொழுது நாட்டில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. எங்கும் ஓரளவு பசுமையைப் பார்க்கின்றோம். எங்கெல்லாம் மழை பெய்திருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஓரளவு பசுமை காணப்படுகின்றது. ஆனால், சில இடங்களில் மழை பெய்யவில்லை. அந்த இடங்களில் பஞ்சம் இன்றைக்கும் நடமாடிக்கொண்டு இருக்கின்றது. அந்த இடங்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறது. 12-23 p.m.

" ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு—ஐந்து ஆண்டு பஞ்சத்திற்குப் பிறகு இயற்கையின் அருளினால் ஏராளமாக மழை பெய்து சுபீட்சத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இயற்கையின் துரதிருஷ்டம் வேறுவிதத்

[Sri S. N. Somayajulu] [24th February 1954

தில் ஏற்பட்டுள்ளது. வெட்டுக்கிளி கிளம்பி பயிர்களை அழித்திருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 25 ஆயிரம் ஏக்கரா வரை இதனால் பாதிக்கப்படுவதாக இருந்தது. விவசாய மந்திரி கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களின் உடனடி முயற்சியினால் 15 அல்லது 16 ஆயிரம் ஏக்கரா வரையில் பயிர்கள் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் கூட, ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி அரைவாசி, கால்வாசி அளவுதான் மகசூல் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்குச் சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? சுரங்கங்கள் தோண்டலாம், கிணறுகள் வெட்டலாம், குளத்தை மராமத்து செய்யலாம், ஆறுகளின் குறுக்கே அணைக்கட்டுகள் கட்டலாம். இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இந்த நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பசுமை காணவேண்டுமென்பதற்கான பல பல காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

"நிலங்கள் தரிசாகவே இடக்க வேண்டுமென்று யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். வறுமை நீடித்து இருக்கவேண்டுமென்று எவரும் நினைக்கவே மாட்டார்கள். பஞ்சம் இருக்கவேண்டும், பசி இருக்கவேண்டும் என்று யார் நினைப்பார்கள்? பஞ்சத்தையும், பசியையும் வைத்து அரசியல் விளையாடலாம் என்று இந்த நாட்டு நலனில் அக்கரையுள்ள யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். அரசியல் விளையாடலாம் என்று வேறு எவராவது நினைக்கலாமே தவிர்த்து, இந்த நாட்டு மக்களின் நலனில் கருத்துள்ள யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். பஞ்சத்தையும், பசியையும் போக்குவதற்கு எல்லோரும் முயற்சிப்பார்களே தவிர, அதற்கு யாரும் குறுக்கே நிற்க மாட்டார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் சூதாட்டம் ஆடவேண்டாம் என்பது தான் என்னைப் போன்றவர்களுடைய அபிப்பிராயம். பஞ்சம் இருக்கிறது; பசி இருக்கிறது; ஆகவே, இந்தச் சர்க்கார் பஞ்சத்தை நீக்க, பசியைப் போக்க, ஓரளவுக்கு அல்ல, பெருமளவுக்கு காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் மணிமுத்தாறு திட்டத்தை விரைவில் முடிப்பதற்கான காரியங்கள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. அந்தத் திட்டம் முடிந்துவிட்டால் பஞ்சத்தை ஒருவிதமாக தீர்த்துக் கட்டிவிட முடியும். எவ்வளவு துரிதமாக முன்னேற்றம் அடைய முடியுமோ, அதைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"அஹிம்சைக்கு விளக்கம் கூறப்பட்டது. வெள்ளைக்காரரோடு போராடும் போது நம் கையில் ஆயுதம் எதுவுமின்றி, சத்தியத்தையும் அஹிம்சையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே காங்கிரஸ் போராடியது. அன்னிய அரசாட்சியோடு அஹிம்சா முறையில் போராடி சுதந்திரம் அடைந்தோம். 220 கோடி மக்களுக்குமேல் இருக்கும் இந்த உலகத்தில் அஹிம்சையால் ராஜ்யபாரத்தை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், அது ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுடைய கற்பனை ராஜ்யமாக இருக்கவேண்டும். சத்தியத்தையும் அஹிம்சையையும் கொண்டு அன்னிய அரசாட்சியோடு போராடினாலுங்கூட, இந்தப் பெரிய தேசத்தை அஹிம்சா முறையிலேயே ராஜ்ய பாரம் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? குறைந்த பக்ஷ பலாத்காரமும் இருக்கத்தானே வேண்டும்? ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுக்கு இது தெரியாத ஒரு விஷயம் அல்லவே! தெரிந்தும் கூட சில சமயம் இப்படி பேசுவது அவர் வழக்கம்.

"எந்த ராஜ்யமானாலும் பலாத்காரத்தினால் நிர்வாகத்தை நடத்துவது தவறு. எந்த ராஜ்யத்திலும் அன்பு, சத்தியம் போன்றவைகளின் அடிப்படையில் காரியங்கள் நடக்கத்தான் வேண்டும். கள்ள மார்க்கெட்காரர்களும், மக்களைச் சுரண்டுபவர்களும் இதை உபயோகப்படுத்தும்பொழுது அவர்களை அடக்குவதற்கு ஏதாவது செய்துதானே தீரவேண்டும்? அதற்கும் அஹிம்சை முறையைக் கையாளுவதுதானே என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். ஆம்; எங்களுடைய கொள்கை அஹிம்சா முறைதான். அதாவது அன்னிய ஆட்சியோடு போராடிய காலத்தில் எங்களுடைய கொள்கை அப்படித்தான் இருந்து வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது ராஜ்யபாரத்தை வகித்துவரும்போது, வள்ளுவர் கூறிய முறைப்படி படை, குடி, கூழ்

24th February 1954] [Sri S. N. Somayajulu]

அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆகியவற்றைக் கொண்டுதான் நடத்துகிறோமே தவிர, இன்றைக்கு பலாத்காரத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நடத்த வில்லை என்பதை அவர்கள் அறியவேண்டும். அறிமிகையின் அடிப்படை யில் மட்டும் சர்க்காருடைய காரியங்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று அவர் கள் சொல்லுவதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது ? ராஜ்யபாரத்தை நடத்து பவர்கள் யாராயிருந்தாலும் பலாத்காரத்தை ஓரளவு உபயோகித்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால், யார் மீது? அக்கிரமம் செய்பவர்கள் மீது ; கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள் மீது ; இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது பலாத்காரத்தை உபயோகிக்கத்தான் வேண்டும். இதை வைத்துக்கொண்டு வியாக்கியானம் செய்வதில் நியாயம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லையென்று ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

"பசி எங்கும் இருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு மார்க்கம் என்ன என்பதைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டு, புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் விவசாயம் தீவிரமான முறையில் செய்யப்பட்டு, அதன் மூலமாக 100க்கு 100 அதிகமான உணவு உற்பத்தியைச் செய்ய முடியுமா என்று சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய காரியங்களையும் செய்து கொண்டு வருகின் றது. அதற்கு ஒரு ஆக்கமான திட்டத்தைக் கொடுத்தால், இந்தச் சர்க்கார் நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளும். அப்படி ஆக்கமான முறையில் இல்லாமல், சாக்காரைக் கண்டனம் செய்துகொண்டிருப்பதால் எந்தவித மான பிரயோஜனமும் கிடையாது.

"எங்கள் கட்சிக்குள் பிளவு இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இன் றைக்கு எந்தக் கட்சியில் பிளவு இல்லாமல் இருக்கிறது ? எல்லா இடங் களிலும்தான் பிளவு இருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்கள் கட்சியில் பிளவு இருக்கலாம். ஆனால், அதை வைத்துக்கொண்டு பிரமாதமாக பேசுவது தர்மம் அல்ல, நியாயம் அல்ல, அரசியல் அமைப்புக்கு நல்லதல்ல, அரசியல் தர்மத்திற்கும் உகந்தது அல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித் துக்கொள்ளுகிறேன்.

"கட்சிச் சண்டை எங்குமே இல்லையா ? எங்கும் இருக்கத்தான் செய் கிறது. அபிப்பிராய பேதம் எங்கும் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இல்லையா ? ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுடைய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியிலும் அபிப்பிராய பேதம் இல்லையா ? சோஷலிஸ்டு கட்சியில் இல்லையா ? அசோக் மேத்தா, லோகியா, ஜெயப்பிரகாஷ் போன்ற தலைவர்களிடையே யும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கவில்லையா ? இதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு வீணாடுவது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்று நான் ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுக்கு கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கட்சிச் சண்டையும் அபிப்பிராய பேதங்க ளும் எல்லா இடத்திலும் இருக்கின்றன.

"கட்சிக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரும் பான்மையாக உள்ள ஒரு கட்சியாக இருந்தால் அங்கு கட்டுப்பாடு இல்லா மல் இருக்க முடியாது.

"கல்வியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி அது நல்லதா இல்லையா என்ற முடிவான அபிப்பிராயத்திற்கு சர்க்கார் வர வில்லை. திட்டவட்டமாக பருளேகர் கமிட்டி அதனுடைய யாதாஸ்தை தந்திருக்கிறது. நிதி சம்பந்தமான நிலவரங்களை (Financial Implications) விசாரிக்கப்போகிறார்கள். சட்ட சபைக்கு முன்னால் அதைக் கொண்டு வரப்போகிறார்கள். கொண்டு வந்த பிற்பாடு அந்தத் திட்டத்தைத் தோற்கடித்தால், யார் வேண்டாமென்று சொல்லுவார்கள் ? இதில் என்ன சூது இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

"ஒன்று நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். நம் அபிப்பிராயங்கள் எவ் விதமாக இருந்த போதிலும், பள்ளிக் குழந்தைகளிடம் விஷ வித்தை விதைக்கவேண்டாம் என்று அரசியல் கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொள்ளு கின்றேன்.

[Sri S. N. Somayajulu] [24th February 1954

"ഇന്നത്ത് തിട്ടത്തിനുല് ഇരണ്ടു മടങ്കു അതികമാന പിള്ളകൾ പള്ളികളിൽ ചേർത്തുകൊള്ളപ്പെടുവാർകൾ. പള്ളിക്കൂടത്തിറ്കുള്ളും, വീട്ടിലും അവർകൾ വാഴ്ക്കൈക്കു വേണ്ടിയ പാടങ്കളൈക് കറ്റുക്കൊള്ളുവാർകൾ. പിള്ളൈകൾ മത്തിയിൽ വിഷ വിത്തൈത് തൂവി, തമിഴ്നാട്ടിനുടൈയ പണ്പൈയും കലാച്ചാരത്തൈയും കെടുക്കവേണ്ടാം എന്നു അവർകളൈക് കേട്ടുക്കൊള്ളുകിൻറേൻ.

"കവർണർ അവർകളുടൈയ പിരസങ്കത്തിൻ മുടിവുരൈയിൽ കല്വിയൈപ് പറ്റിക് കുറിപ്പിടുമ്പോതു ആയിരത്തിറ്കു മേറ്പട്ട പുതിയ ആരംപപ് പള്ളിക്കൂടങ്കളൈത് തിറക്കപ്പോവതാക ചൊല്ലിയിരുക്കിറാർകൾ. ആയിരം പേർകൾ വസിക്കക്കൂടിയ കിരാമങ്കളിൽ പുതിതാക പള്ളിക്കൂടം തിറക്കപ്പോകിറോം എന്നും ചൊല്ലിയിരുക്കിറാർകൾ. ഇതറ്കു എൻന അർത്തം? നമ് നാട്ടുക് കുഴന്തൈകളുക്കു കല്വി വേണ്ടാമെൻറു ചൊല്വതാക അർത്തം ചെയ്തു കൊള്ള മുടിയുമാ? കല്വി വേണ്ടാമെൻറു എവരും ചൊല്ല മാട്ടാർകൾ. അതिക്പടിയാൻ കുഴന്തൈകളുക്കു കല്വി അളിക്കപ്പടവേണ്ടും എൻപതുതാൻ ഇന്തച് ചർക്കാരിൻ നോക്കമ്. ഇന്ത നാട്ടു മക്കൾ പടിപ്പില്ലാമല് മുട്ടാൾകളാക ഇരുക്കവേണ്ടുമെൻറു എന്തച് ചർക്കാരും ചൊല്ല മാട്ടാർകൾ. ആകവേ, ഇന്നത്ത് തിട്ടത്തൈ ചന്തേകക് കണ് കൊണ്ടു പാർക്ക വേണ്ടാമെൻറു കേട്ടുക്കൊള്ളുകിൻറേൻ. ഇന്നത്ത് തിട്ടത്തൈ എതിർപ്പവർകൾ തിട്ടത്തിലുള്ള നല്ല അംശങ്കളൈ നിच്ചയമാക ഒത്തുക് കൊള്ള വേണ്ടും.

"കവർണർ പിരസങ്കത്തില് പുതുക് കല്വിത് തിട്ടത്തൈപ്പറ്റി ഒൻറും അതികമാകച് ചൊല്ലവില്ലൈ. നിതി അംശങ്കളൈച് ചർക്കാർ പരിശീലനൈ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുപ്പതാകവും, പിറകു ഇതു ചട്ട ചപയിൻമുൻ കൊണ്ടു വരപ്പട്ടു, അതറ്കുപ് പിൻനുല ചെയ്വതാക ഇരുക്കിറതേ തവിര, അതറ്കു മുൻനുല് ഇല്ലവേ ഇല്ലൈ. ആകവേ, ഇതைപ്പറ്റി ചന്തേകപ്പടവേണ്ടിയ അവചിയമേ ഇല്ലൈ. ഇന്നത് കല്വിത് തിട്ടത്തൈ വൈത്തുക്കൊണ്ടു നാം പല്ലവി, അനുപല്ലവി, ചരണം പാടവേണ്ടാമെൻറു കേട്ടുക് കൊള്ളുകിൻറേൻ."

12–30 p.m. * SRI R. KRISHNAN :—"മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഈ നാട്ടിലെ അതിപ്രധാനങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളെ ഗവമേണ്ട് ശരിയായി നേരിടുന്നുണ്ടെന്ന് നാട്ടുകാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുക വിധത്തിൽ ഗവർണ്ണർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ പ്രസംഗത്തെ വിമർശിക്കാനിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് ഞാൻ നില്ക്കുന്നത്. നമ്മുടെ മന്ത്രിമാരും ഗവർണ്ണർമാരും പണ്ടത്തെ ഭരണാധികാരികളെപ്പോലെയല്ല. അവർ വില്ലേജ്തോറും സർക്കീട്ട് ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. കൺസ്ട്രസ് അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം മന്ത്രിമാരും ഗവർണ്ണർമാരും നാട്ടിൻെറ എല്ലാ ഭാഗത്തും എത്തുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അവർ നാട്ടുകാരുമായി ശരിയായി ബന്ധം പുലർത്തുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് വസ്തുവം നാട്ടിൽ നിലനിന്ന പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇന്നുണ്ട്. കടിൽ വ്യവസായം അങ്ങേ അററം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ കൃഷിക്കാരും കഷ്ടതൊഴിലാളികളും മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ വരുമാനമുള്ള കുഴിവ് അങ്ങേ അററം താണിരിക്കയാണ്. വ്യവസായങ്ങൾ തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൈത്തറിക്കാരുടെ കഷ്ടത്തെപ്പററി ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതിനു പരിഹാരമായി അവർക് സബ്സിഡി നൽകുന്നതാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ സബ്സിഡികൊണ്ടുമാത്രം ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള കൈത്തറിക്കാരുടെ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എൻെറ താലൂക്കായ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽതന്നെ അയ്യായിരത്തിനും പതിനായിരത്തിനും ഇടയ്ക്ക് കൈത്തറിനെയ്ത്തുകുടുംബങ്ങളുണ്ട്. പട്ടിണികൊണ്ടു സഹിക്കവയ്യാതെ അവരെല്ലാം വീടും നാടും വിട്ട് ഭിക്ഷതെണ്ടുകയാണ്. അവർക് ആശ്വാസം നല്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലിക്കാലത്തു മലബാറിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പതിനഞ്ചു എം. എൽ. ഏ. മാർ ഒപ്പിട്ട ഒരു മെമ്മൊറാണ്ടം ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ മന്ത്രിക്കു കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. തൽക്കാലാശ്വാസത്തിനു അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു കഞ്ഞിവെച്ചുപാരൽ കേന്ദ്രം തുറക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞതു് ഗവമേണ്ടിൻെറ നയം കഞ്ഞിവെച്ചുപാരൽ കേന്ദ്രങ്ങൾ തുറക്കലല്ല, അടയ്ക്കുകയാണെന്നാണ്. പട്ടിണികൊണ്ടു ആളുകൾ ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നാട്ടിൽ അടിയന്തിരമായി ആശ്വാസനടപടികളെടുക്കണമെന്ന് ഗവമേണ്ടിനു് മെമ്മൊറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ട് അവർ അതു് കല

24th February 1954] [Sri R. Krishnan]

ക്കട്ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നു്. ഒരുവിൽ ! നാട്ടുകാരുടെ വകയായി ഒരു ക്ഷണിവെച്ചുവാൻ കേന്ദ്രം തുന്നു. പക്ഷെ ധനസ്ഥിതി മോശമാകയാൽ അതു ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടക്കേണ്ടിവന്നു. തഞ്ചാവൂരിലെയും മലബാറിലേയും സംഗതി കാനറയിലേയും കർക്കശ ഗുണകരമായ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. മലബാർ ടെനൻസി ബില്ലു വന്നപ്പോൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില ഭേദഗതികൾ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ട് ഗവമേണ്ടു് തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നു്. ആരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു ജന്മിക്ക അവകാശം നൽകുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ ആ നിയമത്തിലുണ്ട്. അതുവെച്ചു ജന്മിമാർ മുതലെടുക്കുകയാണ്. ഇന്ന് എവിടെ നോക്കിയാലും പാട്ടബാക്കിക്കുവേണ്ടിയുള്ള കേസ്സുകൾകൊണ്ട് ജന്മിമാർ കർക്കശരെ പൊറുതിമുട്ടിക്കുകയാണ്. കുടിയാന്മാർക്കുവേണ്ടി, അവർക്ക് ആശ്വാസം നല്കാനെന്നു പേരിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമത്തിലെ ഈ രണ്ടു വകുപ്പുകളുടെ തകരാറുമൂലം കഷ്ടപ്പാടിൽ പെട്ടിരിക്കയാണ് മലബാറിലെ കർഷകർ. പാട്ടം അടച്ചാൽ രശീതി കൊടുക്കാത്ത ജന്മിമാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ കൂടി ബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എൻെറ സ്നേഹിതൻ മി. തേവർ പറഞ്ഞതുപോലെ മൊറേറിയം ആക്ട് പാസ്സാക്കിയതുകൊണ്ടു കുറേ കൃഷിക്കാർക്ക് താല്ക്കാലികമായ പൊറുതിയുണ്ടെങ്കിലും കൃഷിക്കാർക്ക് കടം കിട്ടാത്ത ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെയുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് ഗവമേണ്ടു് എന്തു സഹായമാണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞില്ല.

"കുടിൽവ്യവസായങ്ങളാണെങ്കിൽ ദിനപ്രതി അധ:പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിച്ച മഹാത്മജിയുടെ പിൻഗാമികൾ ഭരിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ അങ്ങേ അററം അധ:പതിച്ചിരിക്കയാണ്. നാട്ടുകാരുടെ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവും അങ്ങേ അററം അധ:പതിച്ചിരിക്കുന്നു. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ നാട്ടുകാർക്ക് തൊഴിലുണ്ടാകണം. മലബാറിൽ മാത്രമല്ല ഈ സ്ഥിതിയാണുള്ളതെന്നു, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ കൃഷികൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നവരാണ്. ആയിരക്കണക്കിനുള്ള കർഷക തൊഴിലാളികളുടെ ഏക ഉപജീവന മാർഗ്ഗം കൃഷിയാണ്. അവരുടെ കൃഷി എങ്ങേ അററം താണിരിക്കയാണ്. അവരുടെ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള യാതൊരു പദ്ധതികളും ഗവമേണ്ടിനില്ല. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഈ കർഷകതൊഴിലാളികൾക്ക് ജോലിസ്ഥിരതയൊ വർദ്ധിച്ച കൂലിയൊ നൽകുന്നതിനുള്ള യാതൊരു യാഗ്ദാനവും ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിലില്ല. എങ്ങിനെയാണ് കർഷകതൊഴിലാളികളുടെ നില അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നതെന്നറിയുന്നില്ല.

"ചെത്തുകാരുടെ സ്ഥിതിയും അതുപോലെതന്നെ അധ:പതിച്ചിരിക്കുന്നു. ചക്കരയുടെ വില വളരെ ഇടിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. അവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു നിയമം നിർമ്മിക്കാൻ ഗവമേണ്ടിനു് യാതൊരുലോചനയുമില്ലെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ആശാരി, മൂശാരി, കൊല്ലൻ, തട്ടാൻ തുടങ്ങിയ കുടിൽവ്യവസായക്കാരും തൊഴിലില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുകയാണ്; നാടു വിടുകയാണ്.

ഹരിജനോദ്ധാരണത്തെപ്പററി ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഏതാനും ലക്ഷം രൂപ്പിക ആണുതോറും അവർക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്നുണ്ട്. സമുദായത്തിൻെറ ഏററവും അടിത്തട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കർഷകതൊഴിലാളികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും (മുഴുവനുമെന്നു തന്നെ പറയാം) ഹരിജനങ്ങളാണ്. അവർക്കു ജോലിസ്ഥിരതയും കൂലിക്കൂടുതലും സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്കാതെ ഹരിജനോദ്ധാരണം നടക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അവരെല്ലാം ഇന്ന് :വെറും അടിമകളാണ്. അടിത്തട്ടുവ്യവസ്ഥ നിയമപ്രകാരം അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അവർ ഇന്നും അടിമകളാണ്. തല്ലിയാലും കൊലപ്പെടുത്തിയാലും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് അവർ ജീവിക്കുന്നതു്. ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിൻെറ പേരിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു് രൂപ്പിക ഗവമേണ്ടു് ചെലവാക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു് വിചാരിക്കുന്ന പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നാണ് അനുഭവം. കൊല്ലംകോട്ടു് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഒരു ഹരിജനെ ഒരു സബ്ഡ്-ഇൻസ്പെക്ടറായ ജന്മി അങ്ങേ അററംവരെ മർദ്ദിച്ചു അവശനിലയിലാക്കി. അതിനെപ്പററി അന്വേഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ അവിടെ പോയിരുന്നു. മർദ്ദനമേററ ഹരിജനെ ഞാൻ നേരിൽ കണ്ടു. അയാളുടെ അച്ഛനിൽ നിന്ന് ഒരു സ്റ്റേററുമെൻറും വാങ്ങിച്ചു. എന്നിട്ട് വിവരം ഞാൻ നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയേയും പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിനേയും

[Sri R. Krishnan] [24th February 1954

ഞറിയിച്ചു. പക്ഷെ ഇന്നവരെ അതേപ്പററി യാതൊരു ചോദ്യവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒടുവിൽ അക്കാര്യം ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്താൻ എനിക്കു നിരാഹാരവ്രതം എടുക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടത്തെ സബ്ജക്ട്സ്ക്കമ്മിറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ വന്നു. എന്നിട്ടു അവിടത്തെ ജന്മികളും പോലീസുകാരും കൂടി ഹരിജനങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി തെളിവു കൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതാക്കിത്തീർത്തു. ഒടുവിൽ തന്നെ മർദ്ദിച്ചില്ലെന്നു ആ ഹരിജനംകൊണ്ടു പറയിപ്പിച്ചു. മറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ മർദ്ദനമായിരിക്കുംഫലം. ഇതാണ് ഈ നാട്ടിലെ ഹരിജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി. സത്യം പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അടികൊള്ളും, ഇടികൊള്ളും, കടിയൊഴിപ്പിക്കും, പണിയില്ലാതാകും. ഇതൊക്കെയാണ് സത്യം പറഞ്ഞുപോകുന്നതു്. മലബാറിൽ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു് എവിടേയും ഇതുതന്നെയാണ് സ്ഥിതി. സാധുക്കളായ ഹരിജനങ്ങൾക്കും കർഷക തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കണം. അവർക്കു കൂലി ചെയ്യാനും കടിക്കിടക്കാനും തരിശുഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുക്കണം. ജീവിക്കാൻ മതിയായ കൂലി കിട്ടാനുള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കണം. കോൺഗ്രസ്സെന്നോ പ്രതിപക്ഷമെന്നോ നോക്കാതെ, അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രതീപക്ഷക്കാർ കൊണ്ടുവരുന്നതായാലും നാട്ടുകാരുടെ ക്ഷേമത്തെ ഓർത്ത് കൊള്ളാവുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് നിർബ്ബന്ധബുദ്ധി കാണിക്കാതെ ബഡ്ജററിൽ വകയിരുത്തി മുന്നോട്ടു പോകാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന് സന്നദ്ധനാകമെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.''

12-40 p.m. * SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the motion of thanks to His Excellency the Governor I would like to say a few words with reference to the matters contained in the address. Whatever might be said by hon. Members on the other side of the House, on this occasion, we have every reason to be proud of the achievements of our Government headed by the Hon. Chief Minister. They have tided over the stress and strain of the past two years and more. We were deficit in food, in finance and several parts of the State were afflicted with famine. In spite of all these, our Government were able to carry on the administration successfully and this speaks volumes about the efficiency of our Government. Of course, it was said that no far-reaching policies have been enunciated in the address and the address is not revolutionary in character and so on. But, I say though the address is short, it is full of substance and matter. In his address, His Excellency has referred to the steps taken by our Government to remove illiteracy by opening a number of schools. He has also referred to steps taken for the more efficient enforcement of Prohibition and extension of electricity to rural areas. Reference has also been made to improvements to be effected in the medical and public health services. His Excellency laid special stress on the attention paid by Government to the food problem. He referred to steps taken by Government to make the State self-sufficient in the matter of food production and also to steps taken to make the agricultural population feel contented. I wish to refer in particular to the improvements in the agricultural sector. It is known to all hon. Members, both on this side and the other side of the House, that Tanjore is the only surplus district in the residuary State of Madras and that all possible steps should be taken to step up production in that district to make the State self-sufficient. With this end in view, the Hon. Minister for Agriculture, Sri Bhaktavatsalam has drawn up schemes to increase rice output by adopting better and improved methods of agriculture. It was

24th February 1954] [Sri S. Venkatarama Ayyar]

stated that Tanjore would be brought under the National Extension Service Scheme only with reference to improvement of agriculture. In this connexion, I would submit that there are many small irrigation schemes awaiting completion in the Mettur Project area. In the matter of development of rural communications also, sufficient attention should be paid by Government. Completion of the small irrigation schemes and improvement of rural communications are quite essential for increasing food production. Even the Indian Roads Congress at its annual session recognized the importance of concentration on rural areas. If these roads are well maintained and if the small irrigation schemes are well attended to in the Tanjore district, certainly food production in that area could be increased.

"In this connexion, I will be failing in my duty if I do not refer to the pest menace. In spite of favourable seasonal conditions and timely rains, the pest menace has been very great in the Tanjore district. It has been estimated that about a third of the crop might have been affected by pests. Agricultural experts seem to think that pesticides may not be effective in controlling pests. They feel that if a different variety of paddy, namely, CO 25 were grown, there will not be this pest menace. It is said that that variety is resistant to pests. The difficulty is, there is no market for that particular paddy because it is a crude variety and mirasdars do not take to the cultivation of that variety. I bring this to the notice of the Government so that they can deal with this question at a high level and conduct researches if necessary to control this pest menace.

"In regard to price of paddy, I wish to bring to the notice of Government the fact that though the procurement price has been fixed at Rs. 13 and odd for second sort paddy and Rs. 14 and odd for the first sort paddy, there is no market for the paddy. As was pointed out by the hon. Gentleman Sri Kandaswami, price of paddy is falling though the procurement prices have been fixed at Rs. 13 and Rs. 14 for the second and first sort paddy respectively. Millers do not buy at these rates and the producers are not able to effect the sale of paddy produced by them. Even in the open market there is no demand. So Government should take up this question of falling prices and deal with it. I know a Member of the Board of Revenue visited the district. I want Government to take up this question and effective steps should be taken to stabilize prices. There is no use saying: 'Procurement rates have been fixed at Rs. 13 and Rs. 14'. Of course it might be said that the fall in prices will benefit the poorer sections of the people. I quite realise that fact. But I only wish that the producer also must have some incentive so that he can put forth his best and produce more. He can have this incentive only if the Government assure him of a reasonable price for his produce.

"With reference to the question of increasing food production, I would like to impress upon the Government the fact that animal husbandry is closely and most intimately connected with

[Sri S. Venkatarama Ayyar] [24th February 1954

food production. We see steps being taken to step up rice production. But nothing has been done to improve the cattle wealth of our State, and for their proper upkeep. In Tanjore district the work-animals are mostly Umbalacherry bulls. After the formation of the Andhra State, we have only the Hosur cattle farm where good livestock is maintained. That may also go to Karnataka if a separate State is to be formed for Karnataka area, and the residuary State of Madras will be left without any livestock farm. There is great necessity for starting a livestock farm in the Madras State. A livestock farm could be established in Tanjore district itself. There is an agricultural school at Orthanad. As it is said to be not working efficiently, Government propose to close down that school. I would suggest to Government to take up that institution. It has an endowment property and 300 acres of lands are easily available for Government for starting a livestock farm. There are also a number of buildings. After all, it is an endowment property and Government can take over the property under the Hindu Religious Endowments Act and by applying the *cypres* doctrine, start a live-stock farm. The Government can run a livestock-farm-*cum*-agricultural school because both are allied subjects. If this is done, the district will be benefited much and we need not depend on the Hosur Farm and other farms for our breeding bulls. Government must pay special attention to this question. Agriculture and animal husbandry are allied and if the institution as suggested by me is opened, it will be of great help in producing more food.

"With regard to the agrarian situation, as pointed out by the hon. the Leader of the Opposition, there was trouble in Achuthamangalam village of Nannilam taluk and in Thalaganar, Tiruthuraipundi taluk. In these places trouble was started by interested political parties. The landowners were not able to harvest the produce and bring the produce home. Government are interested in safeguarding production and maintaining law and order. Government had to step in and use the armed police purely in the interest of safeguarding the food produced.

"With these few words, Sir, I support the motion."

12-50 p.m. * SRI M. P. SUBRAMANIAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பேருரையில் சென்ற ஆண்டில் நடந்திருக்கும் சாதனைகளையும் இனி நடக்கப் போகும் காரியங்களையும் பற்றி ஓர் அளவு எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். முக்கியமான பல பிரச்னைகளைப்பற்றி அதில் அதிகம் கூறப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் எடுத்துரைக்காமல் இருக்கமுடியாது.

"குறிப்பாக சென்ற ஆண்டில் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள தமிழர்கள், ஹிந்தியை தேசீய பாஷையாக ஆக்கக் கூடாது என்று தங்களுடைய அடிப்படையான உரிமையில் அரசாங்கத்துக்கு நல்ல முறையில் கூட்டங்கள், மகாநாடுகள் கூட்டி பேச்சுக்கள் முலமாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். யாருக்கும் கஷ்டம் விளைவிக்காமல் அமைதியான முறையில் எந்த பொருளுக்கும் ஊறு விளைவிக்காமல் ரயில்வே நிலையங்களில் ஹிந்தியில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள் அழிப்பதன் மூலம் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இந்திய பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அந்த இயக்கத்தில் ஈடு பட்டவர்களை முட்டாள்கள் என்றும், அறிவற்றவர்கள் என்றும்

24th February 1954] [Sri M. P. Subramaniam]

குறிப்பிட்டார். இது நம் தமிழ் நாட்டு மக்களின் பெருந்தன்மையையும், தன்மானத்தையும் பாதிப்பதாயிருக்கிறது. தங்கள் கருத்துக்களை சர்க்காரின் கவனத்துக்கு கொண்டு வரவேண்டி சுமார் 300-க்கு மேற்பட்ட இடங்களில் அமைதியாகவும் பொதுமக்களுக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவு கொடுக்காமலும் ஆங்காங்கு ரயில்களை நிறுத்தினார்கள். இந்த இயக்கம் மக்களின் பாராட்டுக்குரியது. டால்மியாபுரத்திலும், தூத்துக்குடியிலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இச்சம்பவம் சென்னை சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய கருப்புப்புள்ளி என்று சொல்லாமலிருக்கமுடியாது. இதைப்பற்றி தமிழ்நாட்டிற்கும் இந்தியா பூராவிற்கும் அல்லாமல் வெளி நாடுகளுக்கும் தெரியும். இது சம்பந்தமாக 5,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் சிறை சென்றார்கள். இன்னும் அநேகம் பேர்கள் சிறையில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முக்கியமான விஷயம் சர்க்காரின் கண்ணோட்டத்தைக் கவர்ந்ததாக கவர்னர் பேருரையிலிருந்து தெரியவரவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது

"அடுத்த படியாக, புதிய கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதைப்பற்றி அரசியல் கட்சிகளிடையே அபிப்பிராயபேதங்கள் நிலவி வருகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இதை அநேக அங்கத்தினர்கள் எதிர்த்தாலும் எதிர்ப்பை பாராட்டாமல் இந்தத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியதுபோல இதில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி ஏகபோக புத்தி உரிமை கொண்டாடுவது ஜன நாயகத்துக்கு உகந்தது அல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்நாட்டு மக்களுக்கும், இச்சட்ட சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த உரிமை உண்டு என்றே நான் நிச்சயமாகக் கூறுவேன். அவர்களும் புத்திசாலிகள்தான். சமீப காலத்தில் சேலம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு முதலிய இடங்களில் மகாநாடுகள் கூட்டி மக்கள் இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டத்துக்கு தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத்திட்டத்தை நடைமுறையில் சரிவர அமல் நடத்த முடியாது என்று திட்ட வட்டமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், அரசாங்கம் அதைத் தொடர்ந்து அமல் நடத்தி வருகிறது. 'நமது அரசியல் அமைப்பின் கீழ் பத்து வருஷத்திற்குள் மக்கள் அனைவரும் கல்வி பயின்றவர்களாயிருக்க வேண்டுமாதலால், இத்திட்டம் அதிகமான பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போய் கல்வி பயில வசதி அளிக்கிறது' என்று நமது முதல் மந்திரி சொல்லுகிறார். கிராமங்களைப்பற்றி எங்களுக்கு முதல் மந்திரியைவிட நன்றாகத் தெரியும். நாங்கள் அதிகமாக கிராம மக்களிடம் பழகுகிறோம். பள்ளிக்கூடங்களில் இடமில்லாமலிருப்பதால் அதிகமான பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் இருக்கவில்லை. அவர்கள் வறுமையின் காரணமாகவே பள்ளிக்கூடம் போக முடியாமல் இருக்கிறார்கள். நகரங்களிலுள்ள High School களிலும் Collegeகளிலுமே இந்த இடநெருக்கடி நிலவுகிறது. கிராமாந்திரங்களில் இந்தப் பிரச்னை கிடையாது. ஆகையால் அதிகமான பிள்ளைகள் கல்வி பயில இந்தத்திட்டம் உகந்ததாயிருக்கும் என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. இதைப்பற்றி சட்டசபையில் நிறைவேறிய தீர்மானத்தையும் அலட்சியம் செய்து மக்களின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் இத் திட்டத்தை மேலும் நகரங்களுக்கு கூட விஸ்தரிக்கப் போவதாக பத்திரிகைகளில் பார்க்கும்போது நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு முக்கிய பிரச்னையில் சர்க்காரின் ஒரு பொறுப்பற்ற போக்கு சரியானதல்ல என்பதை நான் அரசாங்கத்துக்கு கனம் சபாநாயகர் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"கைத்தறி நெசவாளர்களின் துயரை நீக்க இந்தச் சபையில் ஆரம்பத்தில் போட்ட தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று? அதற்கு மத்திய சர்க்கார் செவி சாய்த்ததா?

"ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் இப்பொழுது நம் மகாணத்துக்கு முதன் மந்திரியாக இருக்கிறார். இதற்கு முன்பு மத்திய அரசாங்கத்தில் பல பெரிய பதவிகளை அவர் வகித்து வந்திருக்கிறார். பாகிஸ்தான் நம் நாட்டிலிருந்து பிரிந்துபோனதை அவர் ஆதரித்திருக்கிறார்.

[Sri M. P. Subramaniam] [24th February 1954

ചെന്നൈ മാകാണത്തിൻ മീതു മത്തിയ അസാങ്കത്തിൻ മണപ്പാൻമൈ എപ്പടിപ്പട്ടതു എൻറു അവുക്കു അനുപവ പൂർവമാകത് തെരിയും. ചെന്നൈ രാജ്യത്തിൻപാൽ മത്തിയ അസാങ്കം കാട്ടും മാറ്റുന്താൻ മണപ്പാൻമൈ തെരിന്ത വിഷയം. ആകയാൽ അവർ തൻനുടൈയ ആതാവൈയും ഒത്തുഴൈപ്പൈയും അളിത്തു തിരാവിട നാട്ടൈ ഏറ്റപടുത്ത പാടുപടുവാർ എൻറു നമ്പിക്കൈയുടൻ നാൻ എൻനുടൈയ പേച്ചൈ മുടിത്തുക് കൊൺരുകിറേൻ.''

1 p.m. * SRI O. KORAN —'' മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, നമ്മുടെ സ്റ്റേററിൻെറ ഭരണത്തലവനായ ഗവർണ്ണർ കൌൺസിലിൻെറയും അസംബ്ലിയുടെയും സംയുക്ത യോഗത്തിൽ ചെയ്ത ഈ പ്രസംഗം അടുത്ത ആണ്ടത്തേയ്ക്കുള്ള നയപ്രഖ്യാപനമാണ്. ആ നയപ്രഖ്യാപനപ്രസംഗത്തിൽ ഇന്നു നമ്മുടെ സ്റ്റേററിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ കടമയാണല്ലോ. പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും പറഞ്ഞപോലെ തൊഴിലില്ലായ്മയാണ് ഏററവും വലിയ പ്രശ്നം. തൊഴിലില്ലായ്മ മൂലാന്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ഈസന്ദർഭത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ട് അതിന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പരിഹാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാം എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കൈത്തറി നെയ്ത്തുകാർ ഇന്നു തൊഴിത്തിരിയുകയാണ്. പാപ്പിനിശ്ശേരിയിലുള്ള മില്ല് പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കയാണ്. മററു മില്ലുകളിലും തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചുവിടുകയും ഉള്ള തൊഴിലാളികൾക്കു കൂലി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനു് പ്രതിവിധിയായി ഗവർമ്മേണ്ട് കൈക്കൊള്ളാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നടപടിയെന്തു ആലോചിക്കേണ്ടതു് ഒരു പ്രധാന ആവശ്യമാണ്. തൊഴിലാളികളെപ്പററി പറയുമ്പോൾ ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ "പരമശിവൻ" കൈത്തറിനെയ്ത്തുകാരെപ്പററി മാത്രമാണ്. പുതുക്കോട്ട, കണ്ണമ്പ്ര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ വിററിട്ടു പട്ടിണി സഹിക്കവയ്യാതെ അനേകം പേർ നാടുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഗവർമ്മേണ്ട് എന്താണ് ചെയ്യാൻപോകുന്നതെന്ന് ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണുന്നില്ല. മിൽ വ്യവസായത്തിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന ഒസ്സുകൊണ്ടു കൈത്തറി വ്യവസായത്തെ പരിരക്ഷിക്കാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതൊരു വ്യാമോഹം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു കൈത്തറി വ്യവസായത്തെ പരിരക്ഷിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

'' മററൊന്ന് ഹരിജനപ്രശ്നമാണ്. അതെപ്പററി ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഹരിജനപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗവർമ്മേണ്ടിൻെറ നയം പുരോഗമനപരമാണോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്റ്റാർക്കിപ്പിനും ബോഡിംഗ് ഗ്രാൻറിനും കൂടുതൽ തുക നീക്കിവെയ്ക്കുമെന്നു ഗവർമ്മേണ്ട് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് ശരിയായ പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നാണ് അനുഭവം. അധികം കുട്ടികൾക്കും കഴിഞ്ഞ വർഷം സ്റ്റാർക്കിപ്പ് കിട്ടിയിട്ടില്ല. പാലക്കാട് താലൂക്കിൽ കളപ്പെട്ടിയെന്ന സ്ഥലത്തുള്ള അടിസ്ഥാന വിദ്യാലയത്തിലെ ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു മുഴുവൻപേർക്കും ബോഡിങ് ഗ്രാൻറും സ്റ്റാർക്കിപ്പും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഒള്ളവനാടു താലൂക്കിലുള്ള പേരൂർ ഹരിജൻ സദനത്തിലുള്ള 20 കുട്ടികളിൽ അഞ്ചു പേർക്കുമാത്രമേ ഗ്രാൻറനുവദിച്ചുള്ളുപോലും. അതിൻെറ പ്രവർത്തകനായ ശ്രീ കുമാരൻ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പലതും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞാലും അതുകൊണ്ടൊന്നും പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങൾ മസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഡിസ്ട്രിക്ട് ഹരിജൻ വെൽഫെയർ കമ്മിററികളുണ്ട്. മലബാറിലുള്ള യാതൊരു ഹരിജൻ എം. എൽ. എ. യേയും അവിടത്തെ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ കമ്മിററിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഗവർമ്മേണ്ട് കക്ഷിയിലുള്ള ആളുകളെ മാത്രം ഉൾപ്പെടുത്തി ഇതൊരുതരം പ്രഹസനമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഹരിജനങ്ങളെപ്പററി പറയുമ്പോൾ ഇന്നു അവർക്കു നേരിടേണ്ടിവരുന്ന മർദ്ദനങ്ങളെപ്പററി പറയാത്ത തരമില്ല. പൊന്നാനിയിൽ മേഴത്തൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു നാട്ടുപ്രമാണി ഒരു ഹരിജനെ മർദ്ദിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെ പ്രതിക്ഷേധിച്ചു് പ്രതിപക്ഷക്കക്കികൾ യോജിച്ചു ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ആ യോഗത്തെ അക്രമോല്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. പൊന്നാനിയിൽതന്നെ കരിങ്കൽപ്പാറ എന്ന സ്ഥലത്തു എന്തുയോ കൊല്ലങ്ങളായി കുടിപാർത്തിരുന്ന ഒരു ഹരിജനെ കുടിൽ വലിച്ചുപൊളിച്ചു് ആട്ടിക്കിടക്കുകയുണ്ടായി. അധികൃത സ്ഥാനങ്ങളിൽ സങ്കട ബോധിപ്പിച്ചിട്ടു് യാതൊരു പരിഹാരവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവിടെത്തന്നെ മറെറാരു ഹരിജനെ നിർദ്ദയിച്ചു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയു കച്ചീട്ടു് എഴു

24th February 1954] [Sri O. Koran]

തിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഹരിജനപ്രശ്നത്തിന്നു പരിഹാരം കാണണമെന്നു ഗവമ്മേണ്ടിന്നു ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങളെപ്പററി വേണ്ടവിധം ചിന്തിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതെല്ലാം പറയുന്നതു്.

"തൊഴിലില്ലായ്മയാണ് മറെറാരു മുഖ്യ പ്രശ്നം. അതിനെപ്പററി ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. പതിനെട്ടു ലക്ഷം ഏക്കർ തരിശു ഭൂമി മലബാറിൽതന്നെ ഉണ്ടെന്നു് ഗവമ്മേണ്ടു് പറയുന്നു. ഭൂമിയില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു കൃഷിക്കായി ഈ ഭൂമി കൊടുക്കാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്നു വല്ല പദ്ധതിയുമുണ്ടോ? യാതൊന്നും ഉള്ളതായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.

"മലബാറിലെ മറെറാരു പ്രശ്നം ഭക്കണത്തെ സംബന്ധിച്ചതാണു്. ജലദൌർലഭ്യം മൂലം ഇതുവരെയും പല്സ്ഥലങ്ങളും കൃഷി വളരെയധികം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പട്ടിണിക്കാരായ കൃഷിക്കാർ വീട്ടുസാമാനങ്ങൾവിററു കടം വാങ്ങിയുമാണ് കൃഷി നടത്തുന്നതു്. ആ കൃഷി നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അവർക്കു യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. അവർക്കു പാട്ടമൊ നികുതിയോ ഇളുകൊടുക്കാൻ ഗവമ്മേണ്ടു് യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. ഭക്കണത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഒരു കമ്മിപ്രദേശമായ മലബാറിൽ ചെറുകിട ജലസേചന പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരത്തണമെന്നു ശ്രദ്ധവെയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

"ഗ്രാമീണ പ്രശ്നത്തെപ്പററി പറയുമ്പോൾ, ശ്രീ ആർ. കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞപോലെ നാട്ടിൻെറ നട്ടെല്ലുകളാണ് കർഷക തൊഴിലാളികൾ. അവരുടെ ക്ഷേമ നിജപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വല്ല പദ്ധതിയും ഗവമ്മേണ്ടിന്നുണ്ടോ എന്നറിവില്ല. അതിനെസംബന്ധിച്ചു് യാതൊന്നും ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിലില്ല. അതു സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ഇന്നു അടിമത്തം നിലവിലില്ലെന്ന ഒരു ബോധം അവർക്കുണ്ടാകണം. അതിന്നു കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിൽ സ്ഥിരതയും ക്ഷേമ ഭദ്രതയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കയാണാവശ്യം. ഇതുയും സമയം അശ്രദ്ധിച്ചതിന്നു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുകയുമാണു്."

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—"കനം ഉതവി സപാനായകർ അവർകളേ, മേൻമ്മ തങ്കിയ കവർണർ അവർകൾ നികഴ്ത്തിയ ഉരയിൽ നമതു മാകാണത്തിൽ വരുകിറ വരുഷത്തിൽ 1,270 പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ പുതിതാക അമൈക്കപ്പടും എൻനു മികവും തെളിവാക ചൊല്ലപ്പട്ടിരുക്കിറതു. നമതു മാകാണത്തിലേ നകരങ്കളെ വിട ഗ്രാമങ്കൾ അതികമാക ഇരുക്കിൻറന. ആകവേ, അതികമാന പാടശാലൈകളെ ഗ്രാമങ്കളിൽതാൻ അമൈക്കവേണ്ടുമെൻനു നാൻ കേട്ടുക്കൊള്ളുകിറേൻ. 1-10 p.m.

"അടുത്തപടിയാക, നീർപ്പാസനത്തിട്ടത്തെപ്പററി അന്ത ഉരയിൽ കണ്ടിരുക്കിറതു. പൊൻനിയാറു അണൈക്കട്ടു തിട്ടം കൂടിയ ശീക്രം വരവിരുക്കിറതു. ഇന്തത് തിട്ടം അമുലുക്കു വന്താൽ 15 ആയിരം ഏക്കാ നിലം നീർപ്പാസന വശതി പെററു കാകുപടുക്കു വരും. എങ്കൾ ചെങ്കം താലുക്കാവിൽ 100 ഏക്കാ നിലങ്കളുക്കുക്കൂട തണ്ണീർ പായ ഇപ്പൊഴുതു വശതിയില്ലൈ. ഒരു തടപ്പൻ തൻ പിള്ളൈ മികവും തിറമൈശാലിയായിരുപ്പതൈപ്പാർത്തുപ് പെരുമിതം അടൈവതുപോൽ, ഇന്ത നീർപ്പാസന അണൈക്കട്ടു എൻനുടൈയ താലുകാവിൽ കട്ടപ്പട ഇരുന്താലും ഇതു മാകാണത്തുക്കേ നൻമൈ പയക്കും തിട്ടമാക വിളങ്കുമാതലാൽ നാൻ മികവും മകിഴ്ച്ചിയുററു എൻനുടൈയ തൊകുതി മക്കൾ സാർപാക ഇതൈ വരവേററുകിറേൻ.

"അടുത്തപടിയാക നമതു മതുവിലക്കു തിട്ടം വെററിപെറച് ചെയ്യ അതികമുയർച്ചി എടുത്തുക്കൊൾവതാക കൂറപ്പട്ടിരുപ്പതൈ നാൻ വരവേററുകിറേൻ. ഐന്തു ആറു വരുഷങ്കളുക്കു മുൻപു വിവസായികൾ കള്ളു, സാരായം കുടിത്തു അതൻ വിളൈവാക മികവും താഴ്ന്ത നിലൈമയിൽ ഇരുന്താർകൾ. ഇപ്പൊഴുതു മതുവിലക്കുത്തിട്ടത്തിൻ പയനുക വിവസായികൾ നല്ല നിലൈമയിലിരുക്കിറാർകൾ. മുക്കിയമാക ഇന്ത വരുഷത്തിൽ മിളകായ് എങ്കൾ താലുക്കാവിൽ നൻറുക വിളൈന്തിരുക്കിറതു. അതനുൽ വിവസായികളുക്കും നല്ല പണം കിടൈത്തിരുക്കിറതു. ഇന്ത മതുവിലക്കുച് ചട്ടം അമുലിൽ അല്ലാമലിരുന്തു കള്ളു, സാരായക്കടൈകൾ തിറന്തുവൈക്കപ്പട്ടിരുന്താൽ ഇവർകൾ പണം കള്ളു, സാരായം കുടിപ്പതിൽ വിരയമായിരുക്കും. ഇപ്പൊഴുതു വിവസായികൾ കുടിപ്പഴക്കമില്ലാമൽ നല്ല മുറൈയിലിരുക്കിറാർകൾ.

[Sri N. C. Ramasamy Kander] [24th February 1954

ளார்கள் இப்பொழுது சொந்தத்தில் நிலங்களையும் பல உபயோகமான சாமான்களையும் வாங்குகிறார்கள். ஆதலால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இன்னும் தீவிரமாக சர்க்கார் அமுல் செய்ய தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று என் சார்பாகவும் என் தொகுதி வாக்காளர்களின் சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"பிறகு கவர்னருடைய உரையில் மின்சார வசதியைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்க வேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை இல்லை. பெரும்பாலும் நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனன்றால் நெல் பயிர்ச் செலவு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் நூறு ஆகிறது. மகசூலை விற்ற பிறகு செலவுபோக 25 ரூபாய்தான் மிச்சப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் ரொம்பவும் நஷ்டமடைந்து இருக்கிறார்கள். அடுத்த விவசாயத்திலும் இதே நிலைமையில் தான் அவர்கள் இருப்பார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உரத்தையும் விவசாயக் கருவிகளையும் கொள்முதல் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கூடுமானால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு முன் பணம் கொடுத்தும் உதவ வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை சர்க்கார் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

"ஆனால் கவர்னர் உரையில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு யாதொரு அதிகமான சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுவதாக கூறுதது பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கு மேலும் கூடுமான வரையில் அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"எங்கள் தாலுகாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிறைய புஞ்சை நிலங்களும் கொஞ்சம் நஞ்சை நிலங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களின் வறுமையின் காரணமாக அந்த நிலங்களெல்லாம் பயிரிடப்படாமல் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அவர்களுக்கு சர்க்கார் பணவசதி அளித்து நல்ல முறையில் உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக சுகாதார வசதிகளை எடுத்துக்கொள்வோம். நகரங்களிலுள்ள சாக்கடைகளை சீர்படுத்தி அவைகளை நவீன சுகாதார முறையில் அமைக்க சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களுக்குத் தான் சுகாதார வசதி அவசியம். ஏனென்றால் அங்கு தான் படிப்பில்லாத மக்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தாணிப்பாடி கிராமத்தில் மூன்று வருஷமாக ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. இதைப்பற்றி ஜில்லா போர்டு ஆபீஸுக் கேட்டதில் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே 12 லக்ஷம் ரூபாய் கடனிருப்பதால் இப்பொழுது ஆஸ்பத்திரியைத் திறக்க பண வசதி இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆதலால் கடன் பட்டிருக்கும் ஜில்லா போர்டுகளிலுள்ள கிராமங்களிலாவது சர்க்கார் ஏழை மக்களின் நன்மையைக் கருதி ஆஸ்பத்திரிகளை திறக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது எங்கள் தாலுகாவிலுள்ள ஏழை மக்கள் வைத்திய வசதி வேண்டுமென்றால் அங்கிருந்து 20 அல்லது 30 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள திருவண்ணாமலை ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஏழை மக்கள் அவ்வளவு தூரம் போவதற்கு இயலாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் தற்சமயம் சபையில் இல்லை. இருந்தாலும் இப்பொழுது பிரசன்னமாயுள்ள கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தை சுகாதார மந்திரியின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருவார் என்று நம்புகிறேன்.

"பொதுவாக, கவர்னர் உரையில் முற்போக்கான அம்சங்களும் மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய திட்டங்களும் அமைந்திருப்பதை பாராட்டி, என் சார்பாகவும் என் தொகுதி வாக்காளர்கள் சார்பாகவும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

24th February 1954]

*SRI A. RATNAM :—" கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் முதல் தடவையாக ஹரிஜனங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஹரிஜன சமூக மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதிலும் முந்திய வருஷங்களைவிட இந்த வருஷம் மிகுதியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறி இருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல ; ஹரிஜனங்களுடைய ஷேமாபிவிருத்திக்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நகரத்திலும் ஒரு விடுதியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற வசதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். நான் ஹரிஜன மெம்பர் என்ற காரணத்தால் அதைப்பற்றி விளக்கிக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். 1–16 p.m.

"இப்பொழுது நடக்கும் அரசாங்கத்திற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் கண் காணிக்கும் நோக்கம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப்பற்றி அலசிப் பார்க்கும்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 'அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம்' என்று வெளிப்படையாகவும் மேடைகளிலும் ரேடியோக்களிலும் பத்திரிகை வாயிலாகவும் பேசப்படுகிறதேயொழிய, இன்றைய தினம் நாட்டில் நடைபெறுவதைப் பார்த்தால், உண்மையாகவே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக எதாவது திட்டங்கள் தீட்டப்படுகிறதா, வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றுமே செய்யப்படுவதாகத்தெரியவில்லை. பாடசாலைகளில் படிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகளும் போர்டிங் கிராண்டும் கொடுத்து வருவதைப் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரிய வரும். இப்பொழுது அதற்கென்று ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவனுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் வரும் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இது வரையில் ஒரு அடிஷனல் போர்டிங் கிராண்டு கூட சாங்ஷன் செய்யப்படவில்லை. சாங்ஷன் ஆனது கூட இன்னும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிய சர்க்காரின் கொள்கை தெளிவாக இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டசபையின் 33 ஹரிஜன மெம்பர்கள் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு, தங்களுடைய வேண்டுகோளை விடுத்து ஒரு மனுவை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஸ்காலர்ஷிப் இல்லாமலும் போர்டிங் கிராண்டு இல்லாமலும் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது வரையில் இந்த அரசாங்கத்தில், காலேஜ்போகும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்களாவென்றால், இல்லவே இல்லை. ராஜ்யத்தில் எவ்வளவோ ஹை ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் அவற்றில் வாசிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய நிலை பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. எத்தனையோ பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருடைய மனுவாது இது வரையில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இனிமேல் அனுமதிப்பதாக இருந்தாலும் இன்னும் ஒரு மாதம் தான் இருக்கிறது. அதற்குள் அவர்கள் என்ன பயனடையப் போகிறார்கள் என்பது தான் தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக முதல் மந்திரியினிடம் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது வரையில் அவர் அதை கவனிக்கவே இல்லை. நாளைய தினம் ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டி கூடப்போகிறது. அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுப்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல. ஹரிஜன விடுதிகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் அது செய்கிறோம், இது செய்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இது வரையில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் கொடுத்து வரும் மான்யம் வருஷா வருஷம் பத்து சத விகிதம் உயர்த்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த வருஷமும் கொஞ்சம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சந்தோஷம் தான். அவ்விதம் உயர்த்தப்படும் என்று சொல்லியும் இந்த வருஷம் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. சரியாக அதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இந்த பத்தாயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை பேர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வகையாக கொடுக்க முடியும். அந்த அளவில் இந்த போர்டிங் கிராண்ட் கொடுக்கப்பட்டு வரும்போது கவர்னர் பிரசங்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி பிரமாதமாய்ச் சொல்லி இருக்கிறது.

[Sri A. Ratnam] [24th February 1954

" இரண்டாவதாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பிளிந்த்கள் (plinths) கட்டப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இந்திய அரசாங்கத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டமாகும். அந்ததிட்டத் தின்படி மத்திய அரசாங்கம் ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுக் கப்போகிறது. அதை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு செலவு செய்வதற்காக திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்விதம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். முதலில் ஹரிஜன நிதி என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். அதை ஹரிஜன சேவா சங்கத்தினிடம் ஒப்படைக்கப் பார்க்கிறார்கள். ஹரிஜனநிதிப் பணம் போன வழி தெரியவில்லை. அதைப் போன்று இந்த திட்டத்தையும் அந்த ஹரிஜன சேவா சங்கத்தினிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்படைப்பது அநியாயம், அக்கிரமம். ஆகவே இதையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. சேரியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ஒரு குடிசை கூட கிடையாது. பணத்தை மட்டும் ஒதுக்கிவிட்டால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து விட முடியாது. கட்டடங்கள் கட்டுவதாக இருக்கி றார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. பணத்தை மட்டும் கொடுத்தால் முன்னேற்றம் அடைந்து விட முடியாது. இந்தப் பணம் நாலு லட்சம் ஜனங்களுக்கு எவ்விதம் பயன்படப் போகிறது ? ஆகவே அந்தப் பணத்தை சேவா சங்கத்தினிடம் ஒதுக்கவே கூடாது. அது நியாயம் இல்லை. ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதன் மூலம் அதைச் செல்வு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நடந்து வருவதை கவனித்தால் அரசாங்கத்திற்கு தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற அக்கரை இல்லை என்று தோன்றுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் கொடுப்பது இல்லை. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் நாற்பது கெஜட் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒருவர் கூட ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தையோ அல்லது ஹரிஜன சமூகத்தையோ சேர்ந்த ஒருவரும் அதில் கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் புறக்கணிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. எத்தனையோ பி.ஏ., எம்.ஏ., பட்டம் பெற்றவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருபது அல்லது 25 வருஷ அனுபவம் உள்ள வர்கள் கூட மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்காவது வேலை கொடுக்கவே இல்லை. தங்களுடைய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக் குத்தான் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீமில் ஹெட்கிளார்க்குகளையும் கெஜட்டட் ஆபீஸர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் எங்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களை நியமிக்கவே இல்லை. எங்களுக்கு 15 சத விகிதம் வேலையில் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதன்படி நாற்பதில் எங்களுக்கு ஆறு ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். கெஜட்டட் ஆபீசர்களில் எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவரும் இல்லை. இதைக் கண்டு ஒரு மெமொ ராண்டத்தை நாங்கள் 30 பேர்கள் ஹரிஜன மெம்பர்கள் சேர்ந்து முதல் மந்திரி அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் பேரில் இது வரையில் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதைப்போலவே அநேகத் துறை களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியாமல் அவர்கள் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறார்கள் அதோடல்லாமல், அவர்களை நசுக்கிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை பிற்பட்ட பாதையில் நடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்க ளுக்கு சலுகைகள் காட்டவே இல்லை. அவர்களுக்கு உரிய பங்கை அவர் களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதையும் நேர்மையாகக் கொடுக்கவேண் டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் தான் நான் இதைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களிடம் அரசாங்கம் அக் கரை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

" அது மட்டுமல்ல. சமீபத்தில் ' ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் பில் ' பாஸ் செய்தோம். அதற்கு இரண்டு லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும். இப் பொழுது ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையே பிரமாத மாகக் கூறுகிறார்கள். சென்னையில் சுமார் 400 சேரிகள் இருக்கின்றன. அங்கு காலரா, வைசூரி வந்தால் அது சென்னையிலுள்ள 15 லட்சம்

24th February 1954] [Sri A. Ratnam]

மக்களைத் தான் பாதிக்கும். காரணம் சென்னையின் சேரிகள் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன, ஆகவே சென்னையிலுள்ள சேரிகள் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். அதற்காக சேரி நிலங்களை வாங்கிவிட வேண்டும் என்று திட்டம் வந்திருக்கிறது. எவ்வளவு சேரிகளை வாங்கி இருக்கிறார்கள் ? எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் ? எங்கே எவ்வளவு டிபார்ட்மெண்டுகளை அமைத்து இருக்கிறார்கள் ? யார் யாருக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் ? என்ன செய்யப் போகிறார்கள் ? அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒன்றும் இல்லை. பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்கு பணம் ஒதுக்கி திட்டம் வகுத்து அவர்களுக்கு பரிகாரம் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். உண்மையாகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கம் போட்ட திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும். பரிபூர்ணமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒன்றுமே இல்லை.

" இரண்டாவதாக கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த புதுக்கல்வித் திட்டமானது, ஆச்சாரியாரின் கல்வித்திட்டமானது ஹரிஜன மாணவர்களில் பெரும்பாலோரைப் பாதிக்கின்றது. எப்படியென்றால் இந்தத் திட்டத்தின்படி ஆரம்பக் கல்வி முறை தான் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கிராமாந்திரங்களிலுள்ள எலிமெண்டரி படிப்புத் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படிக்கக் கூடியவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள் தான். ஆரியர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற பிராமணர்களுடைய குழந்தைகளில் பெரும்பாலோர் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படிப்பதே கிடையாது. வீட்டிலேயே அக்குழந்தையின் பெற்றோர்கள் அக்குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து முதல் பாரத்திலோ, மூன்றும் பாரத்திலோ கொண்டு வந்து அவர்களைச் சேர்த்து விடுகிறார்கள். ஆகவே முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்துக்கொண்டிருக்கிற பிற்பட்ட ஆதித் திராவிடக் குழந்தைகள் தான் இந்தத் திட்டத்தால் சாவநாசம் அடைகின்றன என்று சொன்னால் அதில் தவறு இல்லை. காலையிலே பள்ளிக்கூடம் வரும் மாணவன் மாலையில் ஆண்டையின் வீட்டு மாடுகளை மேய்க்கிறான். மாலையில் பள்ளிக்கூடம் வரும் மாணவன் காலையில் எஜமான் வீட்டு மாடுகளை மேய்க்கிறான். கடைசியில் என்ன ஆகிறது என்றால் காலையில் பள்ளிக்கூடம் போகும் மாணவர்களும், மாலையில் பள்ளிக்கூடம் போகும் மாணவர்களும் பள்ளிக்கூடம் போகாமலேயே ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு வீணாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஹரிஜன மாணவர்கள் தான் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. ஆண்டை வீட்டு மாடுகளை மேய்த்தாலாவது அவர்கள் வீட்டு பழம், கூழ், கஞ்சி போன்றவைகள் இவர்களுக்கு உணவாகக் கிடைக்கும். ஆனால் பள்ளிக்கூடம் போனால் உணவு கிடைப்பது கிடையாது. முன்பு கொடுத்து வந்த மத்தியான உணவுக்கும் இப்பொழுது ஆப்பு வந்து விட்டது. எனவே இன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படும் தொல்லைகளை எடுத்துச் சொல்வது என்பது கொஞ்சமும் முடியாது. புதிய கல்வி திட்டத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள் தான். புதிய கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு அதிகமான மாணவர்கள் பள்ளியில் சேர்ந்து படிப்பதாகச் சொல்வதெல்லாம் சுத்தப்பொய். பள்ளிக்கூடங்களில் பொய்யாக ரிஜிஸ்டர்களில் பெயர்களை எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர முன்பு பள்ளிக்குச் சென்ற மாணவர்கள் கூட இப்பொழுது பள்ளிக்குப் போவதில்லை. குறிப்பாக என்போன்ற தோழர்கள் கிராமாந்திரங்களுக்குச் சென்று சுற்றிப்பார்த்தால் இந்த உண்மை நன்றாகத் தெரியும். அதிகமான ஹரிஜன மாணவர்கள் புதிய கல்வித் திட்டத்தால் வீணாகிப் போய்விட்டார்கள். பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே முழுவதும் அவர்கள் அழியாமலிருக்க உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதே நியாயமானதாகும். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் மத்திய கல்வி ஆலோசனை போர்டு பருனேகர் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை ஒத்துக் கொண்டுவிட்டதாகச் சொல்லிப் பெருமைப் 1-25 p.m.

படுவது கண்டு நான் ரொம்பவும் வருந்துகிறேன். புதிய கல்வித் திட்டத்தால் அதிகமான தீமையே உண்டாகுமென்று இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். சென்ற சில மாதங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவமும் அதைத்தான் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றது. இந்தச் சபையும் அந்தத் திட்டத்தை நிராகரித்து விட்டதோடு அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தாமல் நிறுத்தி வைக்குமாறும் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை லட்சியம் செய்யாது புதிய கல்வி முறையை அமுலில் வைத்திருப்பது சரியானது அல்ல. நியாயமானதும் அல்ல. ஜனநாயக நாட்டில் நடக்கக் கூடிய ஒரு காரியமும் ஆகாது. ஆகவே அத்திட்டத்தை உடனடியாக இந்த மந்திரி சபை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கனம் ஆச்சாரியார் மந்திரி சபைக்கு கவர்னர் அவர்கள் யோசனை சொல்லி யிருக்கவேண்டும். அவர்கள் இவர் யோசனையையும் ஏற்க முன் வராவிட்டால் மக்களின் தீர்ப்பை அமுல் நடத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கையை இவர் எடுக்கவேண்டுமோ அதை எடுத்திருக்க வேண்டும். அதை எடுக்காது இந்தத் திட்டத்தை மத்திய ஆலோசனை போர்டு ஒத்துக் கொண்டு விட்டது என்று சொல்லி இந்த நாட்டவரின் மீது அந்தக் கல்வித் திட்டத்தைத் திணிக்க முன் வரக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு ஏதோ பெரிய நன்மையைச் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சர்க்கார் கடைசியில் அவர்கள் நசித்துப் போகும்படியான ஒரு கல்வித்திட்டத்தைத் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ஆகவே உடனடியாக இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Speaker, Sir, I rise to join the opposition to the Motion of Thanks that has been moved by the Government benches. This Motion deserves the disapprobation of this House because in my humble submission, the major problems that confront the State have been left blank, the vital needs of the people have been blinked and, if I may be pardoned for saying so, the important demands that have come up have all been thrown overboard in the Governor's Address. Of course, the Governor's Address is only a blue-print of the Government's programme of work in the ensuing year and it is disappointing to see that it should be so.

" What are the problems that face this State at the moment? Obviously the most important, as all hon. Members would agree, is the vast and stupendous problem of unemployment. The growing army of unemployed young men in the country is a most disquieting feature and nobody can have an easy conscience so long as this problem remains unsolved. No panacea for this problem has yet been suggested. Then, there is the question of the unemployed weavers. In fact, this problem has taken a turn for the worse so far as Malabar is concerned and particularly so in the Chirakkal taluk. There is the problem of unemployment of the black-coated or white-collared proletariat. Quite a large number of young men who are competent and willing to work do

24th February 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

not have a place to work or an opportunity to work. There is also unemployment of all sorts, namely, of agricultural labourers, of artisans, etc.

"Similarly, there is the equally important problem of adjusting agrarian relations. There is agrarian unrest everywhere. The tenantry complain that they are not enjoying the fruits of ownership while somebody else is exploiting the fruits of their labour. Agrarian unrest has got to be solved before there could be real enthusiasm in the mass of the people who are agriculturists.

"There are also equally important problems connected with education. Coming from Malabar, I may have a bias in that direction because shortly there is going to be or there is likely to be a kind of demonstration by the disconsolate and disappointed unpaid elementary school teachers of Malabar.

"Coming back to this important problem of unemployment, what is it that has been done or indicated or silhoutted in the Governor's Address in this behalf, one wonders! After all Gandhiji was but one individual in the Congress and he died of a bullet fired by a communalist. I suppose he died in vain because, if he advocated anything it was the constructive programme or the swadeshi movement. What has this Government done to revive and actively carry on the swadeshi movement with a real sense of swadeshi in all aspects of our social and economic life? Unless we adopt this swadeshi movement it is impossible to find a solution for this problem of unemployment. To-day we find that our industries are perishing and collapsing all round. There are no cottage industries worth the name. The Government are not giving a fillip to or sponsoring any cottage industries at all. The small scale industries are perishing and are on the decline, thanks to the Sales Tax and also due to the foreign competition in our home markets. Even the big industries are staggering and are unable to resist the competition of big foreign interests. Our soap makers, big and small, I suppose are vanishing. The plywood industry in Malabar is unable to stand on its own legs being unable to resist foreign competition. Taking any other industry we find that there is a slump. Everywhere there is decline and there is disappearance of home and cottage industries as well as other national industries. The most important task to-day is to promote patriotic private enterprise in this State and in the country as a whole but, unfortunately, the followers of Mahatma Gandhi apart from reproducing cant phrases have not done anything to further the Gandhian programme of swadeshi in which all of us should join together to see that the foreign invasion of our home markets is exterminated. Swadeshi does not merely mean habitual wearing of khadi for purposes of membership of a party or merely the wearing of handloom cloth but it means the adoption of swadeshi goods, that is whatever is produced in this country, in every item of consumer goods, and primarily those produced by the cottage industries, secondly those produced by the small scale industries and finally those produced by our big industries as against the foreign made goods. If this slogan or this

campaign is not given considerable fillip and a lead given by the State Government, I suppose this State Government can hardly claim to be the inheritors of any of the high moral values passed on by Mahatma Gandhi because in my humble opinion it is absolutely necessary to conduct a tearing and raging campaign in favour of swadeshi in its widest significance and comprehension. But, there is no indication in the Governor's Address of even the humble cottage industries receiving any bounties.

"This is what I have to say so far as unemployment is concerned and coming back to the question of agricultural discontent, we find some kind of reference being made with considerable triumph to what has been done or achieved in Malabar. I do not wish to join issue at this stage because considerable controversy had raged in the last session about what had to be done. Be that as it may, there is the question of agrarian relations having to be adjusted and the peasant being given his legitimate due in the other parts of the State. Nothing much has been done in this regard and much remains to be done.

"There is another problem which faces the Government and which has not been touched at all in the Address, namely, the question of rural credit. To-day the back of the agriculturist has been broken. Unfortunately the Moratorium Act has not had the desired effect. It has certainly stayed suits, execution proceedings and legal proceedings against the ryots and given them some amount of relief but then there is a vacuum created. Where is the ryot to look up to now for credit facilities? The primary question is that there must be some alternative means. If this Government really stand for the good of the agrarian community which forms the bulk of the population of this State, they should rush into the breach cheap governmental or quasi-governmental or co-operative facilities for credit. This has not been done and there is no indication that this is going to be done. The agricultural community has been let down badly and no rural credit machinery has been suggested or proposed.

"What is it that we find in regard to the administrative organization? Several years have passed after we attained political freedom and have begun to manage our affairs ourselves but no amount of expenditure is going to be worthwhile or going to be well spent unless we change the present machinery of administration. This machinery is deficient from top to bottom. It is
2-40 p.m. suffering from a kind of diabetic disease. It has been perfected by the British who wanted to emphasize the collecting agency. They overemphasized the Revenue Department because their mainstay was revenue. They wanted to control everything from the top—at the Government level, and at the Governor's level—and they wanted that all the strings of the administration should unite in one knot, at the pyramid of administration. Greater emphasis was laid on the Revenue administration and that was the main feature of the British machinery of administration. Has there been any change in this machinery after we have got the

24th February 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

freedom of the country? No, not at all. We find that the present Government also have supreme faith in two or three things which are the basic banes of our administrative machinery, namely, supreme faith in files, in the red tape and in administrative delays and this has resulted in the soul-less machinery moving on and on without anybody being able to produce any effect or make human problems felt by the administrative machinery. There is, as I said, red-tape everywhere. Then there is a supreme faith, if I may say so, in the higher levels of administrative cadre. The Tahsildar or the Agricultural Officer or the Co-operative Sub-Registrar or the Inspector has absolutely no say in the administration. Every power is centred at the Secretariat level. There is no autonomy for the administrative limbs even if any little thing has to be done at the bottom, and all power is concentrated at Madras. The Government think that there is virtue or wisdom about an order, only when it is issued in Madras. We find that there is considerable faith in the executive wisdom and that too at the top. We see that there is a supreme faith only in the Executive machinery and that if people want to associate themselves in the administration they are choked up and they are not given any share. If there are Advisory Committees constituted at every level with some powers so that decisions may be arrived at if there is democratisation of these administrative services or departments at various levels by association of popular bodies to advise and to take steps, something better might be achieved. It is absolutely necessary if this administrative machinery is to work at all, if it is to serve to any purpose, and if it is not to act as it does now in a soul-less bureaucratic manner that there must be immediately decentralization of power. There must be immediate democratization of administrative organs. If these two things are not done there is no point in saying that the Government are spending lots and lots of money. What do we find in the statistics furnished by the Government in respect of a query made in this House except that out of a lakh of rupees spent on a particular Community Project, eighty thousand rupees had been spent on Government servants and that the community which was intended to be served had practically got nothing. Unless the Government administrative machinery is completely re-orientated nothing is going to be achieved and the people are going to continue disconsolate, disgruntled and frustrated. Therefore I submit to this House that the administrative machinery must be changed for tackling the fundamental problems of the State. We have got now the same old wine, not even in new bottles but in the same old bottles. If the administrative machinery is not changed, all the problems will remain unsolved and even the challenge of the problems will remain untackled. So, I recommend to the House to give the Governor for his Address our regrets but not our thanks."

* SRI S. R. ARUMUGAM :— "கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். 2-43 p.m.

[Sri S. R. Arumugam] [24th February 1954

நமது சர்க்கார் விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்து செய்திருக்கும் பல நல்ல காரியங்களையெல்லாம் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நாம் அவரைப் பாராட்டுகிறோம். குறிப்பாக இந்தச் சர்க்கார் விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்து கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று சிலர் கேட்கலாம். கடந்த ஆண்டுகளில் சரியானபடி மழையில்லாததால் விவசாயப் பயிர்கள் இந்த நாட்டில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. அதன் காரணமாக விவசாயிகள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு தனிப்பட்டவர்களிடமும், நில அடமான பாங்குகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களிடமும் கடன் வாங்கிவிட்டார்கள். இந்த வருஷம் சுமாராக மழை பெய்து தானியமும் விளைந்து இருப்பதால் கடன் கொடுத்தவர்கள் இவர்கள் மேல் தாவா செய்து விளைந்த தானியத்தை விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியாமல் கடனுக்காகப் பறிமுதல் செய்து கொண்டு போய் விடுவார்களோ என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை அவசரம் அவசரமாக இந்தச் சர்க்கார் கொண்டு வந்தது. இதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்தச் சட்டம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு மிகவும் பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய கடன்களைத்தான் அவர்கள் வசூல் செய்ய முடியாதே தவிர நில அடமான பாங்குகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு பாங்கு மூலமாகவும் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் கடனையும் திருப்பி வசூல் செய்வதை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று இல்லாததால் இந்த பாங்குகள் இப்போது விவசாயிகளை ரொம்பவும் கஷ்டப்படுத்தி கடனை திரும்ப வசூலிக்கிறார்கள். இது மாதிரியாக பல இடங்களில் நடந்து கொண்டு வருகின்றது. இவ்வாண்டில் விவசாயிகளுக்கு நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் பலனை அவர்கள் அனுபவித்துக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். அது மார்வாடிக்காரர்களின், லேவாதேவிக்காரர்களின், சொத்தாக ஆகிவிடக்கூடாது என்ற உயர்ந்த கருத்தோடு அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பினும் கூட, நில அடமான பாங்குகளுக்கும் கோவாப்பரேடிவ் சங்கங்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்று இல்லாததால் பல இடங்களில் விவசாயிகள் கடன்களைத் திருப்பித்தர முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். கொடுத்த கடனை திருப்பி வசூலிக்க இவர்கள் பேரில் தீவிரமான நடவடிக்கையை கூட்டுறவு சங்கங்கள் எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றன என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே இதை உடனடியாகக் கவனித்து இம்மாதிரியாக அவர்கள் வசூல் செய்யதவாறு தடை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக முன்பு கிணறு வெட்டும் மானியம் கொடுத்தார்கள். சரியாக கிணறு வெட்டப்படவில்லை என்பதற்காக முன்பு கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை இப்போது திருப்பி வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அதைப் போலவே கந்தாயமும் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு இரண்டு, மூன்று ரூபாய் கந்தாயத்தைக் கட்டக் கூட சக்தி இல்லை. அவர்களிடமிருப்பது ஒரு ஆட்டுக்குட்டி, அல்லது ஒரு கன்றுக்குட்டி தான். அவர்கள் கட்டவேண்டிய கந்தாயத்திற்காக சர்க்கார் அவர்களது ஆட்டுக்குட்டியையும், கன்றுக்குட்டியையும் ஏலம் விடக்கூடிய நிலைமையில் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கட்ட வேண்டிய கந்தாயத்தைக் கட்ட முடியாமல் விவசாயிகள் எவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே முன் கொடுத்த மானியங்களை இப்பொழுது திருப்பி வசூல் செய்வதற்காக அரசாங்க அதிகாரிகள் ஏழை விவசாயிகளின் உடைமைகளை ஜப்தி செய்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் மிகவும் வெறுக்கத்தக்கதாகும். இந்தக் கடன் வசூலை ஜூன் மாதம் வரையிலும் ஒத்திவைத்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுடைய தானியங்கள் எல்லாம் மார்க்கெட்டில் பணமாவதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களாவது ஆகும். ஆகவே அதுவரையில் குறிப்பாக ஜூன் மாதம் வரையில் இந்த வசூலை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th February 1954] [Sri S. R. Arumugam]

"கிராம முன்னேற்றத்தைக்குறித்தே தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற பல திட்டங்களை வகுத்து அதன் கீழ் வேலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எந்த பிர்க்காவானது மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறதோ அந்த பிர்க்காவில் தான் இந்தத் தேசிய அபிவிருத்தித்திட்டம் வேலை செய்துவருகிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டமானது இன்னும் விரிவான முறையில் வேலை செய்யத் தொடங்கவேயில்லை. உதாரணமாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் பல்லடம் தாலூக்கா, அவினாசி தாலூக்கா போன்றவைகளை எடுத்துக்கொண்டால் இவைகள் ரொம்பவும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களாகும். பல்லடம் தாலூக்காவில் ஒரு பிர்க்காவையும், திருப்பூர், அவினாசி பேரன்ற தாலூக்காவில் ஒரு பிர்க்காவையும் எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியும், கால்நடைகள் வாங்குவதற்கு குறுகிய காலக்கடன்களும், இன்னும் நல்ல விதைகளும் கொடுத்து நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இது ரொம்பவும் பாராட்டவேண்டிய விஷயமாகும். அதே சமயத்தில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் இதை விஸ்தரித்தால் தான் இதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும். ஒரு பிர்க்காவில் மட்டும் இத்தகைய வசதிகளைச் செய்துவிட்டு மற்ற பிர்க்காக்களுக்கு இம்மாதிரியான வசதிகளைச் செய்யாதுபோனால் இந்த பிர்க்காக்களிலுள்ள மக்கள் மிகவும் மனவேதனைப்படுவார்கள். ஆகவே பஞ்சத்தால் அடிபட்டுள்ள எல்லா பிர்க்காக்களுக்கும் இந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் புனர்நிர்மாண வேலைகளைச் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜனங்களை பணம் கொடுத்து மின்சார வசதியை தங்கள் கிராமங்களுக்கு செய்து கொள்வதற்குப்பதிலாக இந்தத் திட்டத்தின்படி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுப்பது தான் நல்லது. ஆகவே எங்கள் தாலுக்காவிற்கும் இந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருஷங்களில் பருவ மழை தவறியதால் கிணறுகளில் தண்ணீர் ரொம்பவும் அடியில் போய்விட்டது. அந்தக் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க பல விவசாயிகளிடம் மாடுகள் இல்லாததால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தத் தாலுக்காவிற்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரித்தால் அவர்கள் மின்சாரத்தின் மூலம் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். மேலும் தொழிற்சாலைகளுக்கு சப்ளை செய்யும் மின்சார சக்திக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 4½ பைசா தான் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் மின்சார விசைக்கு அதிகமான பணம் வசூல் செய்வதாகத்தெரிகிறது. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாகும். காரணம் என்னவென்றால் தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் இருக்கிறது. தொழில் துறையில் நல்ல லாபம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. இது ஒரு லாபகரமான தொழிலும் இல்லை. ஆகவே தொழிற்சாலைகளுக்குச் சப்ளை செய்யப்படும் மின்சார விசைக்கு ஓரளவு சார்ஜை அதிகப்படுத்தினாலும் பரவாயில்லை. விவசாயத்திற்குச் சப்ளை செய்யப்படும் மின்சார விசைக்கு சார்ஜை உடனடியாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக நம்முடைய சர்க்கார் அதிகமான அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பும், ஹாஸ்டல்களுக்கு கிராண்டும் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கொடுக்கக்கூடிய பணம் சரியான முறையில் வினியோகிக்கப்படுகிறதா என்றும் சர்க்கார் பார்க்கவேண்டும். அதோடு இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினால் ரொம்பவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்குள்ள குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்குவது ரொம்பவும் அவசியம். நான் பூமிதான யக்யத்தின்போது எங்கள் தாலூக்காவில் பல இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அவர்கள் குடி தண்ணீருக்காகப்படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இன்னமும் கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டேயிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு அவர்களை பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிப்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு என்றே தனியாக கிணறுகள் வெட்டி

[Sri S. R. Arumugam] [24th February 1954

வைக்கவேண்டும். இம்மாதிரி சில இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கிணற்றில் தண்ணீர் குறைந்துவிடுகிறது. அதற்காக ரெவினியு போர்டு அந்தக் கிணறுகளை ஆழத்தோண்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது பணம் படைத்தவர்கள் அக்கேணிகளுக்கு அருகிலுள்ள தங்கள் கேணிகளை இன்னும் பள்ளமாகத் தோண்டிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அதனால் இந்தக் கேணிகளிலுள்ள ஜலம் அந்தக் கேணிகளுக்குப் போய் விடுகிறது. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்குக் கேணிகள் வெட்டிக்கொடுக்கும் போதே அந்தக் கேணிகளுக்கு அருகில் யாரும் வேறு ஆழமான கேணிகள் தோண்டக்கூடாது என்று உத்தரவு போடவேண்டுமென்று நான் சர்க் காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் ஹரிஜனங்களின் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் தீரும். அவர்களுடைய குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தை நீக்கு வது சர்க்காரின் கடமை, முதற் பொறுப்பாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, சர்க்காரும் தன் கடமையைச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

2-54 p.m. Sri S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்தியிருக்கும் பிரசங்கத்தில் பல விஷயங்கள் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

" கவர்னர் அவர்கள், தங்களுடைய பிரசங்கத்திலே இந்தச் சட்டசபை காலத்திலே பல மசோதாக்களைப்பற்றி நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும், அவைகளை விவாதித்து சட்டமாக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்ற சட்டசபை காலத்திலே சர்க்காரால் ஜமீன் ஒழிப்பு சட்டத் திற்கு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தத் திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்படவில்லை. அப்பொழுது அது கைவிடப்பட்டிருக் கிறது. அந்தக் காலத்தில் சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும், எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக் கின்றனவென்றும், அவைகளை சர்க்காருக்கு வலியுறுத்திக் கூறினார்கள், நிவர்த்திப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்று. இன் றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. பல இனாம்கள் இப்பொழுது உள்ள சட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. எல்லா இனாம்களும் சட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய முறையில் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். இதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கும் என்று ஏற்கனவே வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டி ருக்கவேண்டும். அதைக் குறிப்பிடத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபை யின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

" சென்ற வருஷம் தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டமானது நிறைவேற்றப்படும்போதே, தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அதில் இருக்கக்கூடிய பல குறைபாடுகளை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், அப்பொழுது சர்க்கார் கட்சியிலுள்ளவர்கள், அதை ஒத்துக்கொள்ளாமல், நடைமுறையில் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு, அந்த அனுபவத்திலிருந்து காணப்படும் குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதற்கு ஏற் பாடு செய்யலாம் என்று கூறினார்கள். சட்டம் அமுலுக்கு வந்து ஒன்றரை வருஷம் கடந்துவிட்டது. தஞ்சையில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய ஸ்தாபன மான விவசாயச் சங்கமானது அந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி சர்க்காருக்கும் குறிப்பாக நமது முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் பல மகஜர்கள் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள். இருந்தும்கூட, இந்தச் சட்டத்தை திருத்தவேண்டாமா அல்லது என்ன முறையில் திருத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் கவர்னர் பிரசங்கத்தில் காணப்பட வில்லை. குறிப்பாக அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி சென்ற காலத்தில் சொன்னோம். ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு நிலச்சுவான்தார் களை அந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது. ஆகவே அவர்கள் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டுமானாலும், வேறு எதைச் செய்ய வேண்டுமானாலும் செய்ய சகல வசதிகளும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

24th February 1954] [Sri S. Ramalingam]

அந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இன்றைக்கு சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறைந்தபக்ஷ சலுகைகள் கூட சாதாரண விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காத முறையில் செய்து வருகிறார்கள். ஒருவருக்கு 4, 5 வேலி நிலம் சொந்தமாக இருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டுமெனபதற்காக, தங்களுடைய உற்றார் உறவினர்கள் பேருக்கு பாகம் எழுதிக்கொடுத்துவிட்டதாகக்காட்டி அல்லது வேறு ஆசாமிக்கு விற்றுவிட்டதாக சொல்லி சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தங்கள் இஷ்டப்படி வாரக் குத்தகையை விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கத்தவறினால் அவர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்திவிட அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி இன்றைக்குப் பலவிதத்தில் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி விவசாயிகளும் மற்ற ஸ்தாபனங்களும் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் சொல்லியும்கூட சர்க்கார் இது வரையில் எந்த கவனமும் செலுத்தவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை திருத்துவதுபற்றி கவர்னருடைய பிரசங்கத்திலும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

"ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் நெற்பயிர்களுக்கு பூச்சி விழுதல் போன்ற வியாதியினால் தொந்தரவு ஏற்பட்டு நாசம் அடைந்திருப்பதாகவும், விவசாய இலாக்கா அதிக கவனம் செலுத்தி அதைத் தடுத்துவருவதைப்பற்றி திருப்தி தெரிவித்தும் பாராட்டியும் கவர்னர் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாதிரி சில இடங்களில்தான் விவசாய இலாக்கா நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் ஒரு பிரத்தியேகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் மழை பெய்ததினால், மேட்டூர் அணைக்கட்டில் தண்ணீர் நிறைந்திருந்ததினால் ஓரளவு சிரமப்பட்டு விவசாயிகள் நல்லபடியாக சாகுபடி செய்து இருக்கிறார்கள். அறுவடை காலத்தில் சென்று பார்த்தால் சாதாரணமாக 10 மூட்டை கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் கதிரிலே தானியங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது 12 மூட்டை கூடகாணும் என்று நம்பக்கூடிய அளவுக்கு பயிர்கள் வளர்ந்திருந்தன. அறுவடை செய்து அடித்துப் பார்த்தால் 4 கலம் கூடக் கிடைக்காமல் கருக்காயாகப்போய்விட்டது. இந்த மாதிரி புது தினுசான வியாதி தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லா பூராவிலும் அனேகமாக எல்லா தாலூகாக்களிலும் இந்த நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பயிரைப் பார்த்தால் அழகாகத்தான் தோன்றும். நல்ல மகசூல் காணும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும். அறுவடை செய்தால் பெரிய ஏமாற்றத்தை அளிக்கக்கூடியதாக மகசூல் குறைந்து இருக்கிறது. இதனால் என்ன கஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்றால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு போடப்பட்ட அந்தச் சட்டம் பெரிய அளவு விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் அளிக்கும்படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டது.

"ஒரு விவசாயி இத்தனை கலம் குத்தகை கொடுக்கவேண்டுமென்று குத்தகைப் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்திருந்தால், அத்தனை கலம் நிலச்சுவாந்தாருக்கு அளிக்கவேண்டும். அளிக்கத் தவறினால், ரெவினியூ அதிகாரிக்கு மனுச்செய்து நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தி, நிலத்தைத் திருப்பி நிலச்சுவாந்தார் வாங்கிக்கொள்ளுவதற்கு தஞ்சை சட்டத்தில் வசதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

.. "இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட குத்தகைப்படி, குத்தகை மகசூலை அளிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் சென்ற மாதத்தில் மிகப் பெரிய கிளர்ச்சி இருந்ததாக பத்திரிகையிலே பார்த்திருக்கலாம். தஞ்சை ஜில்லாவிற்குப் போலீஸ் போயிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆயுதம் தாங்கிய போலீசின் உதவியைக் கொண்டு அறுவடை நடக்கிறதென்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு முக்கியக் காரணம் இந்த மாதிரி எதிர்பாராதவிதமாக பூச்சித் தொந்தரவு ஏற்பட்டதுதான். ஏனென்றால் விவசாயிகள் தாங்கள் ஒத்துக்கொண்ட அளவு வாரம் குத்தகை கொடுக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதால், அதைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்தபடியினால் குத்தகை

யைக் குறைத்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிலச்சுவாந்தார்களைக் கேட்டுப்பார்த்தார்கள். அவர்கள் சம்மதிப்பதாக இல்லை. அதிகாரிகளிடம் மனுச்செய்து கொண்டால், 'புயலும் இல்லையே, வெள்ளமும் இல்லையே, தண்ணீரும் வந்திருக்கிறது; விளைச்சலும் நல்லப்படி இருக்கிறது. ஆகையால் குறைத்துக் கொடுக்கும்படி உத்தரவு போடுவதற்கு எங்களுக்கு சட்டத்தில் அதிகாரம் இல்லை. ஆகையால் குறைத்துக்கொடுக்கும்படி அனுமதி கொடுக்கமுடியாது' என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணமாக நிலச்சுவாந்தார்கள் போலீசுக்கு தந்தி கொடுத்துவிட்டு நெல் அறுவடைசெய்கிறார்கள். ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் வந்த பிறகு அறுவடை செய்யப்படுகிறது. எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், சர்க்கார் அதிகாரிகள், அல்லது விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள் அங்கு இருந்த நிலைமையை மேலிருந்தவாரியாக பார்த்துக்கொண்டு அவர்கள் ஏமாந்துபோய்விட்டார்கள். விவசாயிகளும் ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை அந்த ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் கதறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை.

"தஞ்சை ஜில்லாவில் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றிரண்டு வேலி நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சாதாரணமாக சரிபாதி கண்டுமுதல் கூட ஆகவில்லை.

"சென்ற வருஷம் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்றதனால், தங்களுக்கு ஏதாவது மிச்சம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த சிறு நிலச்சுவாந்தார்களெல்லாம் சாகுபடி செலவு அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் செய்த செலவைக்காட்டிலும் உரம், தழை முதலியவற்றிற்கு இவ்வருஷம் அதிகமாக செலவு செய்து எப்படியாவது உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி தங்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்று சிரமப்பட்ட அவர்களுக்கு இப்பொழுது நஷ்டந்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களினால் சர்க்கார் வரி வஜா போன்ற சலுகைகள் செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னால் கொடுக்கப்படும் என்று நம்பமுடியவில்லை.

"ஏற்கனவே அங்கிருக்கும் கணக்குப் பிள்ளைகள் போன்ற கிராமாதிகாரிகள் சாகுபடிகண்டு முதல் 10 அணா, 12 அணா 15 அணா காணும் என்று அதிகப்படியான மகசூல் கிடைக்குமென்று எழுதிவைதிருக்கிறார்கள். இரண்டு அணாவுக்குக் குறைவாக கண்டுமுதல் கிடைத்தால்தான் வரி வஜா (remission) கொடுக்கப்படும் என்று ரெவினியூ போர்டு உத்தரவு இருக்கிறது. அப்படி யிருப்பதால், அவர்களுக்கு வரி வஜா போன்ற சலுகையும் கிடைக்க இடமில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"சென்ற வருஷத்தில் ரூ. 25-க்கு நெல் மூட்டை விற்றது. விலையை குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு, ரொம்ப நியாயமான விலையாகத்தானே தெரிகிறது என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிகமான விலை என்று ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒரு மூட்டை ரூ. 12, ரூ. 13க்கு கூட இப்பொழுது போவதில்லை. அதிக பட்சமாகக் கிடைத்தால் ரூ. 14-க்குப்போகும். இதனால் அவர்கள் பல கஷ்டங்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். பழைய விலையில் பாதி விலைக்குக் கூட இன்றைக்கு மார்க்கெட்டில் போகவில்லை. சர்க்கார் லெவி விலைகூட கிடைக்கவில்லை. ரூ. 12-க்குத் தான் மார்க்கெட்டில் போகிறது. உபரி தானியத்தை கொள் முதல் செய்வதைப்பற்றி யோசிக்க அதிகாரிகள் கூட்டம் நடந்ததாகப் பத்திரிகையில் வந்தது.

"இந்த மாதிரி நிலைமை இருந்தாலும்கூட பெருநிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு எந்தவித பாதகமும் இல்லை. உடனே நெல்லை விற்கவேண்டிய அவசியமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. இன்னும் ஒரு மாதம் கழித்தோ, 4 மாதங்கள் கழித்தோ விற்றால் விலை ரூ. 25, ரூ. 26-க்குப் போனாலும் போகலாம். அப்பொழுது அதிகமான லாபம் சம்பாதித்துக் கொள்ளமுடியும். ஆனால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களுடைய நெல்லை உடனே விற்றால் தான் அவர்கள் கிஸ்தி கட்டமுடியும். போன

24th February 1954] [Sri S. Ramalingam]

வருஷம் அவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து உரம் முதலியவற்றிக்கு வாங்கிய பணத்தைத் கட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கெடுபிடி வரி வசூல் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

"பத்து நாட்களுக்கு முன்பு இராமனுதபுரம் ஜில்லாவிற்கு நான் சென்றிருந்தேன். சென்றகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டிய கிஸ்தி பாக்கியை வசூலிக்க அங்கிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்னென்னவோ செய்கிறார்கள். சர்க்கார் அதிகாரிகள் கிஸ்தி பாக்கியை வசூலிப்பதற்காக செய்யும் அட்டூழியம் மிக்க கேவலமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கொடுமையை சினிமாவில்தான் பார்த்திருக்கிறோம். ஏழு, எட்டு பேர்கள் வீட்டுக்குள் நுழைந்து, சாமான்களை வெளியில் போட்டு ஜப்தி செய்யும் காட்சியை சினிமாவில் பார்த்து இருக்கின்றோம். அம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை அந்த ஜில்லாவில் இருந்து வருகிறது.

"இராமனுதபுரம் ஜில்லாவில் பெண்கள் மூக்குத்திகளைக்கூட விற்று சர்க்காருக்கு கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பெண்களுடைய நகைகளைக்கூட விற்று சர்க்காருக்கு வரி செலுத்தவேண்டும் என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு தடவை சொல்லியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகைக்கு தாலியை தாங்களாகவே விற்று கொடுக்காவிட்டால் அதிகாரிகள் தாலியை அறுக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் தாலிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற குண்டுகளைக் கழற்றி வாங்கிக்கொண்டு போவதை நான் அங்கு பார்த்தேன்."

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—"Mr. Speaker, Sir, first of all I should like to congratulate the Governor on the address he has delivered. My thanks are specially due to the importance given by this Government for the speedy execution of the Vaigai and Amaravathi schemes. The people of Madurai district, especially of Tirumangalam taluk, are grateful to the Government for their having taken up the execution of the Vaigai scheme. All along, the people of Tirumangalam taluk, a poverty-stricken area, have been clamouring for an irrigation scheme which would provide adequate water-supply for their fields.

"It should be mentioned in this connection that the bulk of the population in Tirumangalam taluk are Kallars, ex-criminal tribes. In the whole of South India they are the most backward among all the backward communities and most neglected and most uncared for community in the south. I may say in this connection that the vast population of Kallars comprising six to seven lakhs were registered as criminal tribes and were governed by rules and regulations all these thirty years. Only three or four years ago, thanks to the Government in power at that time, the Kallars were removed from the purview of the Criminal Tribes Act. That credit goes to the Congress which was in power three or four years ago. Due to their being kept under subjugation all through the years when the Britishers were ruling us, the Kallars are the most poverty-stricken people. The major bulk of them are agriculturists. All along, they had been subject to so many untold sufferings and civil disabilities, due to their being classified as criminal tribes. We are specially thankful to the previous Congress Government for removing the Kallars from the list of criminal tribes and our thanks are due to the present Government for providing us with the Vaigai scheme, which would improve the lot of our agriculturists to a great extent.

[Sri S. Thinakarasami Thevar] [24th February 1954

"In this connection, let me congratulate the Government on their having set up a Kallar Reclamation Department under the administration of the Director of Harijan Welfare. Let me inform the House that out of a population of six to seven lakhs of Kallars, there are only two representatives in the Legislative Assembly. (Sri S. Ramalingam: 'ஆறு ஏழு பேர் இருக்கிறார்கள்.') I do not mean the Thevars. They may be six or seven. So far as the Piramalai Kallars are concerned, out of a population of seven lakhs, there are only two representatives, mind you, only two representatives, to represent their cause here on the floor of the House. It should be noted in this connection that for the past forty years from the inauguration of the Madras Legislature there was no representative at all so far as this Piramalai Kallar community was concerned. Thanks to the advent of the Congress, the condition of the Kallars has somewhat improved. I must thank the Government for the efforts they have made for the uplift of the most backward, most neglected community, I mean the Kallar community. Of course, I am a representative here of that community. I must voice forth the grievances of the Kallars in the hope that suitable action to redress those grievances would be taken by the Government.

"It is true that the Kallar Reclamation Department has been spending several lakhs of rupees for the uplift of the economic condition of the Kallars. But still the majority of our population are backward. This is so both in the economic and educational spheres. Out of a population of seven lakhs, we do not have sufficient representation in the services. There are hardly two or three Gazetted Officers. I plead earnestly that some concessions should be given to the Kallar community in the matter of appointments to public services, inasmuch as we are the most backward community in the whole of South India. No doubt in the matter of education, our boys have been given boarding grants and scholarships. But inasmuch as our population is large, and most backward, I plead for some more concessions in the matter of grant of educational concessions to our boys and girls.

3-10 p.m. "There are only one or two boarding homes in my taluk. There should be at least a dozen boarding homes for the benefit of the boys of the Kallar community. Though we are agitating for this for the past ten or fifteen years, the Government have not come forward to help these poor boys. I request the Government to give special attention to this matter so that a large number of boys may be educated. I must say that the Government must continue the department in charge of Kallar Reclamation for a period of not less than ten years at least and thereby improve the lot of this community. I must also point out that 90 per cent of the people of this Kallar community are agriculturists. The Government should offer them sufficient help by giving them loans and by supplying them with seeds and agricultural implements. I request the Government to render all possible help for the general uplift of this very backward community.

24th February 1954] [Sri S. Thinakarasami Thevar]

"The Government have recently introduced the National Extension Service Scheme in my taluk. It is a matter for gratification that the bulk of the population are offering their best help and co-operation to this scheme. As an instance in point, I may say that in the village of Urandaurappamu, the Government gave only a stipend of Rs. 500. On the other hand, the people of the village have contributed a sum of Rs. 10,000 by way of labour alone. So to say, in each and every village the people are co-operating with the Government. In Tirumangalam taluk there has been the best co-operation from the people. The Government only contribute a small sum of Rs. 500 but the contribution of the villagers by way of labour is more than Rs. 5,000. This has been published in Government pamphlets and Tirumangalam stands first so far as this residuary Madras State is concerned. This shows that the people of this locality are pakka labourers. They are willing to do any sort of work for the uplift of the village.

"Now, I shall refer to the Vaigai scheme. My area has been the most affected and most poverty-stricken area. The people have suffered a lot due to the frequent failure of the monsoons and frequent failure of crops. The Government are bound to show special preference to the members of this community and they must provide irrigation facilities by extending the Vaigai scheme specially to Tirumangalam taluk. There is even some doubt as to whether the Tirumangalam taluk is to be benefited or not by this scheme. The Government should bear in mind that this is an ex-criminal tribe area and should take every step to improve the lot of the people in this area."

* **Sri K. R. VISWANATHAN** :—"கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் உரையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, கவர்னர் அவர்கள் பேசியபோது நாட்டின் நிலைமையானது இப்போது மிகவும் முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். ஆங்காங்கு மழைப் பெய்ததின் காரணத்தினால் பயிர்கள் செழிப்புற்று விளைவு அதிகமாக கண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிற்கு முன் ஆண்டுகளில் பஞ்சம் தலை விரித்தாடிக்கொண்டிருந்தது. அப்படி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் இன்னும் சில இடங்களில் பஞ்சம் நிலவிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆதலால் பஞ்சம் எங்கும் தீர்ந்துவிட்டதாக சொல்லிவிட முடியாது. மற்ற இடங்களில் பஞ்சம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்த இடங்களில் நிவாரண வேலைகளுக்கு அவசியம் இல்லை. அதனால் தொடர்ந்து பஞ்சமாக உள்ள இடங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்து ஆங்காங்கு நிவாரணம் அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 3-15 p.m.

"அடுத்தப்படியாக கவர்னர் தன் பிரசங்கத்தில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்தைப் பற்றி மிகவும் மிகைப்படுத்தி கூறியிருக்கிறார். இதனால் பலன் அதிகம் உண்டென்று சொல்லப்படுகிறது. வர்த்தக ரீதியில் லாபகரமாக இதை நடத்த மூலதனம் பெறுவது, நிர்வாக அமைப்புபற்றி சர்க்கார் பரிசீலனைச்செய்து வருவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் ஆலோசனைக்கு நான் சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். மூலதனம் போடும் உரிமையையும் நிர்வாக அமைப்பையும், வடநாட்டு அல்லது அந்நிய நாட்டு முதலாளிகளை நம்பியும் அவர்கள் கையில் விட்டுவிடக்கூடாதென்று முதலாவதாக அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்கள் இதனால் பெரும்பயன் அடையும்படி இவைகள் இரண்டையும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று யோசனை கூறுகிறேன். இப்பொழுது சுரங்கத்திற்கு வேண்டியதற்காக

[Sri K. R. Viswanathan] [24th February 1954

பல கிராமங்களையும் அவைகளைச் சேர்ந்த நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்து வாங்கிக்கொண்டு அவைகள் சுரங்கப் பகுதிகளாக ஆக்கப்படுகின்றன. நிலத்திற்கு பதிலாக காம்பன்ஷேசன் (compensation) நஷ்டஈடு தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. கொடுக்கப்படும் தொகைகளை பங்குத்தொகைகளாக ஆக்கி பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் அனைவரும் பங்குதாரர்களாக ஆக்கப்பட்டு, கூட்டுறவு முறையிலே ஒரு மூலதனம் அமைப்பதோடு நிர்வாக அமைப்பில் அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் நிலக்கிழவர்களை கூட்டுறவு முறையில் சேர்க்கவேண்டும். அந்த வட்டார விவசாய பெருமக்களுக்கு இது ஒரு நல்ல வரவேற்கக்கூடிய செய்தியாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

" தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், தென் கன்னட குடிவார விவசாய சீர்திருத்தச் சட்டம், விவசாய மக்களிடையே அமைதியை ஓரளவு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லாவிலும் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி வேண்டுகோள் விடப்பட்டிருக்கிறது. பலரும் பேசி இருக்கிறார்கள். ஏதாவது குழப்பம் ஏற்பட்டால்தான், அதாவது குத்து, கொலை முதலிய கலாட்டாக்கள் நடந்தால்தான், சர்க்காரும் நடவடிக்கையை ஜரூராக எடுக்கிறார்கள். இனியும் இவ்விஷயத்தில் அவ்வாறு இல்லாமல் அரசாங்கம் சீக்கிரம் திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" அடுத்தப்படியாக இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறது. இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை ஒத்திவைக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சர்க்கார் கடன்களுக்கும் செல்லுபடியாக வேண்டும் என்பது எங்கள் வேண்டுகோள். உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலூக்காக்கள் வறண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. இங்கே தண்ணீர் வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதற்கு ஓரளவு கிணறு மானியம் சர்க்காரால் வழங்கப்பட்டது. அந்த மானியம் திருப்பி வாங்கப்படுவதை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கேட்டதற்கிணங்கி உத்தரவிடப்பட்டது. மறுபடியும் அந்த உத்திரவை ரத்து செய்து அந்தக் கிணறுக் கடன்களை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

" கவர்னர் அவர்கள் தங்கள் பிரசங்கத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் சர்க்கார் வருமானத்தில் சலுகை அளித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் நிலை சீர்பட வேண்டி செலவழிக்கப்படும் செலவுக்கு சர்க்கார் வருமானத்தில் முதல் பிரதானம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றார்கள். உபகாரச் சம்பளத்திற்கும் சாப்பாடு மானியத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சமீபத்தில் அதிகப்படியாக்கப்பட்டு இருக்கிறதென்றும் ஹரிஜனங்களுக்காக புதியதொரு திட்டம் தயாரிக்க உத்தேசித்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்களுக்கு சர்க்கார் சலுகை காட்ட ஏன் முன்வரக்கூடாது? பிற்பட்ட வகுப்பு ஏழை மாணவர்களுக்கு பள்ளிக் கட்டணங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகை சரியானபடி அவர்களுக்குப் போய் சேருவதில்லை. பள்ளிக்கூடம் கட்ட நிதி வேண்டும் என்று பல மானேஜ்மெண்டுகள் இந்த அரைச் சம்பளச் சலுகையையும் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. ஆதலால் குறிப்பிடப்பட்ட சான்றிதழ்கள் வகுப்பைப்பற்றியோ அல்லது ஏழ்மை நிலையைப்பற்றியோ கொடுக்கப்படுமாயின் உடனே இந்தச் சலுகை வழங்கப்படவேண்டும். முதலில் முழுச் சம்பளமாக கட்டி பிறகு பாதிச் சம்பளத் தொகையை வாபீசு பெற வேண்டும் என்ற நிபந்தனை கூடாது. அங்ஙனம் சர்க்கார் தரும் சலுகையைத் தடை செய்யும் மானேஜ்மெண்டுகளைத் தண்டிக்கவேண்டிய விதிமுறைகளை சென்னை கல்வியிலாகா விதிகளில் புகுத்தவேண்டும். உணவு விடுதியிலும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் அதிகப்படியான சலுகை அளிப்பதாக தெரியவில்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்காக தனி உணவு விடுதிகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இவர்கள் ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி உத்தியோக விஷயத்திலும் இந்த

24th February 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

வகுப்பினர்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படவேண்டும். இவர்களுடைய ஜனத் தொகைக்கு ஏற்றவாறு உத்தியோகங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இதை ஒரு குற்றமாக, அரசாங்கத்தின் மீது சாட்டுகிறேன். முக்கியமாக எடுத்துக் கொண்டால் கனம் முதல் மந்திரியார் பிற்பட்ட வகுப்பினரிடத்தில் அனுதாபம் காட்டக்கூடியவர், அன்பு கொண்டவர், கருணையுள்ளவர் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் சலுகை அளிப்பதில்தான் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்.

"இன்றைக்கு மந்திரி சபையில் மொத்தம் 12 மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். இங்கு சரியானபடி சர்க்கார் மேற்கொண்டுள்ள வகுப்புவாரி விகிதாசாரப்படி இருக்கவேண்டுமானால் 100-க்கு 25 அதாவது, 12 பேருக்கு 3 பேர் பிற்பட்ட வகுப்பை சேர்ந்தவர்களாகவும், 2 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட உறுப்பினராகவும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக இரண்டு பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மந்திரிகளும், ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மந்திரியும் இந்த மந்திரி சபையில் காணப்படுகிறார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட விகிதாசாரப்படி இந்த மந்திரிசபையில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் இடம் அளிக்கப்படவில்லை."

* SRI A. APPU :—"Mr. Speaker, Sir, I thank His Excellency the Governor for his address. His Excellency was in the district of Malabar this month, and he had an extensive and a very successful tour."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"On a point of order, Sir. May I have from the Speaker an authoritative pronouncement as to whether the phrase 'His Excellency' is still in vogue? Except in diplomatic language, the phrase has been dropped."

MR. SPEAKER :—"For the sake of courtesy, the hon. Member is using it.

"Let the hon. Member continue his speech, as I have allowed him only five minutes."

* SRI A. APPU :—"His Excellency has given a very good impression. The meetings he addressed were attended by a large number of people, and all people were singing in praise of His Excellency.

"His Excellency said in his address that seasonal conditions were very good in the districts. But it was not so so far as our district (Malabar) was concerned. North-east monsoon was not at all a success; there was withering of crops in many places in the district, particularly in South Malabar. I hope the Government will call for a report from the Collector of Malabar and take steps to give remission of land revenue in these areas. So far as Malabar is concerned, rules regarding the grant of land revenue remission are very peculiar. I understand that there must be complete failure of crops to entitle a land to land revenue remission so far as wet lands are concerned, and that that rule is a Board's Standing Order. The Board of Revenue is subordinate to the Government. It is up to the Government to consider the matter and direct the Board to revise its Standing Order and see that remission is granted to those who have suffered by the failure of their crops.

[Sri A. Appu] [24th February 1954

"I wish to say a few words about food. In all my previous speeches, I have been saying that Malabar has been getting rice of a very bad quality. The Commissioner of Civil Supplies visited our district in December last. Several persons including officials showed him huge stocks of rice which was unfit for human consumption. I request the Government to supply good quality rice to us. I read in the newspapers that a huge stock of rice is lying unutilized in the Tanjore district and that the cultivators have complained to the Government that the procuring agents are not purchasing the stock. So far as our district is concerned, the zonal system has not been removed. I request the Hon. Minister for Food to issue at least permits to the people of Malabar to bring rice from Tanjore district, so that we can have good quality rice. When I put a question about this, the Hon. Minister for Food replied that he had to consider the question of price. We are prepared to pay any price if we are given good rice.

"Unemployment is very acute in our district and labourers do not get any work at all. Even in industrial concerns, labourers are getting work only for two or three days in a week. I hope the Government will do something to relieve the distress. At least some cottage industries can be started. I understand that there is a District Industries Officer for our district. But many of the people of Malabar do not know about the existence of such an officer. I hope the Government will issue instructions to the Director of Industries and Commerce to see that some cottage industries are started in our district."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"On a point of information, Sir."

MR. SPEAKER :—"I have allowed only five minutes for the hon. Member. Let him finish his speech. Then I will allow the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to raise the point of information."

3-30 p.m. * SRI A. APPU :—"So far as irrigation is concerned, there is the major scheme in Malabar, namely, the Malampuzha Project. This is nearing completion. It is a very successful project. But it will benefit the people of one taluk only. There is need for starting minor irrigation works in the remaining taluks of the Malabar district."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. Sri K. Uppi Sahib will now speak."

* SRI K. UPPI :—"Mr. Speaker, Sir, I join the chorus of thanks to His Excellency the Governor for his very good and concise Address. Even an inveterate opponent of the Government had to say that all that His Excellency had stated were facts but also that he had stated what his Government would do in future. I say that the Governor has stated in his Address what his Government will be doing in the next year or at least in the period between now and the next session. He has stated what the Medical, Health,

24th February 1954] [Sri K. Uppi]

Food and Education Departments of the Government will do. I am thankful to His Excellency the Governor for one sentence in the very beginning of his address. He has stated ' Peace and harmony can be maintained on either side, only if the educational and other amenities justly due to minorities are respected '. Though he referred to a small minority in Chittoor district border, I appeal to this Government to make a note of this and widen the scope of the term ' minorities '. I have given notice of an amendment to the Motion of Thanks to the Governor's Address, and my amendment reads—

' *Add* at the end the following :—

" but regret to note that the Governor has not been fully and correctly informed of the disquieting conditions prevailing among all sections of people due to general depression in trade and industry and consequent unemployment and of the grievances of the minorities in the matter of facilities for education especially in getting admission to technological and professional institutions." '

We minorities find it very difficult to get admission for our children in colleges, especially in technological, medical and engineering colleges of this State. I appeal to the Government within the short time at my disposal to look at the minorities, namely, Christians, Muslims and other minorities like us, with leniency, sympathy and generosity. This is all I have to say for the time being.

" Sir, uncharitable remarks have been made about Prohibition. A section of people want to scrap it. It is not on humanitarian grounds they want to scrap it, but they want to scrap it for political reasons. It is said that Prohibition has not been a success. I do not say so. The Government will not say, I hope, that Prohibition in this State has been a one hundred per cent success. It is not so. I admit that it is a 50 per cent or 40 per cent success. Even 40 per cent success is a great thing. I am a villager, and I have talked to the erstwhile drunkards and addicts in villages. I have asked them what is their state of affairs after the introduction of Prohibition. They have told me that after the introduction of Prohibition their economic condition have improved very much, their social conditions have improved, and that they are able to lead a peaceful domestic life. Though in the beginning they were all against Prohibition, now, after three or four years, they find that they are benefited and they are blessing those who are responsible for this reform. I appeal to the Government not to give up their policy of Prohibition on the score that, in the neighbouring State, they are not taking kindly to Prohibition. So far as we, Muslims, are concerned, we shall stand by Prohibition as one man and help to enforce it till it is proved substantially that it is a total failure.

" During the last one year, we have had quiter days. The whole speech is not a bright speech. But it has not presented any dark picture. For this we have to thank God, and we have also to thank His Excellency the Governor for presenting this good picture. It is a matter for congratulation that the money saved under famine expenditure will be utilized for education. His Excellency the Governor has stated that more educational facility to the people will be given by the opening of hundreds of schools during the

year. He has stated that his Government will open a medical college in Madurai, and that they are going to have an institution for training public health officers. All these are very beneficial to the country. But at the same time, I have to ventilate my grievances to the Government. The Government will have to treat the minorities with leniency and generosity. With these words, Sir, I thank His Excellency the Governor for his Address."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I gave notice of an amendment to the Motion of Thanks to the Address of the Governor for two reasons, namely, (1) the omission in the Address of subjects that are important and (2) the mistake of commission of paying compliments to the acts of the Ministry which deserve censure more than praise. My amendment falls under three heads. The first item is land. There is a casual mention in the Governor's Address about the recent reforms that were passed by the Legislature. I do agree that those legislations are not unsatisfactory. They are good so far as they go. But my contention is that they do not go far enough. The Hon. the Chief Minister, speaking on the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, made the statement that that was only a pilot scheme which was to be followed up by large-scale land reforms. The Pannaiyal Protection Act was followed by the Malabar Tenancy (Amendment) Act. Even here we have not seen any radical changes affecting the fundamental basis of agriculture or of land holding. I believe that basic changes are necessary if there is to be any improvement in agriculture."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Would the hon. Member kindly refer to where I said the thing that he attributes to me? "

3-40 p.m. DR. K. B. MENON :—" I believe it is correct."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I would like to have some definite reference because I do not think I have said it. I may have said it, but I would like to know whether there is any authority for his statement."

DR. K. B. MENON :—" These are quotations from memory." (Laughter.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" May I suggest a mild censure for quoting from memory when finding fault with the Chief Minister? "

* DR. K. B. MENON :—" It is not finding fault with the Chief Minister. But it is a compliment to him to say that he assured the House that it was only a pilot scheme and that it would be followed by large-scale land reforms. Anyway, I am subject to correction in that regard. Proceeding, Sir, large-scale reforms are reforms affecting the basic relationship between the landlord and the tenant. This sort of reform is necessary not only in India but perhaps all over Asia. It is a fact which has been accepted by statesment everywhere and even India has officially

24th February 1954] [Dr. K. B. Menon]

accepted this and announcements have been made that there would be efforts made very soon in order to bring about radical changes in the relationship between the landlord and the tenant. But we have not seen anything beyond mere statements and I hope that before the sands of Congress time run out, they will make an effort in this direction. Land is the only source of occupation for millions of people in this country and that land is very limited in supply. Even that limited supply of land is monopolised and held by a few. The tiller of the soil does not get even a small portion of the produce. When that is the condition, it is not surprising that there is considerable discontent and that it also seriously affects production. Some effort in this direction, I feel, is urgently needed.

"The next point is about unemployment. That is a problem that baffles us, that defies solution and that continues to defy solution. But the Governor had practically nothing to say about this problem. There are thousands of young men holding high degrees from accredited Universities walking the streets frustrated. I believe that these young men have a right to live. They have only one life to live and I do not know of another. It is the duty of the State to make every opportunity available to them for getting employed. As it is, even the few appointments that are available are given on the basis of family, caste and favouritism, and these are things that any State could easily rectify apart from increasing opportunities of employment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Can the hon. Member substantiate what he has said?"

* DR. K. B. MENON :—"I will again have to quote from memory if I have to do it here and now. I shall be very glad to substantiate what I have said in a written note."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The hon. Member can substantiate it privately if he can."

* DR. K. B. MENON :—"Apart from this unemployment among the middle class, there is considerable unemployment among the masses of people. That is also a problem that has received very little attention. According to the Five-Year Plan, if I remember aright, it will affect only one per cent and that is, I believe, snail-slow progress. One of the schemes of the Government, I believe, in order to relieve unemployment is the promotion of cottage industries. I have no quarrel with the proposal but I am against the way it is implemented. There again, if I may quote from memory, the allotment made in the Five-Year Plan for cottage industries is about Rs. 23 crores. We have run over nearly half the period of the Plan and the Government, I believe, have not spent more than Rs. 3 or 4 crores. That shows that something is wrong with the working of the Plan and that there is some neglect somewhere. I really cannot understand how a serious problem like unemployment which eats into the vitals of the nation and which is so important has been neglected by the State.

[Dr. K. B. Menon.] [24th February 1954

"The next subject that I want to refer to is the Modified Scheme of Elementary Education. The Address of the Governor pays a left-handed complaiment to the Government of Madras and mentions that the Central Advisory Board of Education has supported it through a resolution. I do not attach much importance to that resolution. I take it that it is only a political support because the Central Advisory Board of Education has not conducted any investigation on the spot in order to express any expert opinion on the subject. I am not also surprised at the Madras Government canvassing support from outside when they meet with relentless opposition from inside. There is opposition from the Assembly; there is opposition from educationists, vice-Chancellors of Universities and the public. There is opposition everywhere. There is really a chorus of opposition all over the country against the Modified Scheme of Elementary Education. The chief support, I suppose, comes from the department itself, that is, from the Directors of Public Instruction."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Which Director."

* DR. K. B. MENON :—"Your own Director has supported it. I do not believe that Directors of Public Instruction are educationists. They are persons who have been promoted from the lower ranks and are mere executive officers. May be they are efficient as executive officers. Even on the Committee that was appointed, I think, there were a number of Directors of Public Instruction, retired as well as active. As for Sri Parulekar, I do admit that he is an educationist, but I do not know how much of an expert he is in primary education. In these days of specialization primary education deserves particular attention because the problem of the child is peculiar and the problem of primary education also has pecularities which deserve special attention. No stress upon primary education and no stress upon the problem of the child will be too exaggerated or will be considered too much for the child is the father of man. The contention of those who oppose the Modified Scheme is that the child is neglected and that there is no scope in the scheme for the harmonious development or growth of the child. The scheme as it is may be suitable for secondary education at which stage the mind of the child will be a little more mature. The mind of the child is the most delicate machinery that is known to man and it is a machinery that needs tending all the 24 hours of the day. The reduced number of hours does not come to even one-tenth of that period. Especially under conditions that obtain in this country, the child has to be kept constantly under controlled conditions because the homes in India are so desperately poor that they are unable to offer healthy environment in which the child can grow. Poor parents are unable to offer anything but love and affection. Mere affection on the part of the parent is not enough for the good growth of the child. Something more is necessary and that should be supplied by the State which, I think, has not been done under this Modified Scheme. That is the reason why I have been saying that the Modified Scheme is not an education scheme but it is only a scheme for literacy. Without going into

24th February 1954] [Dr. K. B. Menon]

details for which I suppose I will have another opportunity, I shall just be content with making one or two points more in this connection. The way in which the scheme was introduced has done irreparable harm to the teacher and the taught in this generation. To the taught, to the children it has done irreparable harm because the scheme was introduced overnight by a stroke of the pen without creating sufficient machinery to take care of the child during the period that it is out of school. I have gone to various places and made in my own limited way some study of the working of schools during this interval and wherever I have gone, I have received reports that nearly 30 to 40 per cent of the boys do not attend school in the afternoon session. In a few schools, of course, the attendance is fairly good. The child, when it is not attending the school, roams about the street, wastes its time and leads an aimless life. Before introducing the scheme, the necessary machinery was not provided to take care of the child. The second criticism that I have to make is this. I hope the Hon. the Chief Minister will not deny it.

"When the scheme was introduced, an assurance was given that there would be no reduction in the number of teachers. From reading the reports and circulars, I find that the strength of classes has been gradually increased. From 20, I learn that it has been raised to 30. Next year it may be raised to 40 and the year next it may be increased to 60. When such a procedure is adopted, I cannot see how a reduction in the number of teachers can be avoided. Already teachers are complaining and I understand they are going to wait in deputation on the Hon. Chief Minister. They are in a desperate plight and they do not know what to do. I am perfectly sure that the Hon. Chief Minister will stand by his earlier assurance and see that the teachers are not thrown out. From the figures that I have obtained from the District Educational Officer, I learn that about 6,000 teachers are in excess in Malabar. If the new scheme is put into effect and if the size of the classes is also enlarged by increasing the number of pupils from 20 to 60, the strength of the teaching staff will have to be considerably cut down in two or three years' time. I do not know how these people are going to be provided with employment. I commend this aspect of the problem to the kind consideration of the Hon. Chief Minister." 3-50 p.m.

* SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker, I wish to offer some remarks on the Governor's Address. Hon. Member Sri P. Ramamurthi has spoken on the several aspects of the various problems facing this State and I think no fitting reply has till now been given to his arguments by the hon. Members from the Congress party. I expected the Governor to deal, in his Address, with the most important problem facing this State, viz., the question of pay and allowances of elementary school teachers. My hon. friend Dr. K. B. Menon has explained this problem at some length.

" Regarding the new scheme of elementary education, I beg to submit that there is a strong protest against it throughout the State.

[Sri K. P. Gopalan] [24th February 1954

As for Malabar, I read from the papers that a jatha of elementary school teachers having all shades of political opinions, is coming to Madras to demonstrate before the Assembly their protest against the new elementary education scheme and also against the attitude of the Government in not raising their salaries and allowances. In Malabar, an untrained lower elementary school teacher gets only Rs. 11 a month, a higher elementary school teacher gets only Rs. 27 a month as his basic pay and a secondary grade teacher gets only Rs. 37 as his basic pay for a month. According to the new scheme, the duty hours of the teachers are raised by one hour a day. I think the Government have recently passed an order asking the managements of schools to maintain a particular ratio between teachers and pupils. If this ratio is adopted, I am sure more than 50 per cent of the teachers in Malabar will not find jobs. Even here, it is seen that an invidious distinction is sought to be made between the Board's schools and other schools. In one type of school the ratio has been fixed on the basis of average attendance and in other schools, it has been fixed on some other basis. It is humanly impossible for any school to secure cent per cent attendance throughout the year. I hope the Government will re-examine this new elemenatry education scheme. In view of the fact that the teachers' jatha is shortly coming to Madras to demonstrate their feelings of protest against the policy adopted by the Government, I request the Congress Ministry to consider all these questions immediately and concede the just demands of the elementary school teachers not only in Malabar, but throughout the whole State.

"The second point with which I wish to deal is this. The Governor has not referred to the plight of the working classes in the State in his Address. He made mention of the handloom weavers in his Address. The Governor does not see that there is an industrial working class in this State. The Government have been following the same old industrial policy pursued by them before. I thought that the Governor in his Address would announce some new labour policy to ameliorate the condition of the working classes, which in turn would result in the industrial development of the State. We all know that there is an economic crisis. We are not against planned development of the State. But, we find that as the Five-Year Plan progresses, unemployment problem also grows in an acute manner. When the Five-Year Plan was started, there were, it is was said, about 1½ crores of unemployed persons. Now, after the Five-Year Plan has progressed, the number of unemployed persons in the country has increased to 5½ crores. I need not explain all these things. But I want to bring to the notice of the House that many mills and many other industrial concerns are gradually being closed every day. The Government are not taking prompt action to see that the factories are not closed down and the workers are given a fair deal. Sir, this morning an adjournment motion came before this House regarding the closure of the Papinisseri Aaron Spinning Mills, and the Kothandaram Spinning Mills and the Mohanram Weaving Mills in Madurai. In the Papinisseri Aaron Mills, about 1,300 workers were employed.

24th February 1954] [Sri K. P. Gopalan]

Even according to the Factories Act and the Industrial Disputes Act, the management will have to give notice to the workers before closure. This has not been done and so it is an illegal closure. But, the Government have not taken any action hitherto. Moreover, according to the Payment of Wages Act, the workers are to be given their salaries every week. But I am sorry to bring to the notice of the House that a sum of about Rs. 2 lakhs, being the wages, is due to the workers. We have approached the Government and also the Labour Minister asking them to intervene in the matter. Till now nothing has been done by the Government. Moreover, we requested the Government to grant subsidies to the mills so that they may reopen the mills. We also requested the Government to open relief centres for the benefit of about 1,300 families in Malabar. The Government have not done anything. The Government do not seem to follow any policy of positive action.

"There is another interesting acair which I wish to bring to the notice of this Honourable House. There was a strike of about 12,000 handloom weavers in Chirakkal taluk. I requested the Hon. Labour Minister to come to Chirakkal taluk and mediate on the dispute. But the Hon. Minister did not find time to visit Cannanore to settle this question. When he came to Calicut, we personally met him and told him that if he came to Cannanore he could settle the dispute amicably. The pity is, our Labour Minister never views this problem as a human problem, but views it only as a departmental problem. He entrusted this work of mediation to the Collector of Malabar, who in turn entrusted this work to the Revenue Divisional Officer. The Revenue Divisional Officer instructed the Tahsildar of Chirakkal taluk to look into this matter. When the Tahsildar came for mediation, there was no agreement between himself and the Labour Officer and the whole thing ended in a fiasco. That is the way in which the labour policy of the Government is translated into action. 4 p.m.

"Sir, when the workers want more wages, even the Police interfere in some places. I can quote one instance. In the Kaleswara Mills in Coimbatore, there was some labour trouble some time ago. The Assistant Superintendent of Police of that place, one Mr. Pichai Pillay, would lay as the first condition that nothing should be spoken about the Kaleswara Mills or the management of that mill, whenever our Trade Union and our organization wanted to have a labour meeting. I can quote some other instance also. Very recently in Palar Mills in Chingleput district, the Police were posted inside the mills, because the workers there had raised the question of bonus and wages. The management, in order to counter-act that, wanted the Police to be posted inside the mills and even now the Police are stationed inside the mills. In the strike of the workers of Parry & Co., their request was only to refer their dispute for adjudication. Two workers were arrested by the Police under the Criminal Law (Amendment) Act. This morning the hon. Member Sri Kalyanasundaram also referred to the arrests of workers in Madurai consequent on the closure of three mills there.

[Sri K. P. Gopalan] [24th February 1954

In the Anamalai Plantations, 25,000 workers went on a strike they wanted only 'not to deduct the advances from their wages.' In this case, the Sub-Inspector of Police threatened those workers —this appeared in the Press also. In our district, in Chirakkal taluk, when the handloom workers struck work, the Police Sub-Inspector threatened the workers that he would shoot them and he arrested some workers, took them to the Police station, and beat them inside the Police station. Therefore, I respectfully submit before this House that that is the way the Government officers are carrying out the so-called Labour Policy of this Government.

"Sir, yesterday, our Hon. Labour Minister said regarding the Tripartite Committee recommendations that he would see that the recommendations are accepted by the Mill Managements and . . ."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"But there is no legal sanction."

* SRI K. P. GOPALAN :—"I can say that if the Government put their weight and compelled the managements to accept the recommendations, I am sure that most of the mill-owners would accept it."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"It is illegal. I never made a promise that Government would see that the mill-owners would be made to agree to it. I am afraid the hon. Member is under a misapprehension. The recommendations of the Tripartite Committee has no legal force behind it. Government cannot, therefore, enforce its recommendations. It must be left to the goodwill of the managements to agree to whatever the Tripartite Committee recommends. Further, it is a majority view and not a unanimous decision. While Government have promised to see that the awards of Tribunals are implemented, Government made no promise whatsoever that the recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee will be enforced by them. I want to make that quite clear."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, I know the legal complications. But Government . . ."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"The hon. Member must realize the position of the Government. Here are two parties *ex-hypothesi* opposed to one another and in order to make conciliation, they are brought together. It was hoped that they would make a unanimous report and in such a case there would be a moral obligatory force. Here the three parties, opposed to one another, haven't come to an agreement. It is even wrong to call it a report, it is only the record of proceedings of three sets of dissenting people. How can we enforce such a thing? It is not a Tribunal's Award."

* SRI K. P. GOPALAN :—"I beg to submit, Sir, that I know it is only a recommendation . . ."

24th February 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Say, by two sides."

* SRI K. P. GOPALAN :—" What I wish to submit to this House and especially to the Hon. Chief Minister is that when we spend so much money for a report and when the Government get the report, Government can surely examine whether the recommendation—whether it is by a majority or minority—regarding grant of more allowances and other things is justified or not and then act upon it."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I am sorry, Sir, that such a well-instructed member as the hon. Member Sri Gopalan is unable to follow the point I am putting. The point is this : There are three people, the Government, the employers and the employees. The employers and the employees have not come to an agreement. The Government have tried to intervene and sitting between the two, to get an agreement, but they have not succeeded. The net result is that employers continue to refuse and the employees continue to demand. There is no agreement. Now we cannot by mere executive authority convert the majority decision into a judgment and try to compel one party or the other to follow it. Let the hon. Member consider this : Supposing the employees did not agree, but the employers wanted something, could we compel the employees? No. Unless we convert these proceedings into a Tribunal proceedings, there is no award. Merely three different parties sitting together for sometime do not become a Tribunal."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I know all these things, because I am dealing with labour problems with our Hon. Labour Minister very often. I know these problems. My humble request and only request is that Government should see such recommendations are implemented so that further labour disputes and troubles may not arise.

" Sir, since our last meeting, so many mills, so many factories and so many industries have been closed in our State. It also involves the industrial policy of this Government. (Interruption by the Hon. Chief Minister.) It indicates the industrial policy of the Government. I need not explain all these.

" Regarding the handloom workers, I beg to submit that the position of Malabar is quite different. In Malabar, handloom factories are run on a factory basis and the products manufactured there are also quite different. Regarding the utilization of the Cess Fund, I request the Government to set up District Committees of representatives of the workers, the factory owners as also the Government and examine and find out how to utilize that money.

" So far as Malabar is concerned, I wish to submit before this House, the most important problem is reduction in the price of yarn. That is the first thing. The second thing is Government must take steps to see that dyeing materials are supplied to the mills at a very cheap rate even by giving a subsidy. The third 4-10 p.m.

[Sri K. P. Gopalan] [24th February 1954

thing is that Government must initiate a campaign for popularising swadeshi goods in our country. We will fully support such moves for encouraging consumption of swadeshi goods. I would also suggest that Government should give subsidy to small factory owners. Whenever Government send Trade Commissioners abroad and whenever they open marketing societies, Government must see to it that goods produced in Malabar are also sent to them. If these measures are taken by Government, I hope the unemployment problem among the weavers in Malabar could be easily solved.

"Regarding land reforms and other things, hon. Members have already spoken about them and I do not want to say anything now. In Malabar there are about 18 lakhs of acres of poramboke lands. I would request the Government to distribute these lands to the poor Harijans for house sites. Even from Government lands in Gudalur taluk poor people are evicted. They cannot go to the High Court and get the Government order reversed. Government should not evict poor people from Government lands.

"Sir, the price of rice has gone up very high. Recently, I think two weeks ago, the price of rice has been increased by 2 pies per seer, on the plea of administrative charges. People in Malabar are not in a position to purchase rice at such high prices. We have been making repeated representations in the House that the price of rice in Malabar has been high and that it should be reduced. But we now find that it has been increased. We consume only boiled rice and the price in Malabar is very high. I would request the Government to kindly reduce the price of rice.

"Regarding professional colleges, I submit there is none in Malabar. There is no medical college in Malabar, no Engineering College and such other institutions. Government must also look into this. Regarding public health, there is a hospital in Koondattu, Malabar. The allotment for purchase of medicine for that hospital per day is only Re. 0-8-0. Hon. Members might wonder what service the hospital can render to the people with this allotment. But this is a fact. Regarding electricity, drainage and other schemes for Tellicherry and Badagara, and other places Government must do something for these places. Lastly, I wish to refer to the condition of Harijans in Malabar. The village munsif of Mezhathur, Thirthala firka, Ponnani taluk, got hold of a Harijan Arikuthu Padikal Koran Mulayan, tied his hand and foot and took him to his house. Afterwards nothing was known about the Harijan. A memorandum was submitted to the Government and an enquiry was conducted. Some Harijans were called by the Tahsildar to give evidence. When they went there they were not allowed to give evidence before the Tahsildar. They were taken to Police station by the Police. But they were later released. The Harijans are oppressed like that in Malabar. The Police, the Janmis and the village munsifs are oppressing the Harijans very much. I can quote many instances. Therefore I would appeal to the Hon. Chief Minister to protect these Harijans.

24th February 1954] [Sri K. P. Gopalan]

"Then, Sir, I wish to submit that the Governor in his address has not dealt with many of the serious problems facing the people. When he came to Malabar, the Police did not allow him to see the common people and the poor people. When he came to Malabar, the Police removed all the beggars."

(The Hon. Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"The Hon. Speaker was kind enough to assure me that he would allow me to speak for about 2 or 3 minutes on a point of information."

MR. SPEAKER :—"I did not give any assurance to any hon. Member. Any way if the hon. Member now wants to ask for information, I have no objection to allow him."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"The hon. Member Sri Appu, in his speech, said that people of Malabar were prepared to pay any price provided the rice supplied was good. He also said that the rice now supplied to Malabar was rotten. I quite agree that the quality of the rice supplied to Malabar is very bad. But the people of Malabar are not prepared to pay any price that the Government might fix because the price of rice is even now very high."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"The hon. Member should not take a figure of speech so seriously. 'To pay any price' means they 'suffer very much'. That is all."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"The Hon. Minister for Finance will refer to this statement and say afterwards that even the Members of the Legislature assured the Government that the people of Malabar were prepared to pay any price. Sir, with effect from 12th February the price of rice has been increased. About 11 lakhs of rupees per week are being collected in the name of surcharge. I submit that under no circumstances should the price of rice be increased. On the other hand, I would request the Government to reduce the price."

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—"ஐயா, நண்பர் கோபாலன் அவர்கள்பேசிக்கொண்டு இருந்தார். அப்போது பஞ்சாலை முக்கூட்டு விசாரணைக் கமிட்டியின் அறிக்கையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது குறிக்கிட்டு கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் தொழில் மந்திரி அவர்களும் கொடுத்த விளக்கமானது கொஞ்சம் அபாயகரமானது. ஒரு லட்சம் பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னையில் இவ்வளவு அவசரப்பட்டு எதையும் சொல்லி இருக்கக்கூடாது என்பது எனது அபிப்பிராயம். முக்கூட்டுக் கமிட்டியில் ஏதோ இரு சாரார் உட்கார்ந்து அதில் ஒருவர் ஒத்துக்கொள்ளாது ஒரு அறிக்கை வந்ததாக அவர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் தொழில் மந்திரி அவர்கள் எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் நிலைமை என்ன என்பதை விளக்க முடியும் என்றும் அந்த முக்கூட்டு விசாரணைக்கமிட்டி ஒரு அந்தஸ்துள்ள கமிட்டி. சாட்சிகளை விசாரித்து இருக்கிறது. மெஜாரிட்டியினருடைய முடிவு சிபார்சு ரூபமாக வந்திருக்கிறது. முதல் மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தின் விளைவும், தொழில் மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தின் விளைவும் என்ன ஏற்படுத்தும் என்றால் முதலாளிகளுக்கு இப்பொழுது இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்ச பயமும் இதனால் போய்விடும். ஏதோ 4-17 p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1954

அவர்கள் இருவரும் இவ்வளவு அவசரப்பட்டு சொல்லி இருக்கவேண்டிய தில்லை. அந்த முடிவின் மீது சர்க்கார் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை என்ன என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லேபர் கமிஷ்ணரும் அறிக்கையை தயார் செய்து தொழிலாளர்களுக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மந்திரிகள் இவ்விதம் சொல்வதனால் அபாயம் ஏற்படும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதைத் தெளிவுபடுத்த இவ்விஷயத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Mr. Speaker, Sir, replying to the debate on behalf of the Government I would like to express at the very outset my sense of deep appreciation for the manner in which hon. Members have participated in this discussion. Of course, criticisms, even sweeping criticisms against the policies of Government were no doubt to be expected from the opposition and there have been severe criticisms and serious unjustifiable accusations also made against this or that act of the Government or against this or that institution.

4-20 p.m. " On the whole, several Members have participated in this discussion and I am glad to point out that there has been no heat, no bitterness nor even acrimonious exchanges. After the Motion of Thanks was moved and seconded, the Leader of the Opposition who started the debate had something severe to say against the Government. He did say that the problems of the people were not at all tackled by the Government nor were they dealt with in the Governor's Address. The hon. Members of the Dravida Kazhagam persuasion referred to the North Indian domination or imperialism and so on and scented danger in so many things. Then again, the hon. Member representing the Harijans, Sri A. Ratnam, made a most uncharitable accusation particularly against the Harijan Sevak Sangh, in the course of his speech. Sir, it was an unfortunate accusation. Hon. Members would agree that the Harijan Sevak Sangh has done pioneering work in the matter of amelioration of the lot of Harijans and in the matter of spreading education among the Harijans. Of course, before the Harijan Sevak Sangh came into existence under the leadership and inspiration of Mahatma Gandhi, there had been so many associations purporting to cater to the needs of the Scheduled Castes, the Adi-Dravidas and so on. They were mainly concentrating on securing jobs for some of their educated people. I could say, without fear of contradiction, that before the advent of the Harijan Sevak Sangh, I do not think that there had been any other institution run in the name of the Scheduled Castes that had taken up constructive work among the Harijans so earnestly as the Harijan Sevak Sangh has done. It was no doubt an uncharitable accusation.

" Again, Sir, the hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar, indulged in a very sweeping criticism that the Government had not touched any of the vital problems of the people. The hon. the Leader of the Praja Socialist Party, Dr. K. B. Menon, also indulged in a severe attack of the policies and programme of the Government.

" Then, Sir, this honourable House had the rare benefit of listening to a sermon from the hon. Member, Sri Muthuramalinga

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Thevar. Some of us are struck with a sense of self-consciousness that we are the repositories of all wisdom, all prophetic vision, all patriotism, all diplomacy and all the good things in the world and that the others are absolutely lacking in all these good qualities. In that manner, the hon. Gentleman, Sri Muthuramalinga Thevar, started from Mahatma Gandhi and Pakistan. He accused Mahatma Gandhi for agreeing to the creation of Pakistan. Then he took up the Kashmir question and finally came down to us, lesser folk. In spite of this kind of criticism, Sir, I am glad to say once again that, on the whole, we have had a very pleasant discussion in this House these two days on the Governor's Address.

"Sir, I will first take up the criticisms of the hon. the Leader of the Opposition who is unfortunately not here. His speech was an exposition of the stand of the Communist Party. Of course, he had the advantage of going through the proceedings of the Tamil Nad Congress Committee which met recently, through the Press, but we do not have that advantage to know in detail about the proceedings of the Communist Party Conference which was held recently in Madurai although we do have some reports of the proceedings of that Conference. The hon. the Leader of the Opposition made a sweeping accusation that we were not interested in the problems of the people as such. I would like to tell you, Sir, and this honourable House that the Government and the party to which I belong do not lag behind either the Communist Party or any other party in this House in our anxiety to ameliorate the conditions of the people of this State, but we do not believe in simply repeating for mere propaganda purposes, narration of the sufferings of the people and the inaction on the part of certain others. He also took exception to a reference, made some time ago, by the hon. the Leader of the House to certain totalitarian methods under Soviet rule in Russia. I do not know about that, Sir, but I would certainly accept what the hon. the Leader of the Opposition says because he must have better knowledge of the conditions in Soviet Russia than I could have. However, in his absence, I would ask the Deputy Leader of the Opposition whether under Soviet rule in Russia there could be this kind of criticism or condemnation of a proposal of the Government like the Modified Scheme of Elementary Education in any representative House in Russia; but I do not wish to pursue it further."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, if the Hon. the Minister would permit me, I have no objection to explain.

" அதிருஷ்டவசமாக சமீபத்தில்தான் சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று அங்குள்ளதை நேரில் பார்த்துவிட்டுவர சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" நீங்கள் திரும்பி வந்ததே அதிருஷ்ட வசம்தான்."

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—" அங்கு இருக்கக்கூடிய சுப்ரீம் சோவியத் அங்கத்தினர்களைப் பார்த்தேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய சாதாரண சுப்ரீம் சோவியத் அங்கித்தினருக்கு இருக்கக்கூடிய மரியாதையும் கௌரவமும் நம் தேசத்தில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குக் கிடையாது. அங்கே ஒரு அங்கத்தினர் ஒரு டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கடிதம் எழுதினால்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1954

அதற்குபதில் மூன்று நாட்களில் வந்து விடும். ஆனால் இங்கோ மூன்று ஆண்டுகள் ஆனாலும் பதில் வருவது கிடையாது. அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு இலாக்காவைப் பற்றியும் விமர்சனம் செய்யமுடியும். அதை நான் நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் இதைத் தெரிந்து கொண்டு பேசவேணடும்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I do confess my ignorance and I take whatever the hon. the Deputy Leader of the Opposition describes as the conditions prevailing in Soviet Russia as first hand information. Anyhow, Sir, we hear so many other things too about Soviet Russia; and I would, however, put it to the hon. the Deputy Leader of the Opposition that they should not claim sole monopoly in the matter of adherence to democratic principles and ideals.

" The hon. the Leader of the Opposition referred to the problem of unemployment. Several other hon. Members and other Leaders of Parties also referred to this important question. I would like to inform the House that we are not merely interested in providing employment to the educated few only. The hon. Gentleman, Dr. K. B. Menon, the Leader of the Praja Socialist Party referred to thousands of young men who are graduates but are without employment. If people are educated only in order to secure a job, this would be the result, and as education spreads further we would have a worse type of unemployment in the country. We are also interested in securing employment for the masses as such. Even as we desire to abolish caste in this country, a new caste is springing up, the educated caste. If people get educated and concentrate more and more on securing employment for themselves they form a caste by themselves. On account of the education that they have received they are not fit for any other type of work. Whenever we in this country talk about unemployment, and it is particularly so
4-30 p.m. in the case of the Members of the Opposition, we generally refer only to the unemployment of the educated. I would like to tell the House that we are interested not only in the employment of the educated few but also in the employment of the unfortunate uneducated many. There may be unfortunately a few people in the urban areas who having been employed some time ago might have been, perhaps unjustly, thrown out of work. Still they have seen such employment. But there are people in the villages who do not know what it is to lead a life with fairly reasonable means and do not have the wherewithal to do so. They are prepared to work but they do not have work. There are a vast number of people who have been carrying on a hand to mouth existence. Sir, we are interested in the employment of all these people and it is with that view, that the Five-Year Plan has been prepared. It is with that object in view that we have been concentrating in the villages by carrying out the Community Projects and the National Extension Schemes under which we do expect that the standard of living of the people would be raised. If we could only mobilize the co-operation of the people in the proper way without any misdirection, we do hope that we will be able to raise the standard of living of all the people at least to three times the present level as is expected.

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"Sir, reference was made to the retrenchment, that has been going on, of the employees. The Tamilnad Congress Committee which met recently very rightly expressed its anxiety and the Government—I can tell the House—are equally anxious that it should be avoided. If the mills are closed, whatever the reasons may be, the workers will have to go out of employment and this will add to the problems of the Government. The Government are only anxious to avoid all these things and they will take all steps to prevent these things. But I would like to point out, in this connection that sometimes a deteriorating situation is brought about by those interested only in exploiting such situations. Therefore I would once again say that we will not be able to solve these problems by merely repeating them. We will have to sit and find out ways and means for the effective solution of these vital problems of the people.

"Sir, several hon. Members referred to the Modified Scheme of Elementary Education. The hon. the Leader of the Opposition also made a reference to it. As pointed out in the Address of the Governor, the modified scheme of elementary education has been examined by the Parulekar Committee, and it has had the approval of the Central Advisory Board of Education. The financial implications of the recommendations are under examination of the Government and when the examination is over, as has been assured in the Address of the Governor, these proposals will certainly come up before this House for a discussion and approval. But I would like to point out that no one of the hon. Members who have criticised the scheme so severely has presented an alternative scheme. I have no doubt that all hon. Members admit that the present scheme of education does need a radical reform. All eminent educationists have been advocating a salutary reform of the present system of education all these years. Then there is the other problem of getting into the schools all the children of school-going age. All this has to be done with the minimum amount of expenditure possible. Therefore, Sir, I am constrained to point out that the criticisms have been generally destructive. I should have expected some hon. Members at least to have presented an alternative scheme, which could well be considered by the Government."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"Will the Government accept an alternative scheme if we endeavour to present one, provided some time is given to us?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, I do not think the Government will give notice to hon. Members that they should present a scheme within particular time. It is for the hon. Members who have participated in the discussion and who have taken so much interest in the discussion."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"Sir, I thought it fit to interfere because the Hon. Minister stressed that point twice."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I only said that if the hon. Members felt that they did not like the scheme,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th February 1954

and if they would only admit that the present system of education did need a radical reform and that steps must be taken to get into schools all children of school-going age, it was their responsibility to present a scheme which could well be considered by the Government. Now, Sir, an expert committee was appointed to examine the scheme. They went into the question and have made certain recommendations. Reference was also made to that Committee. The hon. Member Sri Rangaswami Reddiar, as well as the hon. Leader of the Opposition and other hon. Members did point out that this Committee had not been able to examine the working of the scheme and that the recommendations of the Committee were not worth considering. But, Sir, the same hon. Member Sri Rangaswami Reddiar who would not even look into the recommendations of the Parulekar Committee stated without any hesitation that he would endorse the recommendations of the Andhra Prohibition Committee. That Prohibition Committee also went round for a few days only. Perhaps the Parulekar Committee functioned for a longer time than the Andhra Prohibition Committee. The hon. Member though he was wholeheartedly and unhesitatingly accepting the recommendations of the Prohibition Committee would not even look into the Parulekar Committee's recommendations. Then, Sir, the hon. Leader of the Opposition referred to the approval by the Central Advisory Board of Education of the recommendations of the Parulekar Committee which fact had been mentioned in the Governor's Address, and stated in that connection that the Central Advisory Board of Education was a party committee. The Leader of the Praja Socialist Party also said that it was a political decision that was arrived at."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, the hon. Leader of the Opposition did not refer to the Central Advisory Board of Education as a Congress Committee. He stated that the Central Advisory Board of Education had nothing to do with the educational policy of this State and that the State has got every right to decide its own policy. That was what the hon. Leader of the Opposition stated. I think the Hon. Minister was mis-quoting the views of the hon. Leader of the Opposition."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I remember the hon. Leader of the Opposition saying, ' What has the Central Advisory Board of Education to do? It is a party committee.' I may be mistaken. I would like to point out for the information of the House the names of some of the Members constituting the Central Advisory Board of Education.

" Dr. S. S. Bhatnagar, an eminent scientist and who is also Educational Adviser to the Government of India is one of the Members of the Committee.

Dr. M. S. Thacker, Director, Indian Institute of Science,

Dr. Zakir Husain, Vice-Chancellor, Aligarh University, Aligarh,

Dr. Mata Prasad, Royal Institute of Science, Bombay,

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sri E. W. Aryanayakam, Secretary, Hindustani Talimi Sangh, Wardha,

Dr. Meghnad Saha, M.P.,

Dr. Amaranatha Jha.

"These are some of the Members of the Central Board."

DR. K. B. MENON :—"I would like to know whether the decision was arrived at after the material was presented by this Government or did the Board express its own opinion on the subject?" 4-40 p.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The report of the Parulekar Committee was there before them and they should have thought that it was sufficient material upon which they could come to conclusions.

"The hon. Leader of the Opposition asked who are the members of this Central Board to give advice to us on educational matters. Several hon. Members pointed out that it was a North-Indian body. Some hon. Members questioned what that Board had to do with our educational matters and they observed that we should be masters of ourselves. I do accept, Sir, the sovereign authority of this House and its competence to discuss reforms relating to our educational system. Nobody denies that. But, Sir, I would ask this Hon. House to say what is the procedure that we should adopt if we are to follow and decide about our requirements ourselves. Is it suggested, Sir, that this House should sit and formulate a scheme of education that should then be formally passed by this House and brought into effect? Are we to adopt such a procedure particularly in regard to educational schemes? Carrying the logic to extremes then, even the students will extend this claim to themselves, because, they sit for examinations, they should be the masters and that they should prescribe the courses of study themselves. I think they might also demand that they should set their question-papers. They may even go further and ultimately claim that they alone should value the answer-papers also! (Laughter.) I say, Sir, such a claim cannot be seriously considered."

(Dr. K. B. Menon rose.)

MR. SPEAKER :—"The Hon. Minister is not yielding."

DR. K. B. MENON :—"May I know in the history of British education whether any changes were brought about except through an Act of Parliament?"

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I am quite well aware that there is already our own Elementary Education Act. It is in force even now. Whenever any new scheme of education is envisaged it is brought forward either in the form of a Bill or resolution by the Government for the approval of the legislature and when the legislature has given its approval, the decision of the House is carried out. There is no question of depriving the right of the Legislature. As I pointed out earlier, the committee, I mean the Parulekar Committee, has given its

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th February 1954

findings. The Government are examining the financial implications. As soon as their examination is over, the scheme would be brought for discussion on the floor of the House. Thus, hon. Members should see that the Government are not at all depriving the right of hon. Members of this Hon. House to discuss the scheme.

"One hon. Member remarked that this scheme has a political objective behind it. Far from it, I would like to point out that the Opposition is political. They have not offered any alternative scheme. There is an agitation that this scheme should be given up whatever be the existing system of education. I am sorry to say that it is the Opposition that is giving a political colour to the scheme. It is not the Government, in sponsoring this system of elementary education, that is actuated by any political motive. Far from it, the scheme had been brought forth to enable more children to get the proper course of education that would make them worthy citizens of India. I may mention in this connection that it is because of the agitation carried on by some interested parties against the scheme, that parents have become confused and consequently more number of our children have not joined the schools. Because of the agitation carried on by some against the scheme characterising it as though the scheme has been devised by Government only to bring about the ruination of the children, some parents do get confused. That is why we find that the attendance in our schools has not increased considerably. That is why I say that a political colour had been given to the scheme not by Government but by the Opposition.

"The hon. Member Mr. Govindasami referred to the thousand and odd schools proposed to be started this year and which was mentioned by the Governor in his Address. Let me inform the hon. Member that the Government have proposed to start 1,270 *new* schools, in the ensuing academic year. Perhaps there is some misunderstanding. The hon. Member has asked whether it is enough if we simply start 1,270 schools. He has said that there are several villages with a population of more than thousand and if the Government were to start only 1,270 schools, many villages would be left without a single school. These will be only new schools. May I inform the hon. Member that it is because such is the magnitude of the problem and it is because that our population is so large and our schools are small in number, this scheme had been conceived of, by which we could increase the number of school-going children, and at the same time, give them a proper course of education. I do admit that there are several villages in our State with a population of more than 1,000 (I think there are more than 1,200 villages with a population of 1,000 and more) and there are also some other villages with a population of less than 1,000. It is true that each village with a population of 1,000 and more should have at least one elementary school. That is what we are trying to provide. But the problem is not so simple. We should understand the financial implications involved. We cannot indiscriminately increase the number of schools. We have to

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

cater to the needs of a huge population. That is why under the circumstances we are placed now, this scheme had been envisaged by which we could increase the number of our school-going children. I would entreat hon. Members to appreciate our difficulties. Providing educational opportunities for all of our children is not an easy problem. It is a problem of high magnitude. We are trying our best. We have brought forward this scheme. Without unnecessarily taxing the rate-payer, how are we to increase the strength of our school-going children? That is the question with which we were confronted. I feel that the present modified scheme of elementary education would go a long way in increasing the strength of our school-going children.

"The hon. Leader of the Opposition referred to the land problem. Several hon. Members also referred to it. The hon. Leader of the Opposition said that the Congress has lost sight of the importance of the land problem. Let me inform the hon. Leader of the Opposition that we are well aware of the vital need for the complete satisfactory solution of this problem of land-tenures. But, Sir, the land tenures in this State are so complicated. It is not as if the Government have kept idle all along. We have not kept quiet. We have taken up the zamindari question. We have taken action on the abolition of zamindaris. Then again, Sir, the Acts that have been referred to in the Governor's Address, viz. [The Tanjore Tenants' and Pannaiyal Protection Act, The Malabar Tenancy (Amendment) Act, The South Kanara Tenants' Protection Act and the extension of the Pannaiyal Act to the Chidambaram taluk of South Arcot district] have all been passed in pursuance of the solution of the vital problems relating to land-tenures. But it does take time, Sir, to find a complete solution for the land-problem. We are anxious that the remedy that we give should not be worse than the disease. In this connection I would like to observe, that I am struck with the sense of realism and moderation visible in the stand of the hon. Leader of the Opposition and other members of the Communist Party now as contrasted with their observations on the eve of last general elections. The hon. Leader of the Opposition has said that he would not insist on the immediate distribution of land. Another hon. Member belonging to the Communist Party has now told us that fixation of ceilings on land-holdings was not emphasised. It has been observed by members of the Communist Party that what they want for the tenant now is minimum reforms, viz., fixation of fair-rent and a provision for security of tenure to the toiling tenant. That is what the Communists say now. But I quite well remember that the members belonging to the Communist Party not only talked to the people of parcelling out the lands but also talked of assignment of particular parcels to particular individuals. This was what they did just on the eve of general elections."

SRI S. RAMALINGAM :—"That was not the statement of the Communist Party."

[24th February 1954

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have had reports of such assurances in certain areas."

SRI S. RAMALINGAM :—" I question the statement of the Hon. Minister."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" At any rate I am glad that the Communist Party now appreciate that mere distribution of land at half or one acre per head to individuals will not solve the land problem. It is not mere splitting up of holdings that will solve the problem. Whether it is a petty holding or large holding, we are interested in increasing the productivity of the land. After all, Sir, the extent of waste land that could be brought under cultivation, is very limited. But we have a growing population.

4-50 P.m. " We have all to concentrate on increasing the productivity of the land. We are also interested in seeing that the toiling tenant gets his due share so that he is encouraged to work hard and live a decent living. I would like to point out to the hon. the Deputy Leader of the Opposition and other hon. Members that if security of tenure and fixation of fair-rent are the minimum reforms that are required, the Government have already passed the Tanjore Tenants' and Pannaiyals' Protection Act. If in a district like Tanjore something like security of tenure and fixation of fair-rent have been secured by this legislation, I would like to say that hon. Members need not have any apprehension or suspicion or fear that this Government are hesitating to introduce such salutary minimum reforms throughout the State. But, as I have pointed out, the land tenure problem is very much complicated. It has to be studied thoroughly. It is not a question of merely extending the Tanjore Tenants' and Pannaiyals' Protection Act throughout the State. This Act was extended to Chidambaram taluk, because the tenure was the same there. But the tenure is not the same even in the case of Tiruchirappalli, or other districts for that matter. There is difference between tenure and tenure."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" ஒரே ஒரு வார்த்தை. நண்பர் டாக்டர் கே. பி. மேனன் அவர்கள் பேசிகொண்டு இருந்தபோது முதல் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை சட்டத்தை எல்லாயிடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கோ அல்லது அதன் அடிப்படையில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கோ வாக்குறுதி கொடுத்ததில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பேசக்கூடிய விவசாய மந்திரி அவர்கள் அதன் அடிப்படையில் சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை காட்டுகிறார்கள். இதில் எது உண்மை இரண்டிற்கும் முரண்பாடு உண்டா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would like to submit that there is absolutely no conflict between what I have observed and what the Hon. the Chief Minister has observed.

" The Hon. the Leader of the Opposition talked of people rebelling. That is the Communist way. I must once again stress that it is not this kind of talking that is going to offer any solution. Several hon. Members referred to the use of Police force. One hon. Member on my side also referred to it. He explained the

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

need for it. Police are sent to a mill if there is a strike or lock-out there or to a place where the crops are ripe for harvest and the harvest is to begin, if any trouble is anticipated. I may assure the hon. Members that it is not with a view to help this party or that party that the Government are sending police to any spot. The Government are interested in production. They are also interested in the preservation of law and order. Police force is sent only for these purposes.

"The hon. Member sitting opposite Sri S. Ramalingam referred to the pest attacks. Several hon. Members from Tanjore district dwelt on this subject. I was rather surprised. I have fairly accurate information about the extent of damage that has been caused to crops due to this pest menace. It was no doubt an unprecedented attack this year. The Agriculture Department point out that they have not seen this kind of intense and wide-spread attack in the annals of the Department. But still, Tanjore was the least affected. There are districts which have suffered badly. I know there are some taluks where 50 per cent of the crops have been damaged. Even this morning . . ."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"I hope Tanjore will be affected next year." (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—"We do not want it, Sir.

"நான் பூச்சியினால் வந்த வியாதியினாலோ அல்லது வேறு எதனால் வந்த வியாதியினாலோ பயிர்கள் நன்றாக இருந்தாலும் அறுவடையின் காலத்தில் சாகுபடியின் கண்டு முதல் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Even this morning I was talking to one big cultivator. He has been attending to his lands. He casually met me this morning. I asked him about the extent of damage caused to his crops on account of this pest attack. He said it was nothing and that the produce was satisfactory. But if the tenant wants to plead with the landlord for the remission of rent, that is a different matter. The hon. Member Sri Kandasami said that in Tiruturaipundi taluk the damage was one-half or one-fourth or one-third. In such cases the tenants would not be entitled to remission under the rules. Therefore, it will be no good making this a grievance with the Government.

"The Hon. the Leader of the Opposition referred to the Chittoor question which was mentioned in the Governor's Address. He could not say anything about the action, taken by the Government regarding the merger of Tamil areas in that district with the residuary Madras State. But, as the Leader of the Opposition, he must point out some error of omission in His Excellency the Governor's Address. So, he referred to the Tamils in the Travancore-Cochin State. I cannot understand what relevancy it has in this discussion, unless it be for the purpose of doing some propaganda in those areas of Travancore-Cochin where elections have been taking place. I must say that the Government are not unaware of the feelings of the Tamilians in that area. But

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th February 1954

that is a matter which has to be taken up separately. This State cannot do anything now in that matter. It could not have been properly referred to in the Address of His Excellency the Governor. The High Power Commission, which has been constituted recently, will go into the question. We do not know what will be the questions that the Commission will be taking up. But I can tell the hon. Members of the Communist Party that if they could secure, as they hope and are striving to do, Aikya Kerala State, then logically the Tamil areas in Travancore-Cochin would certainly be merged with Tamilnad. We are not therefore very much worried about this just now. The hon. Member, Sri K. Vinayakam, who has been taking such a lot of interest in the merger of Tamil areas in Chittoor district, did refer to the several disabilities which the Tamilians in Chittoor are suffering from, particularly with regard to education. I do hope, as was pointed out in the Governor's address, that it would be possible to effect an early amicable settlement regarding the merger of this area. But, I cannot understand the hon. Member Sri Govindaswami Nayagar saying 'You should not discuss with the Andhra Government. You should not expect any help from the Central Government, which is a North Indian Government. You have to start an agitation.' Does he mean that this State should wage a war with the Andhra Government? I am unable to understand what exactly he wants this Government to do. Of course, Sir, the hon. Member is of the Dravida Kazhagam's persuasion. He was talking of North Indian domination and North Indian imperialism. Another hon. Member belonging to that persuasion made an amusing suggestion that our Chief Minister should take up the Dravidasthan agitation."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"I am quite willing to take up that agitation if they would all listen to me loyally." (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The Hon. Chief Minister tells me that he would be willing to take up that matter if they would all listen to him loyally.

5 p.m. "I have known Sri Govindaswami being a close ally of the Communist Party. I do not know whether the Communist Party is also turning round and taking up this attitude of avoiding North Indian domination. In such a case, the Communist Party also will have to reorganize their own organization. Anyhow, in politics we cannot lay too much stress on consistencies.

"Exception was taken to the statement in the Governor's Address that the partition of the State was smooth. It was no doubt smooth. What is the meaning of referring to violence in certain areas that preceded the partition and to the fast unto death undertaken by somebody? I do not think any hon. Member of this House approves of such things. Of course for the purpose of finding fault with, and criticizing the Government, one could take up any incident and link it up with the inaction or action of the Government.

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"The Hon. Leader of the Opposition referred in great detail to the grievances in the matter of sales tax."

MR. SPEAKER :—"The House will sit for ten minutes more and conclude the debate."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I would like to refer to the statement in the Governor's Address that the Hon. Finance Minister will deal with the proposals affecting the finances of the State. Therefore, I will only say that questions relating to this are under the consideration of the Government and that hon. Members could wait for some time.

"Following the hon. Leader of the Opposition, the hon. spokesman of the Tamilnad Toilers Party spoke. I am very happy to express my sense of appreciation at the reasonable attitude he took up. As the spokesman of the Tamilnad Toilers Party, he pointed out that there were certain good things in the modified scheme of education. I am happy to hear from him that Prohibition was dear to the hearts of the Members of his Party and that he would welcome measures to carry out effectively the Prohibition programme of the Government.

"The hon. Member Sri V. R. Nagarajan referred to the pest attack and to the inadequacy of insecticides available in agricultural depots. It was no doubt true. This intense attack was so sudden that some of the depots did not anticipate it. They were taken by surprise and they did not have sufficient stock for a time. But subsequently stock has been replenished. I can tell the hon. Member that the Agriculture Department did everything to check this unfortunate pest attack.

"He also referred to the demand for advance deposit for rural electrification. As hon. Members are aware, the Government have revised the policy and rural electrification is now taken up without insisting on any advance deposit. But the hon. Member's constituency lies in a licensee's area, and the licensee perhaps demands advance deposit in order to enable him to incur the capital expenditure needed for rural electrification. We have difficulties in acquiring all the electrical undertakings, and the Governor has referred in his Address to the need for enacting revalidating legislation as the Electricity Undertakings Acquisition Act has been declared *ultra vires* by the Supreme Court.

"Then, the hon. Member representing the Tamilnad Toilers Party referred to the admission into colleges of Harijans and backward classes. As he himself pointed out, twenty-five per cent of the seats for backward class students and fifteen per cent of the seats for Harijan students are reserved in professional colleges like the engineering and medical colleges. As regards Harijans, sufficient number of applicants do not come up even to cover this fifteen per cent. About backward class students, he said that the percentage of reservation should be raised by ten and that the insistence on proficiency by marks should be dispensed with. I

am glad to say with a sense of pride—I had occasion to look into the register of marks myself two or three years—that the backward class students easily fare much better than several of the so-called forward class students. Therefore I can assure him that even on merit backward class students can get over and above this twenty-five per cent of seats. But there must not be eternal spoonfeeding which is not conducive to the advancement of backward communities."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I agree with what the Hon. Minister says, except for this small difference. I was having in mind only such backward class students who secured marks round about two hundred and sought admission in Arts Colleges, and I made the very modest demand of increasing the percentage of reservation for them by only ten."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no doubt the Hon. Minister for Education will deal with it further.

" On account of the shortness of time at my disposal, I wish to pass on to certain other points. Reference was made by several hon. Members to the exploitation of lignite deposits. It is a very promising scheme. I cannot understand the prejudices shown by certain hon. Members who said that we should not avail ourselves of American aid or any other foreign aid. It was said that we should not avail ourselves of American aid because there is the Pakistan-U.S.A. military aid. What has that to do with this? The External Affairs Ministry of the Government of India under the eminent leadership of our Prime Minister will take care of the external affairs problem and we may very well leave it to them. I cannot understand why this U.S. aid should be a red rag. I wish to tell hon. Members that we did not mind giving a very warm welcome to the Soviet Cultural Delegation which visited this City very recently. The U.S. aid should not be a red rag to us, and we should not look at things with prejudice.

" A member of the Dravida Kazhagam referred to the employment of North Indian engineers in South India. There are one or two eminent North Indian engineers in the south and there are many South Indian engineers in the North. What is the point in overemphasizing this question of North Indian domination? I may, however, say that the Government have decided to post a Superintending Engineer belonging to the Madras State Service to be in charge of the entire administration of the lignite deposits.

" Then I would like to refer to the speech of the hon. Member Sri P. B. K. Raja Chidambaram. He made a very sweeping accusation about the inefficiency of the administration. I have known him as the President of a district board, and I had no doubt been struck with the efficiency of his administration. But still, would it not have been possible to pick a hole here and a hole there with his administration? He said that he represented to the Revenue Minister that there must be some postponement of

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

collection of loan and that orders were passed granting the postponement, and that the orders passed were subsequently cancelled. I do not think it was right on his part to have indulged in such sweeping accusation. In fact, the Hon. the Revenue Minister told me that the hon. Member represented to him that the collection of takkavi loan instalments should be postponed and that he agreed to it. But the order that was issued by the Food Production Department related to the collection of well-subsidy. I would like to tell the House why well-subsidy is collected. A subsidy is given for the digging of a well. If the well is not dug, the subsidy is repayable and therefore we collect it. The order of the Food Production Department has nothing to do with the collection of takkavi loan instalments and it is not right on the part of the hon. Member to make such a sweeping accusation.

"Then, reference was made to the Japanese method of cultivation. There is no compulsion about the adoption of that method as was referred to. I have seen ryots enthusiastically taking to that method of cultivation. When I was in Delhi, the Minister in charge of Revenue and Agriculture in the Bombay Government expressed great satisfaction with the results achieved by the adoption of the Japanese method of cultivation. The Director of Agriculture, Bombay, said that he asked 3,500 farmers to cultivate their plots under this method of cultivation and assured them, with the concurrence of the Minister for Agriculture and the Chief Minister that the Government would make good any loss that they might incur. But he said that not one of them made any claim for loss or damage. We have only to adapt to our conditions the good points in the Japanese method of cultivation but there is no compulsion for the adoption of that method.

"One hon. Member referred to the proposal to open a medical college at Madurai. He referred to the unemployment of the medical graduates. I was surprised to hear that. Several dispensaries are not being run because medical graduates would not care to go and settle in the villages and take up the work of the doctor in the dispensaries. Therefore, there is no question of unemployment. That is why the Government, in spite of their financial difficulties, are so keen on having a medical college at Madurai. 5-10 p.m.

"The hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar and others referred to the Moratorium Act. If one good thing is done, they are not satisfied with it. They refer to the consequent evils. Everybody who referred to the Moratorium Act, which was widely welcomed throughout the State, referred to the difficulties in getting credit in rural areas. Of course. I would assure the hon. Member that the Government are keen on providing in all possible ways the necessary facilities in the matter of affording credit in rural areas.

"The hon. Member from Kancheepuram referred to some rumours and asked that the Hon. the Chief Minister should enlighten him on that. It is not possible either for the Hon. the

Chief Minister or any Minister to refer to any rumours set afloat, and then seek to give a quietus to such rumours. Therefore, he should not expect the Hon. the Chief Minister to refer to all these things. He also referred to the improvement schemes that are to be effected in the villages. He said that villages must be transformed wholesale and that new colonies must be formed. This is not at all practicable. The Hon. the Chief Minister took very keen interest in the matter of the slums in the City of Madras. He took the initiative, and then he thought very rightly that it was not good to disturb the poor people who had settled there. We have to provide for them. It is much more difficult if the villagers are to be evacuated and settled in new colonies. That is absolutely an impracticable proposal.

" The hon. Member from Pudukkottai referred to the need for repairs to tanks and suggested that the work should be given to the local people. It is not as if local people should be given the work whatever be the rates quoted by them. I want local people to come forward to take up the work. The Government would prefer to give the works to the local people, but the works must be given only on competitive rates.

" Then the hon. Member referred to the defects in the distribution of manure. I can tell him and other hon. Members that we are evolving a scheme by which the distribution of manure would be done either by co-operative societies or private firms. The Agricultural depots would no longer be burdened with this responsibility. I do hope that the distribution will be done in quite a satisfactory way.

" Reference was made by some hon. Members to the problem of the handloom weavers. I would like to tell them that the Government have already taken steps to provide markets for handloom goods outside this country, in several centres. Malabar cloth would also be included in the emporium. A rebate of one anna and six pies in the rupee is allowed, and this is by way of subsidy by the Government in the interests of handloom weavers. We have been taking all necessary steps to improve the variety of the cloth and also to help the handloom weavers. In pursuance of this idea, a Handloom Week is to be celebrated, commencing from the 7th March 1954, all over the State in order that due publicity may be given to the need for patronising handlooms.

" Then, Sir, the hon. Member, Sri M. P. Subramaniam, referred to the anti-Hindi agitation. He referred to those who took part in it out of a sense of self-respect. He referred to the erasure of Hindi names and the pulling of the alarm chains of trains. As pointed out once by the Governor, it is not the Hindi name that was erased. It is the Tamil names that were erased. ' Tiruvarur ' is a Tamil name. It may be put in Roman or Devanagari script. But it is the Tamil name that was erased. And Tamils with a real sense of self-respect will not applaud this action. Even then the Government kept quiet. The Prime Minister could not help calling these activities ' silly '. Then there was an agitation. If there

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

was violence, it was the duty and responsibility of the Government to take suitable action. Therefore it is no good pointing out that that was a serious omission in the Governor's Address.

"Sir, I have already taken much of the time of this hon. House. But I would like to say one thing more. The hon. Member, Sri Ratnam, said that there was no reference in the Address regarding provision for improving the slums under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954. I would like to tell him that he might wait till the budget is presented. I can assure him that the Government have not lost sight of the need to acquire certain areas at least in order to improve the slums. With these words, Sir, may I request hon. Members, who have moved amendments, to withdraw those amendments so that the Motion of Thanks might be adopted unanimously."

MR. SPEAKER :—"There are eleven amendments. I wish to know whether hon. Members are willing to withdraw them."

(No hon. Member withdrew his amendment.)

MR. SPEAKER :—"I now put the amendment of the hon. Member, Sri S. Ramalingam, to the vote of the House. The question is—

'*Add* the following at the end :—

"but regret to note that no mention has been made about—

(*a*) the conduct of the Government who have not implemented the resolution passed by the Assembly that the New Elementary Education Scheme should be deferred;

(*b*) the conduct of the Government in adopting coercive methods to collect arrears of kist from ryots who were very much affected by the famine conditions in certain districts;

(*c*) the pest attack on paddy crops in Tanjore district and the arrangements made to secure a reasonable price for paddy which petty land-owners and tenants want to dispose of;

(*d*) the agrarian reform to be made in the State which was promised many a time by the Government on the floor of the Assembly;

(*e*) the policy of the Government to safeguard the interest of the national industries from economic crisis and the workers from unemployment;

(*f*) the amendments to be made to the Estates Abolition Act to rectify many of the difficulties that arose in the working of the Act and to include all kinds of Inam estates under the purview of the Act;

(*g*) the amendments to be made to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act to include the land-owners who hold less than one veli under the purview of the Act.'"

The amendment was put and lost.

[24th February 1954

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Add* the following at the end :—

" but regret to note that no mention has been made about—

(1) the necessity for mobilizing the people of this State against the dangers of the Pak-U.S. Military Pact;

(2) the feelings of the people of Malabar for a separate Kerala State;

(3) the delay in giving assent to the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, by the President of the Indian Union;

(4) the severe drought conditions in Malabar and especially in Walluvanad taluk; and

(5) the necessity of taking up ' the Kanjirapuzha ' Irrigation Project in Walluvanad taluk, Malabar." ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Add* the following at the end :—

" but regret to note that no mention has been made about—

(1) the growing unemployment in the country and how Government are going to face it;

(2) the specific programme for the industrialization of the State; and

(3) the steps to redress the grievances of the elementary school teachers in the State." '

' *Add* the following at the end :—

" but regret to bring to the notice the failure of the Government—

(*a*) to prevent the lock-outs and closures of so many mills and industries in the State resulting in the unemployment and misery for thousands of workers and their families;

(*b*) to note the peculiar position of the handloom industry in Malabar and to take effective steps to maintain the industry and to find ways and means for the progress of the industry and to find market for Handloom goods of Malabar." ' "

The amendments were put and lost.

MR. SPEAKER :—" Hon. Members Sri S. S. Kolkebail and Sri C. Kandasamy are not in their places. So, their amendments are deemed to have been withdrawn.

" I now put the amendment of Sri P. Rangaswami Reddiyar to the vote of the House. The question is—

' *Add* the following at the end :—

" but regret for—

(1) not dealing with the country-wide agitation against the implementation of Modified Scheme of Elementary Education;

24th February 1954] [Mr. Speaker]

(2) not giving reasons for the failure to carry out the resolution passed by this Assembly regarding the Modified Scheme of Elementary Education;

(3) not dealing why Madras Civil and Village Courts (Amendment) Act, 1951, is not brought into force, so far;

(4) not dealing with unemployment among educated classes and the beggar problem;

(5) not dealing with prohibition policy in the light of the actual working in the State;

(6) not dealing with the plight of elementary school teachers; and

(7) not suggesting immediate ameliorative measures for the handloom weavers.'' ''

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—'' The question is—

' *Add* the following at the end :—

'' but regret to note that no mention has been made about the following :—

(1) the enormous increase of price of rice in Malabar and the supply of bad quality rice;

(2) the drought in Malabar especially in south which is a prelude to famine conditions;

(3) the lock-out of Pappinisseri Aaron Mill and the collapse of various industries in Malabar resulting in unemployment and misery to thousands of workers and families;

(4) the question of a separate Kerala Province which is the long-cherished aspiration of the Malayalee people;

(5) the large-scale eviction of tenants from Government lands in Malabar;

(6) no steps taken by the Government to open technical, medical and higher educational institutions in Malabar; and

(7) increase of pay and allowance and security of service to elementary school teachers.'' ''

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—'' The question is—

' *Add* the following at the end :—

'' but regret—

(1) for not mentioning about the shooting incidents at Dalmiapuram and Tuticorin;

(2) for not touching the beggar and unemployment problems in the country;

(3) for not dealing with the plight of the non-gazetted officers, elementary school teachers, peons and constables; and

(4) for not mentioning about the steps to be taken for the formation of other linguistic States.'' ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Add* the following at the end :—

" but regret to note that the Governor has failed to mention in his Address—

(1) the increasing beggar problem in the State;

(2) the increasing price of daily necessaries of life;

(3) the low living standards of last-grade Government servants;

(4) the failure to release political prisoners in the State;

(5) the worsening health conditions of the people at large due to malnutrition; and

(6) the failure of the Government to enhance the powers of the panchayats.'' ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Add* the following at the end :—

" but regret that the Governor did not take cognizance of the fact that—

(1) the agriculturists of Malabar are being put to untold sufferings and loss of crops due to drought and that price of rice has been enhanced beyond the ever-lowering purchasing power of the people resulting in distress as prelude to famine and that rice distributed through ration shops being of an inferior quality unaccustomed to the consumers;

(2) for want of irrigation facilities the abundant availability of water has not been utilized for agricultural purposes;

(3) arable lands are not yet made available to the people to cultivate;

(4) indigenous industrial concerns are on the verge of collapse and that the Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappinisseri, Malabar, the only industrial concern with all parts and units required for a full-fledged mill in West Coast has been closed throwing workers and dependents of the workers in the streets for want of Governmental sympathy;

(5) evictions of peasants still continue as the recently enacted Malabar Tenancy Amendment Act has not yet been implemented;

(6) no Harijans in Malabar are yet assigned house-sites;

(7) the Government have not yet implemented the mandates of the Constitution, viz., equal pay for equal work inasmuch as disparity in the scales of pay of teachers of the same grade has not been removed;

24th February 1954] [Mr. Speaker]

(8) steps have not yet been taken to press the Central Government for forming a united Kerala with Malayalam-speaking contiguous areas of the residuary State of Madras merging with Travancore-Cochin State, boundary disputes to be settled afterwards;

(9) nothing has been done by the Government to tackle the ever-increasing beggar problem in Malabar;

(10) medical facilities are not given to the people of the hilly tracts of Malabar; and

(11) the 'modified educational scheme' has been imposed most undemocratically on the young generation of the State despite the popular agitation resulting in deterioration of elementary education.'' ''

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—'' I will now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 22nd February 1954.' ''

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—'' I now adjourn the House till 11 a.m. on Friday, the 26th February 1954.''

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 3165, *Revenue, dated the* 14*th November* 1953, *regarding the amendments to Form B in the Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Rules*, 1950.

2. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 3419, *Revenue, dated the* 17*th December* 1953, *regarding the amendment of the Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Rules*, 1950.

3. *G.O. No.* 3441, *Revenue, dated the* 18*th December* 1953, *regarding the amendments to the rules framed under the Madras Survey and Boundaries Act*, 1923.

LIBRARY
23 JUN 1954
STATE LEGISLATURE, MADRAS